

பொருளியல் நோக்கு

செப்டம்பர்
1986

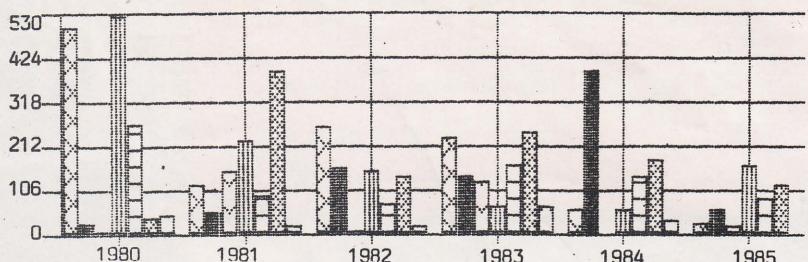

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

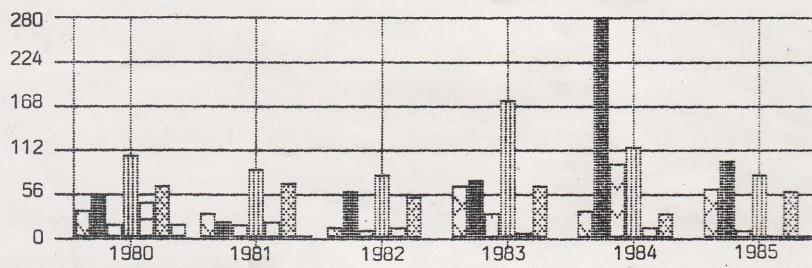
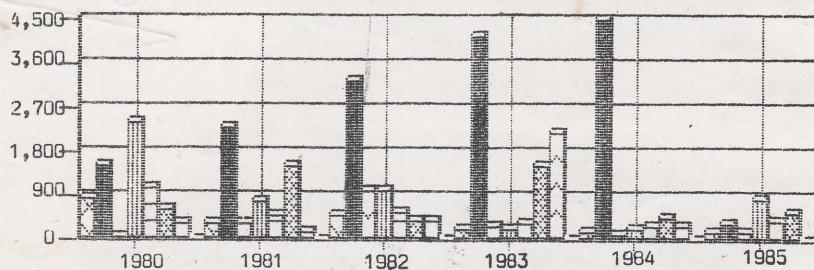
குடியேற்றத்திடங்கள்

அங்கீரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு,
உள்நாட்டு செய்திப்பாங்களில்
முதலீடும் தொழில் வாய்ப்பும்
1980-1985

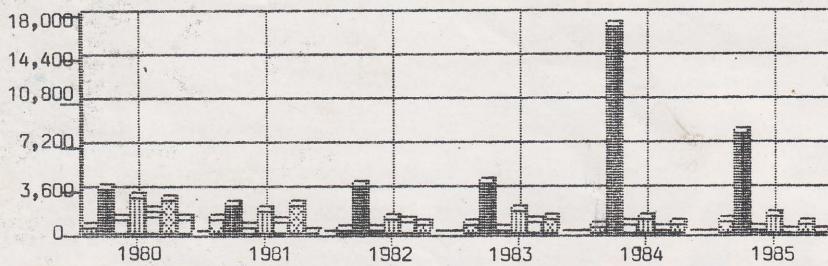
வெளிநாட்டு முதலீடு ஆலோசனை கமிட்டி
-முதலீகள் (ரூ. பத்து லட்சம்)

வ. மு. ஆ. க. - தொழில் வாய்ப்புக்கள்

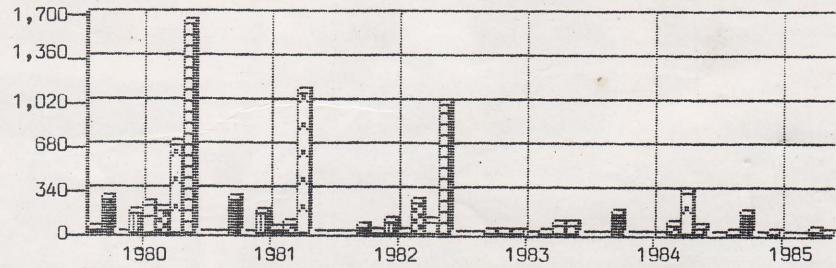

உள்நாட்டு முதலீடு ஆலோசனை கமிட்டி
-முதலீகள் (ரூ. பத்து லட்சம்)

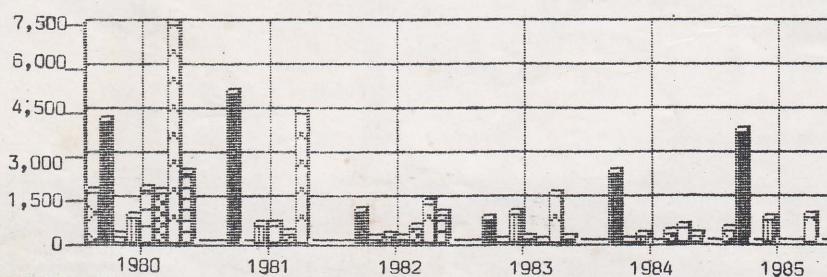
உ. மு. ஆ. க. தொழில் வாய்ப்புக்கள்

மாகொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு
முதலீடு (ரூ. பத்து லட்சம்)

மா. கெர. பொ. ஆ. தொழில் வாய்ப்பு

- உணவு, பானம், புதையிலை
- புதைவ, உடுதுணி, இதால் உற்பத்திகள்
- பலகை, கடதாசி உற்பத்திகள்
- ரப்பர், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்
- உலோக மல்லாதவை
- உலோகப் பொருட்கள்
- தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள்
- செலவகள்

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சியில் வெளியீடு:
தலைமக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	2	ஜூலை - ஆகஸ்ட் 1986
விஞ்ஞானம்	18	சேர்னேபைல் விபத்து தரும் பாடங்கள்
வியாபார பண்டங்கள்	20	தேயிலை விலை வீழ்ச்சி

விசேஷ அறிக்கை

3 இலங்கையில்
காணிக்குடியேற்றம்

சிறப்புக்கட்டுரைகள்

எஸ். எஸ். கொலம்பகே	21	சமூக - பொருளாதார அபிவிருத்தி என்றால் என்ன?
காமினி அபேசேகரா	23	பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் பங்கு
சுரத் விக்கிரமசிங்க	27	இலங்கை 21 ஆவது நூற்றுண்டின் தேவைகள்

அடுத்த இதழில்

- ★ சீனி - இலங்கையில் சீனி உற்பத்தி பற்றிய ஒரு விரிவான பரிசீலனை
- ★ சிலுதி அரேபியா - உலகின் மிகப்பெரிய எண்ணெய் ஏற்றுமதி நாட்டின் பிரச்சினைகள்
- ★ சர்வதேச வியாபார பண்ட உடன்படிக்கைகள்

அட்டைப்படம்

சேனைக்காவல் - பட்டப்பிடிப்பாளர்
ஸ்டான்லி கிரிவந்து

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்குறிக்க கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சுழுக்கப் பண்டிட்டமாகும். என்னிலும் அதனை பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதால் குற்கும். அவை வங்கியின் கொள்கைகளையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பனவூன்று. எழுத்தாளர்கள் பெயருடன் பிரகரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அப்ஸாசியர்களின் கொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்தாளா நிறுவனங்களைப் பிரச்சினையுமாக இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந் தோறும் வெளி பிடிப்படும். அதனால் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

ஜூலை

17. அதிக விளைச்சல் தரக்கூடிய என்னு விதை வகையோன்றை விருக்கி செய்வதற்குகொண்டு குருபின் பல்கலைக்கழகம் மேற்கொள்ள விருக்கும் வித்தான் ஆராய்ச்சிக்கு 128,300 அ. டொலர் கொடையோன்று வழங்கப்படும். இவ்வகை இயற்கை மூலங்கள் வலு வித்தான் அதிகார சபையும் சர்வதேச அமீனிருத்தக்கான அமெரிக்க முகவரான்மையும் (USAID) இவ்வாப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டன.

18. உடவளவே நீந்தேக்க செய்திட்டத்தின் முழு நீர்ப்பாசன கால்வாய் அமைப்பையும் புனருத்தானம் செய்வதற்கான திட்டமோன்றை மகாவளி அபிவிருத்தி அதிகார சபை ஆரம்பித்துள்ளது. இந்திட்டத்துக்கான மதிப்பிடப்பட்ட செலவு 130,000 அ. டொலராக இருக்கும். இந்திட்களில் 80 சதவீதத்தை மகாவி அபிவிருத்தி அதிகார சபைக்கு வழங்க ஆசிய அபிவிருத்தியைக் குறைக்க தெரிவித்துள்ளது.

23. ஜூலை 1, 1986 இலிருந்து ஆரம்பமாகும் ஆறு மாதங்களுக்கு வளர்முடு நாடுகளுக்கான உலக வங்கியின் கொடுக்கடன் வட்டி வீதம் 8.5 சதவீதத்திலிருந்து 8.23 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

25. அஷ்டாடின் அலுசரணையுடன் இரண்டு வருட காலமாக நடந்து வந்த பேச்சவார்த்தைக்கான வெற்றிகரமாக முடிவுக்கு கொண்டுவரும் வகையில் சர்வதேச கொட்கோ ஒப்பந்தம்- 1986 ஜூலைவான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அக்டோபர் 1 ஆம் திங்டியிலிருந்து இது அமுலுக்கு வரும்.

28. பேராதனையில் அமைந்திருக்கும் விவசாய பட்டப்பின்படிப்பு நிறுவனத்துக்கு சர்வதேச டைபிவிருத்திக்கான ஜி. அமெரிக்க முகவரான்மை (USAID) வழங்கும் 112,351 அ. டொலர் கொடை தொடர்பான ஒப்பந்தம் கொழுப்பில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்வகையில் நீர்ப்பாசன நீர் முகாமைக்கு தேவையான குறைந்த செலவிலான நீர் மரணியொன்றை வடிவமைப்பதற்கும், பரிசோதிப்பதற்குமென இப்பணம் செலவிடப்படும்.

ஆகஸ்ட்

1. ஆகஸ்ட் 1986க்கான கொழும்பு நுகர்வோர் வரம்பக்கைச் செலவுச் சுட்டுடன் 610.2 ஆக இருந்ததென குடிசன மதிப்பு, புள்ளி விவர திணைக்களும் அறிவித்தது. இது 1985 ஆகஸ்ட் 555.8 ஆகவும், 1986 ஜூலை 608.3 ஆகவும் இருந்தது.

துணிமணிகளிலான சர்வதேச வர்த்தக்கை உள்ளடக்கும் பல்நார் ஒப்பந்தம் நான்காவது முறையாகவும் ஜூலை 1, 1991 வரை ஜூந்காண்டு காலத்துக்கு மேலும் நீடிக்கப்பட்டது. ஜூலைவானில் நீடிக்கப்பட்ட இவ்வாப்பந்தத்தில் 54 நாடுகள் பிரதிநிதித்துவம் வகைக்கொண்டன. துணிமணிகளும்; ஆடைகளிலுமான உலக வர்த்தகத்தில் 48 சதவீதத்தை அல்லது 4810 கோடி அ. டொலர் வர்த்தகத்தை 1984ல் இந்தாடுகள் கையாண்டன.

7. இவ்வகை சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஜி. அ. முகவரான்மை யுடன் 86 லட்சம் அ. டொலர் (18.5 கோடி ரூபா) உதவி கொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதற்கு மந்திரி

சபை அங்கொரமனித்தது. விவசாய திட்டமிடலை தய முயர்த்துவதற்காக இது பயன்படுத்தப்படும்.

இவ்வகை ஜப்பானுடன் இரு கடன் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுவதற்கு மந்திரிசபை அங்கொரமனித்தது. முதலில், 1450 கோடி யென் திட்டக்கடனான் ஜப்பானின் கடல் கடந்த பொருளாதார ஒத்தழைப்பு நிதிபத்தினால் வழங்கப்படும். இத்தொகை சமயங்களை நீர்மின்கார செய்திட்டத்துக்கு வழங்கப்படும். முற்றாக்கடன் 250 கோடி யென் கணிகையில் தாகும். பாரிசில் 1985 ஜூலை 1 நாட்டைபெற்ற உதவி வழங்கும் நாடுகளின் கூட்டத்தில் வழங்கிய உறுதியை அடுத்தே சுப்பானிய அரசாங்கம் இவ்விரு கடன்களையும் வழங்குகிறது.

18. உலக வங்கியின் இறப்பர் புனருத்தானை செய்திட்டத்தின் கீழ் இறப்பர் புனருத்தாக்காக சிறுதோட்ட உடனமையாளர்களுக்கு கோடியே 50 லட்சம் ரூபா மானியங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என பெருந்தோட்ட அமைச்சு அறிவித்தது. இந்திகளின் பெரும்பகுதி கோலி, காந்துறை, இரத்தினபுரி ஆகிய பிரதான இறப்பர் உம்பத்தி மாவட்டங்களிலேயே பசிர்ந்தங்கைப்பட்டது.

22. ரூ. 70 லட்சம் முதலீட்டுடன் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் காரியப் பளங்களைப் பதப்படுத்தி, ஏற்றுமதி செய்யும் ஜப்பானிய கூட்டு தொழில் முயற்சியான்றுக்கு மா கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குமுகுட்தியோகப்பிரவுமாக அங்கொரமனித்தது. அதன் முதல் ஜூந் வருடங்களில் இத்தொழில் முயற்சி 5 கோடியே 60 லட்சம் ரூபா வெளி நாட்டுக் கொல்வதையை சம்பாதிக்கும் என்றும் 80 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்குமென்றும் மா. கொ. பேர். ஆ. அறிவித்தது.

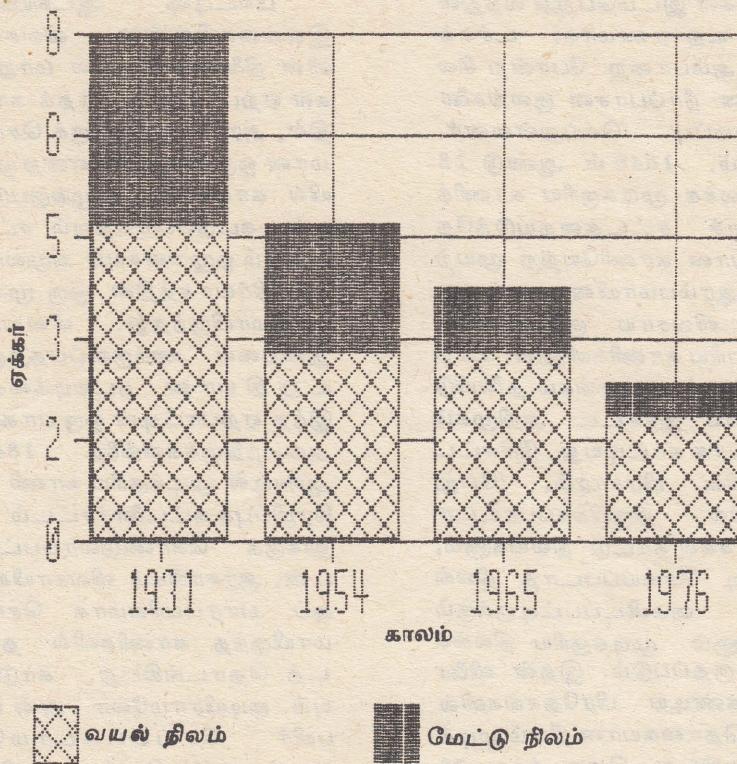
23. சிரிந்தி ஒயா நீர்ப்பாசன, குடியேற்றச் செய்திட்டத்தில் 20,400 ஏக்கர் புதிய காணிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை வழங்குவதற்கும், 11,400 ஏக்கர் பழமை கரணிகளுக்கான வசதிகளை விருக்கி செய்வதற்குமான காணி, மகாவளி அமைச்சரின் மூன்மொழிவுக்கு மந்திரிசபை அங்கொரமனித்தது. இத்திட்டத்தின் முதலாம் கட்டடத்தின்போது பெரும்பாலான வேலைகளுக்கான செலவுகளை நிதிப்படுத்திய ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, இரண்டாம் கட்டடத்தையும் நிதிப்படுத்துவதற்கு கொள்கையளில் இணங்கியள்ளது.

25. கொழும்பில் ஜி. அமெரிக்க தூதுவரும், நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சின் செயலாளரும் ஆறு வருட நீர்ப்பாசன அமைப்பு முகாமை செய்திட்டமொன்று குறித்த திட்ட ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டனர். இச்செய்திட்டத்தின் முழு ஆயுள் காலத்துக்குமான உதவி 1 கோடியே 88 லட்சம் அ. டொலராக இருக்குமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

28. வர்த்தக, கப்பற்றுறை அமைச்சர் சமர்ப்பித்த இவங்கள்-போவந்து மாற்று வர்த்தக ஏற்பாட்டுக்கு மந்திரி சபை அங்கொரமனித்தது. தேவைக்கு பசிலாக இலங்கை கப்பல் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு 50 முடிக்கு கொள்களன்கள் கொள்வனவு செய்யப்படும்.

இவ்வகை- ஜி அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் பீ எல் 480 ஒப்பந்தத்தை 1987ல் மேற்கும் 70 லட்சம் அ. டொலரால் அதிகரிப்பதற்கு இணங்கின. இவ்வகைக்கூட்டுப் பட்ட நிதிகளைக் கொண்டு 68,000 மெட்ரிக் ரெட்டு கோதுமையை கொள்வனவு செய்ய இவங்கை எதிர்பார்க்கின்றது. இக்கொதுமை நவம்பர் 1986லிங்கு வந்து சேரும்.

குடியேற்றங்களில் வழங்கப்பட்ட காணியின் அளவு

இலங்கையில் காணிக்குடியேற்றம்

பல வளர்முக நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட காணிக்குடியேற்ற நிலச் சீர்திருத்த நடைமுறைகள் கிராமிய விவசாய குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த முயன்று வந்துள்ளன. இத்தகைய பல நாடுகளில் நிலமின்தை பிரச்சினையும், பாதுகாப்பற்ற குத்தகை ஒழுங்குகளுமே சமூக கொந்தளிப்புகளுக்கு அடிகோவியுள்ளமையால் இற்றிலைமைகள் ஆட்சியாளர்களின் மனச்சாட்சியை உச்சப்பிவிட்டுள்ளன. இவ்வாரை ஒரு பின்னணியிலேயே, கடந்த 150 வருடாலுமாக இலங்கையில் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காணிக்குடியேற்ற, காணி அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. நிலமற்ற கிராம சிறு விவசாயிகளின் சமூக,

பொருளாதார அத்தஸ்தினையர்த்தும் குறிக்கோளுடனே இத்திட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டன. இக்கொள்கைகளை அமுல் நடத்தும் பொறுப்பு அரசாங்க ஆதரவுடனுள் குடியேற்றத் திட்டங்களிடம் விடப்பட்டன.

பல வளர்முக நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட காணிக்குடியேற்ற கொள்கைகள் பற்றிய பகுப்பாய்வுகள், அநேகமாக எவ்வா நாடுகளும் ஒரே விதமான குடியேற்றக் கொள்கைகளை பின்பற்றி வந்திருப்பதையும், திரும்புதிரும்ப ஒரே விதமான தவறுகளை விட்டுள்ளன என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. மற்றும் கமநல் கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது காணிக் குடி

யேற்றக் கொள்கை செலவு கூடியது என்றும், அதன் முதலீட்டின் பரிமாணத்துக்கேற்ப விளைவினை பெற்றுத் தரக் கூடியதல்ல என்றும் இது தொடர்பாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இலங்கைக்கு வந்த டேவிட் டன்றூம் என்ற பொருளையாளர் கூறியுள்ளார். முற்று முழுதாக இச் செய்திட்டங்களின் செயற்பாடு மோசமானதாகவே இருந்திருக்கிறது என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பிரச்சினைகளை அவற்றுக்குரிய இடங்களில் வைத்து சரியான முறையில் இனங்களை கொள்ளும் பொருட்டு முதன் முதலில் முறையான காணிக்குடியேற்ற, காணி அபிவிருத்தி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலிருந்து இதனைப் பார்க்கத் தொடங்க வேண்டும்.

கி. மு. 300 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமான இலங்கையின் ஆரம்பகுடியிருப்புக்கள் பிரதானமாக உலர் வலயத்தை மையமாகக் கொண்டு கி. பி. 13 ம் நூற்றுண்டு வரை அங்கேயே நிலை கொண்டிருந்தன. அரிசியே பிரதான ஆகாரமாக இருந்தது. இதன் முதல் ஐந்து நூற்றுண்டு களும் இலங்கையின் நீர்ப்பாசன நாகரிக வரலாற்றில் ஒரு புதிய யுத்தத்தை தோற்றுவத்தைக் கொடுக்கிறது. இப்பகுதிக்குரிய மன்னின் பிரத்தியேக பெளதீக தன்மைகளுக்கேற்பவே உலர் வலயத்தில் நிலப்பயண்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அக்காலத்தில் நிலப்பயண்பாடு எவ்வளவு செறிவாக நடைபெற்றிருக்கும் என்பதற்கு அங்கு காணப்படும் எண்ணற்ற குளங்களே சான்றுகும்.

இந்த ஆரம்ப காலங்களில் தன் இராச்சியத்திலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்களுக்கு அரசனே சொந்தம் கொண்டாடினான். சிலதனிநபர்களுக்கு கணி தொடர்பான “உரித்துக்கள்” வழங்கப்பட்டிருந்தன என்பதற்கு ஆதாரங்களுண்டு. குளக்கிராம அமைப்பில் இக்காணிகளை சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தும் விவசாயி

கள் சில வழிமைகளையும், பாரம் பரியங்களையும் ஏற்று அதற்கேற்ப நடந்து வந்தனர். நீர்ப்பாசன நீரையும், காணியையும் நீதி யான முறையில் பெற்றுக் கொள் வதனை இப்பாரம்பரிய வழிமைகள் உறுதிப்படுத்தின. கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டாலில் காணிகள் மீதான “தனியார் உரித்துக்கள்” நன்கு ஸ்தாபித மாகியிருந்தன. கிராமக் குழுக்கள் நீர்முகாமைக்கும், காணி அபிவிருத்திக்குமான தமது சொந்தக் கொள்கைகளை வகுத்து அமுல் நடத்தி வந்தன. காலனியாதிக்க காலத்தில் பின்பற்றப் பட்ட கொள்கைகள் காரணமாக இந்திலைப் பயன்பாட்டு மாதிரி பெறிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டு நடுப்பகுதியில் பொலன்றுவையில் சிங்கள ராஜதானி சீர்குலையத் தொடங்கியதை அடுத்து உலர் வலயத்தில் சனத்தொட்டு குறையத்தொடங்கியது. கி.பி. 1200 - 1500 கால கட்டத்தில் நாட்டின் தென்மேற்கில் இருக்கும் ஈரவலயப்பகுதிக்கு குடிப்பெயர்க்கி இடம் பெற்றது. முதல் ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர்கள் இங்கு காலடி எடுத்து வைத்தபோது ஈரவலய தாழ்நிலங்களில் குடியேற்றங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விட்டன. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரிட்டிஷார் ஆகிய மூன்று காலனித்துவ ஏஜமானர் களும் தங்கள் வர்த்தக நலன் களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் விவசாயத்தில் மட்டுமே கவனங்கு செலுத்தினர். பாரம்பரிய விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதிலோ அதன் நலன்களை பேணுவதிலோ 1850 வரை பிரிட்டிஷார் எவ்வித கவனமும் செலுத்தவில்லை. தேசாதிபதி வாட் (1855 - 1860) காலத்திலேயே உலர் வலய நீச்ப்பாசன அமைப்புக்களை புனருத்தாரனாம் செய்வதற்கான முதல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றுண்டுகளில் இலங்கையின் விவசாய குடிமக்களின் வாழ-

க்கை நிலைமைகளில் பல்வேறுவித மான மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன. இதற்கு முன்னரும் கூட காணி அபிவிருத்தி குறித்த சிறு சிறு முயற்சிகள் இடம் பெற்று வந்துள்ளன. உதாரணமாக, டச்சுக் காரர் அம்பாறை போன்ற சில புராதன நீர்ப்பாசன குளங்களை புனரமைப்பு செய்துள்ளனர். எனினும், 1840 ம் ஆண்டு 12 ஆம் இலக்க முடிக்குரிய காணிக் கட்டளைச் சட்டத்தையடுத்தே முறையான காணியேற்ற முயற்சிகள் ஆரம்பமாயின எனக்கூறலாம். விவசாய, குடிமக்களின் பாரம்பரிய காணிகளிலும், உரித்துக்களிலும் அரசாங்கம் தலையிடுவதனையே இச்சட்ட அறிமுகம் தெளிவாக காட்டியது. இச்சட்ட விதிகளின் பிரகாரம், (வேறு விதத்தில் நிருபிக்கப்பாட்டாவன்றி) சகல காட்டு நிலங்களும், சாகுபடி செய்யப்படாத நிலங்களும், கைவிடப்பட்டிருக்கும் நிலங்களும் முடிக்குரிய நிலங்களாக கருதப்படும். இதன் விளைக்கு குடியிராமலோ அல்லது பயிர் செய்யப்படாமலோ “பாழாகக்” கிடந்த காணிகளை முடிக்குரிய காணிகள் என அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்தது.

மிட்ட முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதற்காக பகிர்ந்த விக்கப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கீழ் இலங்கையிலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இந்தக் காலத்தில், அரசாங்கத்துக்குச் சொந்த மான ஒரு மூலவளம் என்ற முறையில் காணிகளை ஒழுங்கப்படுத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் அமுலாக்குதல் நிர்வாகத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாயிருந்தது. விவசாயத்துறையை ஊக்குவிப்பதற்குரிய உறுதி யான நடவடிக்கைகள் இந்த ஏற்பாட்டின் ஒரு பாகமாக அமைந்திருக்கவில்லை. 1840 ம் ஆண்டில் முடிக்குரிய காணி ஆக்கிரமிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது டன், அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பாரம்பரியமாக சொந்த மாயிருந்த காணிகளில் தலையிடத் தொடங்கியது. காடுகளை முடிக்குரியமலோ அல்லது பயிர் செய்யப்படாமலோ “பாழாகக்” கிடந்த காணிகளை முடிக்குரிய காணிகள் என அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்தது.

இந்தக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ், 30 வருட காலம் தொடர்ச்சியாகச் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனைமீது காணியின் உரிமையாட்சி வழங்கப்பட்டது. முடிக்குச் சொந்தமானவையைக்கருதப்பட்ட காணிகள் ஒரு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படாத காரிகள் அரசாங்க இறைவரி தத்தியோகத்தரினால் பிரத்தியோக ஏஸங்களில் பிரதானமாகத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு விற்கப்பட்டன.

இந்தக் கொள்கையினை இலங்கைக் கிராமங்களிலிருந்த விவசாயிகள் பெறிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். கிராமங்களில் காணிகளுக்கு உரிமை பாராட்டுவது

வழக்கமாகத் தலைமுறை தலைமுறையாக வந்த பாரம்பரியங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. காணிகளிலிருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளை அனுபவிக்கும் உரிமைகள் ஆதனபாத்தியதையைச் சார்ந்திருக்கினில்லை. பிறப்புரிமைகள் வாயிலாகக் கிராமவாசிகளால் பரம்பரையாகப் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த காணிகள் இப்பொழுது திடீரென முடிக்குரிய காணிகள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டன. காணிகளைப் பயிர் செய்வதற்கான சட்ட உரிமைகளின் அடிப்படையில் தொடர்ச்சியறுந்ததால் பல விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. இக்கொள்கை காணியுரிமையாட்சியின் பரம்பரை முறைகளைப் பாதித்தது மட்டுமன்றிக் கிராமச் சமூகங்களில் வேற்றுமைகளையும் உண்டாக்கியது.

புராதன கிராமத் தலைவரான “கமராளா” வகுகுப் பதில் புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு பதவியில் ஒருவர் அமர்த்தப்பட்டார்: அவர் வெல்விதானே என அழைக்கப்பட்டார். கிராமமட்டத்தில் மிகச்சக்திவாய்ந்த ஸ்தாபனமாக விளங்கிய ‘கம்சபாவ’ மத்தியில் அதிகாரங்களைக் குவித்துக் கொண்ட நிர்வாக இயந்திரத்தினால் ஒடுக்கப்பட்டது. இதுவே கூசேரி முறை. நீர்ப்பாசன ஒழுங்கு முறையை மீண்டும் ஸ்தாபிப்பதற்காக, மாகாண அரசாங்க அதிபர்களின் கீழ் செயற்படும் உத்தியோகபூர்வமான விசாரணை மன்றங்களைக் கொண்ட ஒரு சிக்கலான ஏற்பாடு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

கிராமப்பகுதிகளில் நிர்வாகக் கட்டுக்கோப்பு பிரிட்டிஷ் காலனி ஆதிக்கத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, அதாவது காணிகள் மீதும் மக்கள் மீதும் கட்டுப்பாட்டத்தொரம் பெறுவதற்காக முடுக்கிவிடப்பட்டது. இந்த அமைப்பு வளைந்து கொடுக்காத விறைப்படுவும், அதிகார வர்க்கத்தின்

கெடுபிடிகள் நிறைந்ததாகவும், கட்டளைகள் சங்கிலித் தொடர்போல் உச்சியிலிருந்து அடிவரை-அதாவது கிராம மட்டத்திலுள்ள கிராமத் தலைமைக்காரருக்கும் வெல் விதானைக்கும் - செல்வதாகவும் இருந்தது. அரசாங்க அதிபரே விதிகளையும் ஒழுங்கு விதிகளையும் அமுல் செய்யும் அதிகாரமுள்ள பிரதம அரசாங்க அதிகாரியாக விளங்கி னர்.

ஒரு கட்டளைச் சட்டத்தை இயற்றுவதன் மூலம் பாசன நீர்ப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது மற்ற நடவடிக்கையாகும். 1856 ம் வருட 9 ம் இலக்க நீர்ப்பாசனக்கட்டளைச் சட்டத்தின்படி, மண்ணை வாரித் துப்புரவுசெய்யும் வேலையை விவசாயிகளே செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானத்தையும் அதிகாரிகள் மேற்பார்வையிட வேண்டுமென்று என்னப்பட்டது. எனினும், இம் முயற்சி கட்டளைச் சட்டத்துடன் நின்று விட்டது. நீர்ப்பாசன முறையின் கீழ்காணிகளைச் சாகுபடி செய்வதற்குத் தேவையான வசதிகளையும் முகாமையையும் வழங்குவதற்குப்பதிலாக, உலர்வலயத்திலுள்ள நீர்ப்பாசன முறையை அது கட்டுப்படுத்தியது. முன்னர் கிராமவாசிகளால் தாராளமாகவும் தர்ம நியாயமாகவும் அனுபவிக்கப்பட்ட பாசன நீர் பலசட்டவிதிகள், ஒழுங்கு விதிகளின் கீழ் ஒரு கண்டிதமான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த விதிகளின் விளைவாக கிராமக் குளங்களும் நீர்ப்பாசன முறையும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இந் நிலைமை பற்றி கவர்னர் சர். ஜோன் வார்டுக்கு அறிக்கை செய்யப்பட்டது. அது வருமாறு:

“நீர்ப்பாசன முறை அழிவுக்கேதுவான முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது; எந்தப் பண்ணைகளும் புனரமைப்பு செய்யப்படவில்லை; சீரமிந்த பொருளாதாரமொன்றில் துன்பநிலைக்குள் நீர்ப்பந்தமாகத் தள்ளப்பட்டுள்ள மக்களின் தொகை அதிகரித்து

விட்டது; குளங்கள் ஆழமற்ற வையாகிவிட்டன; எனவே நீரைக் கொள்வதற்குரிய அவற்றின் கொள்ளலு குறைந்து விட்டது; குளத்தைப் புனரமைத்து, பழுது பார்த்து, கால்வாய்களைப் பராமரிக்கும் கடந்த காலத்துப் பயனுள்ள நியதிகளை விவசாயிகளே புறக்கணித்து விட்டனர்; அவர்கள் குளங்களையும் நன்னிலையில் வைத்துப் பேணி வரவில்லை; அவ்விஷயமாக அவர்கள் ஒத்துழைக்கிறார்களுமில்லை; விரக்தியடைந்த விவசாயிகள் நீர்வழங்கலை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சுயநலத்துடன் குளக்கரைகளை வெட்டத்தொடங்கிவிட்டனர்; அணைக்கட்டுகள் அசொகரியான இடங்களில் அமைந்திருந்தால், விவசாயிகள் அவர்களுடைய நெல்வயல்களின் மிக அருகில் கரையின் பலவேற்றங்களில் துளைகளை உண்டாக்குகின்றனர்; முழு நீர்ப்பாசன முறையும் சீர்கேட்டைந்துள்ளது.”

இம்மோசமான நிலைமையை நிவிர்த்திக்க அரசாங்கம் எடுத்த அடுத்த நடவடிக்கை என்ன வென்றால், 1857 ம் வருட நெற்பயிர்ச் செய்வைக் கட்டளைச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததாகும். இச்சட்டம் புனரமைப்பு தாமதமாகியுள்ள நீர்ப்பாசன முறைகளைப் பழுதுபார்க்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. இதையொட்டி அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படும் செலவுகள் 10 வருடங்களுக்குள் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்படவேண்டும். எனினும், இம்முயற்சிகள் எதிர்பார்த்தவாறு வெற்றியளிக்கவில்லை. விவசாயிகள் இக்கட்டளைச் சட்டத்தை நிராகரித்தனர். புனருத்தாரண வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட போதிலுங்கூட, விவசாயிகளினுல் அச்செலவுகளைத் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லையென்ற காரணத்தினால், கட்டளைச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்குமாறு இறைவரி உத்தியோகத்தர்கள் கூட அரசாங்கத்தைக் கேட்டனர். மொத்தத்

தில், இக்கட்டளைச் சட்டம் வறுமையில் உழலும் விவசாயிகள் வாழும் பகுதிகளுக்குப் பொருத்த மற்றதாயிருந்தது. ஆதலால், 1873 ம் ஆண்டில் ஒரு புதிய திருத்தக் கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதன் படி குளப் புனரமைப்புச் செலவுகளைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குரிய ஒரு வசதியான முறையை விவசாயிகளே தெரிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால், உலர்வையத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளிலுள்ள நிலைமைகளில் எந்த அபிவிருத்தியும் தென்படவில்லை.

நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றங்களில் அரசாங்கத்தின் பரிசோதனைகள்

நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் அரசாங்கம் ஆரம்ப காலத்திலேயே பரிசோதனைகள் நடத்திய ஒரு திட்டம் 1887 ம் வருடத்திய கலாவேல குடியேற்றத் திட்டமாகும். பிரிட்டிஷ் நிர்வாக கி கள் சரவலயத்திலுள்ள பெருத்தோட்ட விவசாயத்தின் முதலாளித்துவ கட்டுக்கோப்புக்குள் இந்திட்டத்தை விருத்தி செய்ய முயன்றனர். ஆனால், மற்றும் முன்மாதிரிகளுமிருந்தன. 1892 ம் வருட அரசாங்க சபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேட்டின்படி, இந்தக் குடியேற்றத்திட்டம் சமகாலத்தில் பஞ்சாப்பில் பெறப்பட்ட இந்திய அனுபவத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு இலங்கையில் நடத்தப்பட்ட ஒரு பரிசோதனையாகும். திட்டத்தின் பின்னாலுள்ள நோக்கம் உள்ளூர் நிலைமைகளில் சரியான அக்கறை செலுத்தப்படுவதை உத்தரவாதப்படுத்தவில்லை.

உதாரணமாக, உலர்வலய விவசாயிகளின் அறுவடை செய்யும் முறைகளிலும் நீர்ப்பாசன வழக்கங்களிலும் கவனஞ் செலுத்தப்படவில்லை. உள்ளூர் மக்கள் ஒரு புறமிருக்க, குடியேற்றக்காரர்கள் அப்பகுதிக்கு வெளியே தொழிலாளர்கள் மேலதிகமாயிருந்த பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களிடையேயிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவியாக 6 மாதங்களுக்கு

கான ஜீவனோபாயப் பணம், குடியிருக்க ஒரு வீடு, விதைகள் விவசாய உபகரணங்கள் ஆகிய வற்றை முன்கியது. உள்ளூர் தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்துவதன் மூலம் காடுகளை வெட்டித் துப்புரவுசெய்ய முயலப்பட்டது. தமிழர்களும் தாழ்பூமிச் சிங்களவர்களும் குழு குழுவாக அமர்த்தப்பட்டனர். இந்த அமைப்பு ஆரம்பமானதுடன் வெவ்வேறு இனக் குழுக்களுக்கிடையே பல்வேறு விதமான வேற்றுமைகளும் குடியேற்றக்காரர்களுக்கும் கிராமவாசிகளுக்கு மிடையே தகராறுகளும் தோன்றத் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தமிழர்கள் திரும்பிச் சென்று விட்டனர். தாழ்பூமிச் சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்பட்டதுடன், பரம்பரைச் சமூக, பொருளாதார ஒழுங்குக்கு அந்தியமான ஒருவகைச் சமுதாயம் உருவாகின்றது. இந்தச் சமூக மோதவின் இறுதி விளைவாக, குடியேற்றப் பகுதியில் காணிகளை மீட்ட பெரும்பாலோர் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிவிட்டனர். இவ்விதமாக, கலாவேவ பரிசோதனை தோல்வியடைந்தபோது, எஞ்சியிருந்த காணிகள் 1840 ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின்படி தனிப்பட்ட வின்ணப்பதாரர்களிடையே பராதீஸ் எம் செய்யப்பட்டன. அக்காணிகளில் பெரும்பாலானவை நிலச்சவான்தாரர்களுக்குச் சொந்த

ஈரவலயத்திலுள்ள முக்கிய மாகாணங்கள் மீதும் உலர்வலயத்திலுள்ள மாகாணங்கள் மீதும் அரசாங்கச் செலவினங்கள் (ஐந்து வருட சராசரி)

ஈரவலய மாகாணங்கள்		உலர்வலய மாகாணங்கள்		
வருடம்	பெறுமதி (ரூபா '000)	சதவீசிதங்கள்	பெறுமதி (ரூபா '000)	சதவீசிதங்கள்
1875 - 1879	3,019	61.8	1094	20.4
1889 - 1894	1,676	65.6	471	18.4
1885 - 1889	1,189	47.9	696	27.3
1890 - 1894	1,936	50.4	793	20.5
1900 - 1904	2,485	55.9	688	16.0
1905 - 1909	2,635	56.0	877	18.8
1910 - 1914	4,254	62.3	953	12.8

ஆதாரம்: இலங்கை அரசாங்க சபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடுகள்.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அது ஒன்றே மாற்று வழியாயிருந்தது. உலர் வலயத்திலுள்ள முடிக்குரிய காணிகளில் மக்களைக் குடியேற்றும் திட்டம் துரிதப் படுத்தப்பட்டது - உணவுப் பயிர் களை விளைப்பதற்குத் தனிப் பட்ட தொழில் முயற்சியாளர் கனுக்கும் கம்பெனிகளுக்கும் எவ்வளவு காணிகள் தேவைப்பட்டனவோ அவ்வளவு காணிகளைப் பெற வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. எனினும், அரசாங்கத்தின் இப்புதிய திட்டம் வெற்றி பெற வில்லை. கலாவேவ திட்டத்தின் கீழ் 1920 ம் ஆண்டில் இலங்கை ஆலைக் கம்பெனிக்கு வழங்கப் பட்ட திட்டமொன்று 1922 ம் ஆண்டளவில் தோல்வியற்றது. 1919 ம் ஆண்டில் மின்னேரியா வில் சுமார் 9100 ஏக்கர் காணி கள் பயிர்ச் செய்கைக்காக வழங்கப்பட்டன. இதுவும் குறுகிய காலத்துக்குள் தோல்வியடைந்தது. 1921 ம் ஆண்டில் சமூழி விளைபொருள்சங்கம் கிரிந்த ஒயாக் குடியேற்றத் திட்டங்களின் கீழ் நெற்செய்கையை ஆரம்பித்தது. அரசாங்கம் முழு ஊக்கமிலித்தபோதிலும், இத்திட்டமும் கூட தோல்வியில் முடிவடைந்தது. இத்திட்டம் தோல்வியடைந்ததற்குப் பிரதான காரணம், முதலாளித்துவ விவசாயத்துக்கும் கைத்தொழில் பெருக்கத்துக்கும் இட்டுச் செல்லக்கூடிய ஒரு முதலாளித்துவ அபிவிருத்தி முறைக்கு உள்நாட்டில் இருந்து வரும் தடைகளாகும். அரசாங்கத்தின் விவசாயக் கொள்கையில் இது பெரிய முரணபாடாயிருந்தது. விவசாயக் குறிக்கோரும் கிராமத் துறையின் சமூக - பொருளாதார சிறப்பியல்புகளும் கம்பெனி அடிப்படையிலான விவசாயத்துக்கு உகந்தனவாயிருக்கின்றிலை. ஏனென்றால், பொது வசதிகள் மோசமாயிருந்தன; போக்குவரத்து வசதிகளிருக்கின்றிலை; பாசன நீர் போதாதிருந்தது; முகாமை திறமையானதாயிருக்கவில்லை; முறையான திட்டமிடவின்றி பொருத்தமற்ற முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தப் பின்னணிக்கெதிராகவே அர

சாங்க உதவிபெற்ற விவசாயிகளின் மறு குடியேற்றத் திட்டங்கள் பலப்படுத்தப்பட்டன.

1930 கணக்குப்பின் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற குடியேற்றத் திட்டம்

1930 களில் இலங்கையிலுள்ள உலர்வலயமே அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்கும் கொள்கைகளுக்கும் முதன்மையான துறையாகியது. கைக்கொள்ளப்பட்ட பிரதான உபாயங்களில் ஒன்று, நீர்ப்பாசனக்குடியேற்றங்களைத் திறந்து விடுவதாகும். அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற குடியேற்றத் திட்டங்களில் விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு வெவ்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் அரசாங்கத்தால் காணிகள் கொடுக்கப்பட்டன. பல பொருளாதார, ஆழக, அரசியல் காரணிகள் 1930 களில் இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன.

(அ) ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் துரிதமாக வீழ்ச்சியடைந்ததுடன் ஈர வலயத்தின் பெருந்தோட்ட விவசாயத்துறைக்குள்ளே நிலைமை மோசமடைந்தது. மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கு பெரும் விகிதத்தை உதவியார வலய பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தினால் அதன் குடிமக்களை முறையாகப் பராமரிக்க முடியவில்லை. இதற்குப் பலர் முற்றுக் கெளியே தள்ளப்பட்டனர்."

(ஆ) வீழ்ச்சியடைந்துவந்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் இறக்குமதிகளைப் பாதித்ததனால், உணவுக்குக் கடுமையான தட்டுப்பாடு, உண்டானது. ஐன்தொகை துரிதமாக அதிகரித்து வந்ததனாலும், உணவுக்கான கேரிக்கை வளர்ந்ததனாலும் உலர் வலயத்துக்குக் குடிபெயரமக்கள் தூண்டப்பட்டனர்.

(இ) அரசாங்கத்தின் காணிக்கொள்கைகள் பற்றிய சவில்தாரமான ஆராய்வுகளும், காணி-

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் செய்யப்படவேண்டிய எதிர்கால மாறுதல்கள் பற்றிய முக்கியமான சிபார்சுகளும் 1929 ம் வருடகாணி ஆணைக்குமுனின் அறிக்கையில் ஏற்கெனவே தரப்பட்டிருந்தன. விவசாயிகள் வர்க்கத்தைப் பாதுகாக்க அரசாங்கத்தைக் கொள்கைகள் மாற்றப்படவேண்டுமென்று யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த அறிக்கையில் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை சம்பந்தமாக ஒரு வழிகாட்டு நெறியெனக் கருதப்பட்டன.

(ஈ) 1931 ம் ஆண்டில் விவசாய - காணி அமைச்சு என ஒரு தணி அமைச்சு அமைக்கப்பட்டது. இந்த அமைச்சுக்குத் தலைமை தாங்கிய முதலாவது இலங்கையரான அமைச்சர் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவுக்குக் கொள்கையை உருவாக்கும் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. அதன்பின் ஒரு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அமுல் செய்ய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. நீண்டகால விவசாய அபிவிருத்தியே இத்திட்டத்தின் அடிப்படைக்குறிக்கோள்.

மேற்சொன்ன காரணிகளின் விளைவாக, உலர் வலயத்தில் குடியேற்றத் திட்டங்கள் பலப்படுத்தப்பட்டன. 1930 களில் குடியேற்றக் கொள்கைகளில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. கீழ்க்கண்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் மக்களைக் குடியேற்றும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

(அ) நீர் பாய்ச்சக் கூடியகாணிகளைத் திறப்பதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை, குறிப்பாக நெல்லுற்பத்தியை அதிகரித்தல்.

(ஆ) காணிகளும் பாசனநீரும் வழங்கக்கூடிய உலர்வலயப்பகுதிகளுக்கு நிலமற்றும் வேலையில்லாமலுமிருக்கும் மக்களை இடம் பெயரச் செய்வதன் மூலம்

அடர்த்தியான ஜனத் தொகை யுள்ள ஈர வலயத்திலும், நாட்டின் தென்பாகங்களிலும் சன நெரிசலைக் குறைத்தல்.

(இ) அதிகரித்துவரும் குடி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தல்.

(ஈ) ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் கிருஷிக விவசாயிகளைப் பாதுகாத்தல்.

(உ) பொதுவாக விவசாய அபிவிருத்தியை ஊக்குவித்தல்.

அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற இக்குடியேற்றப் பகுதிகளில் பிரச்சினைகள் தொன்றின. இந்தப் பிரச்சினை அரசாங்கத்தின் மற்றும் நலன்களுடனும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ நெருங்கிய சம்பந்தமுடையானவாயிருந்தன. அரசியல் ஸ்திரமன்மையின் பலவேறு மூலகங்களை ஒழிக்க, ஏழை விவசாயிகளைக் குடியேற்றவதன் வாயிலாக விவசாய வர்க்கத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பது தான் பின்பற்றக் கூடிய ஒரே மாற்று வழியாயிருந்தது. குறிப்பாக 1848 ம் ஆண்டில் விவசாயிகள் கிளர்ச்சியின் பின்னர், பிரிட்டிஷார் கிராம மக்கள் சம்பந்தமாக அதிகம் எச்சரிக்கையான மனோபாவத்தை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். இரண்டாவதாக, பிரிட்டிஷாரால் இலங்கையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட கைத்தொழி லல்லாத வணிகப் பொருள்களைப் பாருவதைப் பொறுத்தில் குடியேற்றத் திட்டம்தான் வேலை வழங்குவதற்கான வழி யமைத்துக் கொடுக்கும் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது. மூன்றாவதாக, பெருந்தோட்டத்துறை பெற்று வந்த இலாபங்களுக்கு நேர்மாருக, உலர் வலய விவசாயம் முதலீடு செய்வதற்கான கவர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. வறிய விவசாயிகள் மட்டுமே கஷ்டமான நிலைமைகளில் உணவு உற்பத்திக் காகக் குடியேறக் கூடிய நிலையிலிருந்தனர். இந் நிலைமையை முன்னிட்டு, பொருளாதாரக் குறிக்கோள்களைச் சாதிக்கும் அளவு, உத்தியோகத்தர்களின் விழைத்

திறனையும் மனோபாவத்தையும் மட்டுமன்றித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான நிர்வாக இயந்திரத்தின் தகுதியையும் சார்ந்திருந்தது. மேலும், இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைவது, நீர்ப்பாசனத்தையும் காணிகளையும் திறமையாகப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்திருந்தது. குடியேற்றக் கொள்கைகள் பல அம்சங்களில் பேராசையுள்ளவாயிருந்தன. எனினும், இந்தக் கொள்கை பொதுவாக விவசாயிகளின் சேமநலத்தை வளர்க்கும் ஆவலால் உருவாக்கப்பட்டதாகவும், அதன் கிரியாமஸ்சை விளைவுகளிலோ அல்லது உற்பத்தித் தேவைகளிலோ போதிய கவனஞ்செலுத்தப் படவில்லையென்றும் தோன்றுகிறது. இது முதன் முதலாகக் குடியேற்றக்காரர்களைத் தெரிவு செய்வதிலும் ஏக சமயத்தில் ஈரவலயப் பிரச்சினைகளில் சிலவற்றைத் தீர்க்கும் அக்கறையையும் பிரதிபலித்தது. அரசாங்கத்தின் காணிக்கொள்கை விவசாயிகள் துறையின் பாரம்பரிய அம்சங்கள் சிலவற்றை அகற்றுவதில் சில சமயங்களில் வெற்றி பெற்று, முறையான பெளதிக் ஏற்பாடுகளைச் செய்த போதிலுங்கூட, பாசன நீரின் விளைதிறன், தொழிலாளர்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம் சம்பந்தமாக விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் காணுத் தவறினிட்டது. புதிய கொள்கைகளையிற்ற விவசாயிகளில் சிலருக்குக் காணிகளைக் காண்பதில் முதல் முக்கிய வெற்றி பெற்ற போதிலும், பயிரச் செய்கையில் பின்றப் பட்ட நடைமுறைகள் நவீன நீரிப்பாசன விவசாய முறையுடன் இணைந்த அறிவைக் கவனிக்கத் தவறினிட்டன.

இக் குறைகளுக்குரிய முக்கிய காரணம், புதிய கொள்கைகளையும் அவற்றின் அமுலாக்கலையும் பற்றிய சலந்துரையாடலகளில் பங்குபற்றக் கூடிய விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் சமுகமளிக்காமையாகும். நிர்வாக ஏணியில் உயர் பதவிகளிலுள்ளோர் நிலையாகச் சமூகத்தின் முதன்மை

யான நகரத் துறைகளிலிருந்தே தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கிராமப் பின்னணியிருப்பதாக என்ன பட்டபோதிலுங்கூட, அவர்களுடைய கண்ணேட்டமும் நலன்களும் முக்கிய நகரங்களிலேயே அமைந்துள்ளன. ஆதலால், கிராம விவசாயிகளின் யதார்த்த நிலையை அவர்கள் அறிந்திருப்பது குறைவாகவே இருக்கும். 1930 களின் பொருளாதாரப் பின்னணியில், காணிகளுக்கான கோரிக்கை மிகக் கடுமையாயிருந்தது. எனினும், காணி பெற்ற ஒவ்வொருவரும் அதைக் கவனமாகவும் திறமையாகவும் பயன்படுத்தியதாகக் கூற முடியாது. இது இயற்கையாகவே தர்க்கரித்தியானது. ஏனென்றால், மக்களை அதிகாரிகள் தெரிவு செய்ததன் அடிப்படைக் காரணம் குடிஜன நெருக்குதலும் கடன்சுமையும் காணியின்மையுமாகும். இவங்கையின் தென்பகுதி யிலுள்ள அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள மலாய் குடியேற்றத் திட்டத்தில் நிலப் பராதினத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட விவகரயிகளில் பெரும்பாலோரின் அடிப்படைத் தகைமை, அம்பாந்தோட்டை உப்புத் தொழில்சாலையைச் சேர்ந்த உப்புதீகரிப்பாளர்கள் என்பது தான். அவர்கள் விவசாயிகளாகக் குடியேற்றப்பட்ட போதிலும், அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலைகளோ, விவசாய அறிவோ, விவசாயத்தில் அக்கறையோ இருக்கவில்லை. இந்தக் குடியேற்றப்பகுதியில் முல்லிமக்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால், சிங்கள விவசாயிகளுக்குத் தங்கள் காணிகளைக் குத்தகைக்குத் தொடுத்திருக்கிறார்கள். குடியேற்றக் காரரின் காணியை மாற்றுதல் அல்லது விற்றல் சம்பந்தமாக ஒழுங்கு விதிகளைல்லாமிருந்தபோதிலும், இது நடைபெற்றவருகிறது. தமது காணியைச் சாகுபடி செய்யாத எந்தக் குடியேற்றக்காரரையும் வெளி

யேற்ற அரசாங்கத்துக்குச் சட்ட உரிமையும் அதிகாரமும் இருந்து வந்தபோதிலும், வீவாசாயி தமது காணியை நன்றாகப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் இத்தகைய காணியைச் சவிகரிப்பது சுலபமான காரியமல்ல. விவசாயி - உரிமையாளர் முறையின் கீழ் சட்ட ழர்வமாகப் பராதினஞ் செய்யப்பட்ட காணிகளைச் சுலகரிப்பதைப்பது சட்ட நிறுவனங்கள் வாயிலாகச் செய்யப்பட வேண்டும். இதற்குத் திருப்திகரமான சட்ட அத்தாட்சிகள் தேவைப்படும். குத்தகை விவசாயிகளால் சாகுபடி செய்யப்பட்டுவரும் எந்தக் காணியையும் சுலீகரிப்பது சாத்தியமல்ல; ஏனென்றால், காணி உரிமையாளருக்கும் குடியிருப்பாளருக்கு மிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தம் உத்தியோக ழர்வமானதல்ல. இந் நிலைமை குறித்து திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா துக்கப்பட்டார், விவசாயி - உரிமையாளர் முறை சம்பந்தமாக அவர் மேற்கொண்டிருந்த உறுதியான, திட்டமான மனோபாவம், விவசாயியின் உருமாற்றத்துக்குக் குறுக்கேயிருந்த பிரதான தடைகளில் ஒன்றாகும். சுலக காணிகளையும் ஒரே முறையில் பராதினஞ் செய்வதை விட முதலாவது குடியேற்றக் குழுவைக் குடியேற்றும் நடவடிக்கையை ஒரு பரிசோதனையாகக் கொண்டு, அவ்விவசாயிகள் வெற்றிகரமாகச் சாகுபடி செய்கிறார்களாவென்பதைக். கண்டறிய அவர்களுடைய அனுபவத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அவர் யோசனை கூறினார். முதலாட்து குழுவினர் காணிகளைப் பயன்படுத்திய விதம் வெற்றிகரமான தாக இல்லாவிட்டால், இந்த நிலப் பராதினைத் திட்டப் பரீட்சையை மீண்டும் நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை; இந்த அடிப்படையில், காணி ஒதுக்கப்படுவோர் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். எனினும், இம் முறை விவசாயிகளின் ஆற்றலையும் அக்கறையையும் புரிந்துகொள்வதற்கு அவ்வளவு சுலபமாயிருக்கவில்லை. ஆயினும், இரண்டாலும் கூடிய குழுவின் கெட்டித்தனத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு முதலாவது குடியேற்றக் குழுவின் செயற்பாடுகளை மதிப்பிடுவதற்கு இம் முறை உதவும். இதனால் விளைவைப் பெருக்கக் கூடிய காணிகளில் இப்பரிசோதனைகளை நடத்தும் பொறுப்பை உறுதியாக மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இரண்டாவதாக, இவ்வகையான சோதித்து நிதானிக்கும் நடைமுறையில், மேலும் நிலப்பராதீனம் ஒத்திவைக்கப்பட்டால் அல்லது தடைசெய்யப்பட்டால், அதிக கெட்டித்தனமுள்ள விவசாயிகளும் காணிகளை இழப்பார்கள். மறுபக்கத்தில், இக்கொள்கை ஏழை விவசாயிகளைவிட செல்வமுள்ள - முற்போக்கான விவசாயிகளுக்கே அதிக நன்மை பயப்படதாயிருந்தது. ஆனால், ஏழை விவசாயிகளைத் குடியமர்த்துவதுதான் குடியேற்றத் திட்டத்தின் முக்கிய இலக்காயிருந்தது.

நிலப்பராதீனம் நடந்த பிறகு, விவசாயிகள் செய்யும் சாகுபடி வேலைகளை மேற்பார்வையிட எவ்வழியுமிருக்கவில்லை. மொத்தத்தில், 1930 ம் ஆண்டுக்கும் 1935 ம் ஆண்டுக்குமிடையேயுள்ள காலத்தில் விரிவான அளவில் பரவிய மலேரியாத் தொற்று நோய் குடியேற்றத் திட்டத்தில் குறைகளை உண்டாக்கிவிட்டது.

1935 ம் ஆண்டில், 1935 ம் வருட 19 ம் இலக்க காணியியிருத்திக் கட்டளைச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் காணியியிருத்தி - குடியேற்றத் திட்டத்துக்குச் சட்ட வலு கொடுத்து, காணி உபயோக வழக்கங்களையிக் குறையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டது. இக்கட்டளைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதன்பின் சாகுபடியாளருக்குச் சட்டப்பாதுகாப்பு வழங்குவதன் மூலம் குடிவார விவசாயிகளுக்கும் காணி உரிமையாளர்களுக்கு மிடையேயுள்ள இடைவெளி

யைக் குறைப்பது சாத்தியமாயிற்று. இத்தகைய காணி சம்பந்தமாக ஒரு குடிவார விவசாயியின் உரிமையைப் பறிக்க எந்தக் காணி உரிமையாளருக்கும் அதிகாரமில்லை. இதனால் ஏழைகுடிவார விவசாயிகள் தங்களுடைய சாகுபடியைத் தொடர்ந்து செய்து வர ஊக்கம் பெறுவார்கள். அத்துடன், நகரப்பகுதி களில் வேலையில்லாதிருப்போரையும் விவசாயத்தில் குடியேற்ற முடியும். எனவே, காணியபினிருத்தி நிகழ்வுப்போக்குதுரிதப்படுத்தப்பட்டது. ஏனென்றால், 1936 ம் ஆண்டுக்குப்பின் நிலப்பராதீனம் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிவார முறையின் கீழ்மட்டு மன்றிப் பாதுகாக்கப்படாத குடிவார முறையின் கீழும் செய்யப்பட்டது. நடுத்தரவகுப்பு விவசாயிகள் காணிகளைச் சாகுபடி செய்வதில் அதிக அக்கறை கொள்வார்களென்றும் கணிசமான முதலீடுகளைச் செய்வார்களென்றும் அரசாங்கம் நினைத்தது. எனினும், நடுத்தரவகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயிநிலவுரிமைகளை அனுபவிக்கும் ஒருவர்; வழக்கமாக அவர்களையில் பயிரிட்டுத் தமது பிழைப்புக்குச் சம்பாதிப்பதில்லை; அவரை ஒரு விவசாயி என்பதை விட ஒரு வியாபாரி என்று கூறுவதே பொருத்தமாயிருக்கும். இத்தகைய ஒரு நபருக்குக் காணியிலங்கப்பட்டால், அவர்களைச் சொந்தக்காரராகிவிடுகிறார்.

அவர்தமது காணியைச் சாகுபடி செய்வதற்குக் குடிவார விவசாயிக்குக்கொடுத்துவிடுகிறார். காணிகோரிவிண்ணப்பிக்கும் நடுத்தரவகுப்பு விவசாயிகள் தங்களுடைம்பங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திக்காணிகளில் பயிரிட விரும்புவது வெகு ஆழ்வமாகும். இந்தப் போக்கைக் கவனித்த அரசாங்கசபை, இந்தக் காணிக்கொள்கை எதிர்பார்த்தவாறு விவசாய அபிவிருத்திக்குப்போதிய அளவுக்கு உதவியதா? உண்மையில் சாதிக்கப்பட்டவை போதுமா? என்ற பிரச்சினை

பற்றி விவாதித்தது; மற்றும்
கடேயச்சைபான அவதாணிக்கூடம்
இதில் முழுக்கவனஞ் செலுத்தி
னர். குடியேற்றக்காரர்களில்
டையே கடன் பறுவும் வறுமை
யும் துரிதமாக அதிகரித்து வரு
வது, எதிர்பார்க்கப்பட்ட குறிக்
கோள்களுக்கு மாறுந்தாகும்
என்பதே முக்கிய அவதாணிப்பு.
திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா
கவலையடைந்ததற்கு இதுவே முக்கிய
காரணம். உலர் வயத்தில்
லுள்ள விவசாயிகளின் அனுபவத்தை அவர் கட்டிக் காட்டி
ஞர். பல தசாப்தங்களாக அவர்கள் என்னற்ற இன்னல்களை அனுபவித்து வந்தனர். அவர்கள் உதவி மட்டுமன்றிப் பூரண சாதனங்களுடன் கூடிய ஒரு குடியேற்றப்பகுதியும் வேண்டுமென விரும்பினரென அவர் வலியுறுத்தினார்.
திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா
விவசாய அமைச்சர் என்ற முறையில், 1939 ம் ஆண்டில் அரசாங்கசபையில் உதவி பெறும் காணிக்குடியேற்ற மசோதாவைச் சமர்ப்பித்தபோது, சபையில் நடைபெற்ற காரசாரமான விவாதங்கள் முழுக்கருத்தின் அமைப்பிலும் பொருளியலுக்கு மேல் அரசியல் முதன்மை பெற்றுவிட்டதை எடுத்துக் காட்டின.

1939 ആണ്ടില് പുതിയ കോൺഗ്രസ്സ്

1930 களில் அதிகாரிகளின் ஈடுபாடு பெருமளவுக்கு விரிந்தது. அதிக மூலதனைச் செலவில் புரைமைப்பு வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது விவசாயத் தொழிலாளர்களின் முயற்சிகள் போதிய அளவுக்குத் திறமையாக அமையவில்லையென்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. ஆனால், அங்கு சகலவிதமான தலையீடுகளும் இருந்தன நிர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், பாதைகளின் நிர்மாணம், மன்னாராய்ச்சி, எந்திரவியல் சேவைகள் வழங்கல் ஆகியன கவனிக்கப்பட்டன. காடுகளை வெட்டித் துப்புரவு செய்வதற்கும் விவசாய உபகரணங்களைப் பெறுவதற்கும் உதவிப்பணம் வழங்கப்பட்டது. கடன் வசதிகளும் விடைகளும்

ட கிராமங்களில் வழங்கப்பட்டன. அரசாங்கச் செலவில் ஆஸ்பத்திரிகள் விற்பனை நிலையங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியன அமைக்கப்பட்டன.

அரசாங்கத்தின் சேமனல் நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கப்பட்டதையுடுத்து, விவசாயிகள் அவசியத்தை முன்னிட்டு தங்கள் சொந்தத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு நிறைவேற்றக் கூடிய வேலைகளுக்குக் கூட வெளி உதவியை அதிக அளவுக்குச் சார்ந்திருக்கத் தலைப்பட்டனர். சேமனல் வசதிகளும் உதவியும் அதிகரித்து வருவதைக் கண்ட குடியேற்றக்காரர்கள் பல்வேறு விதமான வசதிகளுடன் கூடிய ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட ஒரு பூரணமான குடியேற்றப் பகுதியை அரசாங்கம் தங்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். உண்மையில், முழுக் கொள்கையையும் “மிதமிஞ்சிய கவனிப்பு” என்று குறிப்பிடலாம். அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடு அதிகரித்து வருவதுடன், நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றத்திட்டங்களின் செலவுகள் அவற்றினால் கிடைக்கும் நண்மைகளை விடவேகமாக அதிகரித்தன. இந்த ஆழமான ஈடுபாட்டுடன் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒழுங்கு முறைக்குறைவும் சேர்ந்து கொண்டது. உண்மையில், அரசாங்கம் வெளித்தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்த வேண்டியிருந்தது. உதாரணமாக மினிப்பே குடியேற்றத் திட்டத்தில், அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளிலுள்ள காடுகளை கெட்டிடத் துப்புரவு செய்வதற்காக ஏறக்குறைய 1600 தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியது. ஆனால், அவர்களில் சுமார் 20 பேர் மட்டுமே வேலைக்கு வந்தனர். அவர்களில் பெருமபாலோருக்குக் கோடரியை எவ்வாறு கையானுவதென்றே தெரியவில்லை.

பல மதிப்பிடுகளின்படி அரசாங்கப் பொறுப்பில் நடக்கும் ஒரு குடியேற்றத் திட்டத்தில் ஒரு குடும்பத்தைக் குடியமர்த்த அர

சாங்கம் ஏறக்குறைய 12,000 ரூபாவிலிருந்து 15,000 ரூபா வரை செலவிட்டது. வீடுமைப் புக்கும் மற்றும் உதவிவகைகளுக்கும் அளிக்கப்படும் நிதிஉதவியும் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, குடியேற்றப் படும் ஒரு குடும்பம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்துக்கு ஆகும் செலவு ஏறக்குறைய 25,000 ரூபாவாகும். ஆனால், இத்திட்டங்களிலிருந்து கிடைத்த பிரதிபலன் ஒரு திருப்திகரமான மட்டத்தை அடையவில்லை. மொத்தத்தில் குடியேற்றத் திட்டங்களின் உற்பத்தி விகிதம் 17:1 ஆக மட்டுமே இருந்தது. கல்லோயாத் திட்டமதிப்பாய்வு அறிக்கையின்படி (ஆகக் கூடிய அரசாங்க முதலீட்டுடனுள் மிகப்பெரிய குடியேற்றத் திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றுகும்) மூலதனச் செலவிடு சுமார் 3 சதவிகிதம் மட்டுமேயாகும். அரசாங்கப் பொறுப்பிலான குடியேற்றத்திட்டங்களில் பிரதிபலன் குறைவாயிருந்ததற்கு நீர் உபயோகத்தின் திறமைக்குறைவே முக்கிய காரணமெனக்கருதப்பட்டது. நீர்ப்பாசனத் தீர்வை 15 ஏக்கர் அடிவரை இருந்தது. இது உண்மையான தேவைக்கு மேல் மிக உயர்வாக இருந்தது. உண்மைத் தேவை 3 ஏக்கர் அடியிலிருந்து 5 ஏக்கர் அடிவரையிலேயே இருந்தது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின் குடியேற்றத்
திட்டங்களின் நிலைமை

நிர்வாக அமைப்பில் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட போதிலும், இலங்கையில் ஆரம் பிக்கப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களின் பிரதான அமசங்கள் தேச சுதந்திரத்துக்குப் பின்பு கூட ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தன. முக்கியமாக, சேமநல நோக்கைக் கொண்ட அனு குழுமத்தை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. 1950 களின்போது நிர்வாகிகள் மட்டுமன்றி மக்களும் தேசிய சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர். ஆதலின், குடியேற்றநாட்டு ஆட்சிக் காலத்தில் குடி

யேற்றக் காரர்களுக்கு வழங்கப் பட்ட நலவுரிமைகளையும் வசதி களையும் வரையறுப்பது கடினமாயிருந்தது. செயற்பட்ட பல்வேறு சுக்திகள் சேமநலத் திட்டத்தை வலுப்படுத்துவதற்கே ஆதரவாயிருந்தன. அரசாங்கத் தின் தாராளத்தன்மை குறிப்பாக ஆரோக்கியம், கல்வி ஆகிய அம்சங்களுக்கு நீடிக்கப்பட்டது. பிரமாண்டமான மலேரி யா நோய் ஒழிப்பு இயக்கங்கள் உலர்வலயத்தை மீண்டும் மீண்டும் பாதித்து வந்த வாதை களில் ஒன்றைத் துடைத்தெற்றின்துவிட்டது. எனினும், நிர்வாக சாதனங்கள் போதிய பல மற்றிருந்தன; நடவடிக்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பு காணப்படவில்லை. உயர்வான முறையில் சிறப்பாகத் திட்டமிடுதல் என்பது, விவசாயம், கல்வி, வாகனப் போக்குவரத்து, தகவல் போக்குவரத்து ஆகியவற்றிற்கான பகுதி முதலீட்டுத் திட்டங்களை ஒன்றிணைப்பதாக மட்டுமே இருந்தது. திட்டங்களைத் தேவையான நுணுக்கங்களில் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கோ அல்லது நிதிகளைக் கூட்டு மொத்தமாக வழங்கும் நோக்கத்திற்காக அவற்றை ஒரு முகப்படுத்துவதற்கோ எம் முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. நாட்டில் செறிவில்லாத ஜனத்தொகையைக் கொண்ட உலர்வலயத் தின் அபிவிருத்தியை வளர்க்கக் கூடிய முதலீடுகளுக்கு உயர் முதலிடம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது போன்ற பொதுக்கொள்கைகள் மட்டுமே இருந்துவந்தன இறுதியாக, தேசிய ஆரோக்கியத் திட்டத் தின் விளைவாக, நாட்டிலுள்ள ஜனத்தொகை முன்னெப்போது மில்லாதவாறு அதிவேகமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இவ்விதமாக, நிலைமை ஒன்றே டொன்று பின்னிக்கிடந்த மூன்று தன்மைகளுடன் மிகச் சிக்கலான தாயிருந்தது. சேமநல நோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒர் உத்தியோக பூர்வமான கொள்கை - இது முன்பு பெருமளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்யப்படாமலும் குறைவான ஜனத்தொகையுடையதாகவும் ஸள

ஒரு பூகோளப் பகுதி சம்பந்தமானதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்; அத்துடன், பெருந்தொகையான புதிய குடியேற்றக்காரர்களுக்கும் வளர்ந்து வரும் ஜனத்தொகைக்கும் இடமளிக்க வேண்டும்.

இத்தகைய ஒரு நிலைமையில், விரும்பத்தகாத வழுக்கள் ஏற்படுவது இயற்கையே. மிகத் தெளிவான பக்க - விளைவில் முடிக்குரிய காணி ஆக்கிரமிப்புகள், ஒதுக்கிய காணிகள் உபயிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படல், குத்தகைக்குவிடுதல், பாகப் பகிரவு முறையில் சாகுபடி செய்தல் முதலியன போன்ற குடிவராப் பழக்கங்கள் ஆகியனவும் அடங்கியிருந்தன. காணிகளைச் சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்தல், காணிகளை விற்றல், ஈடுவைத்தல் அல்லது குத்தகைக்கு விடுதல் ஆகியன தடைசெய்யப்பட்டன. ஆனால், குடியேற்றக்காரர்கள் தங்கள் காணிகளைத் தங்களிஷ்டப்படி விற்றுவிடுவதை இந்தச் சட்ட அம்சங்கள் தடுக்கவில்லை. குறிப்பாக, குழந்தைகளிடையே, ஒதுக்கிய காணிகள் இவ்விதம் சிறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுதல் சாதாரணமாக நடைபெற்றது. தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளைச் சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்த விவசாயிகள் ஸ்தாபன வட்டாரங்களிலிருந்து கடன் வசதிகளைப் பெறுவது கடினமாயிருந்தது. எனவே, அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகளைப் பெறுவதற்கு ஸ்தாபனமல்லாத வட்டாரங்களைச் சார்ந்திருந்தனர். இதன் விளைவாக, சாகுபடியாளர்களுக்கும் அவர்களுக்கு நிதிவழங்கத் தயாராயிருக்கும் நபருக்குமிடையே பரஸ்பர உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் நெற்கரணிகளைக் குத்தகைக்கு விடுதல் குடியேற்றங்களின் சாதாரண அம்சமாகிவிட்டது. இறுதியில், காணியின் உண்மையான உரிமையாளர் தமது சொந்தக் காணியின் குத்தகைவிவசாயியாகி, செயற்பாட்டு ரீதியான காணியுரிமையாரோ ஒருவரால் கைக்கொள்ளப்பட்டது. இத

ஞல் குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணிகளும் செல்வமும் ஏற்றத் தாழ்வான முறையில் பகிரப்பட்டன. இந்தச் சட்டவிரோதமான நிலைமைக்கு ஒரு காரணம், காணிக்கு அதிகரிக்கும் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யக் காணிப்பராதீன முறை மோதிய வேகத்துடன் செயற்படாததாகும்.

பராதீனப் படுத்துவதில் ஏற்பட்ட கால தாமதம் “சரியான” வழியில் தாணியைப் பெறுவதில் விவசாயியின் அக்கறையைக் குறைத்துவிட்டது. அவர்கள் எந்தக் காணியையும் குத்தகைக்கு விடமுடியாதபோது, பிழைக்க வேறெந்த வழியுமில்லாதபோது, அரசாங்கம் காணியைப் பராதீனம் செய்யும்வரை காத்திருப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் முடிக்குரிய காணிகளில் அத்துமீறிப் பிரவேசிக்கத் தொடங்கினர். இவ்விதமாக 1950ம் ஆண்டளவில் மொத்தம் 30,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள காணிகள் 28,000 மக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தன. சிலகுடியேற்றத் திட்டங்களில், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காணிகளின் மொத்தப்பரப்புகள் குடியேற்றக்காரர்களால் உண்மையில் பராதீஞஞ் செய்யப்பட்ட காணிகளின் மொத்தப்பரப்புகளைக் கொடுக்கவிட அதிகமாயிருந்தன. இந்த நிகழ்வுப் போக்குக்குள் தோன்றிய மிகமுக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், குடியேற்றப் பகுதிகளிலுள்ள பாசனநீர் கிடைப்பதிலும் வழங்கப்படுவதிலும் ஏற்பட்டபாரதாரமான விளைவாகும். ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காணிகளுக்காகப்பாசனநீர் துஷ்பிரயோகஞ் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக, நீர்த் தகராறுகள் அதிகரித்தன. இவை சமூக வேற்றுமைகளை உண்டாக்கின. மேலதிக்காணியிப் பரப்புக்குப் பாசனநீர் உபயோகிக்கப்பட்டமை, பாசனநீர்த் தட்டுப்பாடு, பாசனநீர் விரயம், பாய்ச்சலில் ஏற்படும் நஷ்டங்கள், முறையான முகாமையின்மை ஆகியன நீர்ச்சேமிப்புக் கொள்ளலவையும் நீர்ப்பாசன முறையின் செயற்

பாட்டுத் திறனையும் பாதிக்கின்றன.

மேற்சொன்ன பிரச்சினை கலைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசாங்கம் எடுத்த ஐனரஞ்சகமான - முக்கியமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்று 1958 ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட நெற்காணிகள் சட்டமாகும். இச்சட்டத்தின் பயனாக, சிறிய விவசாயிகள் அதிக குடிவாரப் பாதுகாப்பையும், உற்பத்தியில் அதிக தர்ம நியாயமான பங்கையும் பெறுத்து உறுதியாக்கப்பட்டதுடன் மட்டுமென்றிக் காலனித்துவ ஆட்சிக்குப்பின் காணிக்குடியேற்ற ஏரலாற்றில் முதல் முறையாக அவர்களுடைய நலன்களை வார்க்கக் கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டின் குறிக்கோள்களில் ஒன்று, குடிவார விவசாயிகளின் காணிச் சாகுபடி உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதாகும். ஒரு குடிவார விவசாயியைச் சாகுபடிக் காணியிலிருந்து வெளியேற்றுவது, தண்டனைக் குரிய ஒரு குற்றமாக்கப்பட்டது. வெளியேற்றப்பட்ட குடிவார விவசாயிக்குக் குடிவார உரிமைகள் ஏதேனுமிருந்தால், அவற்றை நாடிப்பெறவேண்டும்.

அரசாங்கம் எடுத்த இரண்டாவது நடவடிக்கை எச்சமயத் திலேனும் குடிவார விவசாயிக்குப் பாதகமான முறையில் நில வாடகையைக் குறைக்கவோ அல்லது அதிகரிக்கவோ நில உரிமையாளருக்கு இருந்து வந்த ஏகபோகு உரிமையை ஒழித்ததாகும். இந்த ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் குடிவார விவசாயி நில உரிமையாளருக்கு ஒரு நிலையான வாடகை மட்டும் - அதாவது மொத்த உற்பத்தியில் கால்பங்கு அல்லது - ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 15 புசல் நெல், இரண்டில் எது குறைவோ அதைச் செலுத்த வேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் எதிர்பார்த்தவாறு குடிவாரப் பாதுகாப்பும் நிலவாடகை சம்பந்தமான ஒழுங்கு விதிகளும் வெற்றி பெற

வில்லை. இன்றுகூட அந்தே (பங்குப்பகிர்வு) சாகுபடி, காணிகளை மறைமுகமாகக் குத்தகைக்குக் கொடுத்தல் முதலியன உலர் வலயத்திலுள்ள குடிவார முறையின் முக்கிய அம்சங்களாக இருந்து வருகின்றன. நெற்காணிகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டதற்குப் பின்னரும் “அந்தே” பயிர்ச் செய்கை முறை முன்பு போலக் கையாளப்பட்டுவந்தது. ஆனால், சட்டத் தின் பிடியில் சிக்காத முறையில் மறைவாகப் பின்பற்றப்பட்டுவந்தது. நெற்காணிகள் சட்டத்திலுள்ள மிக அடிப்படையான குறை, குடிவார விவசாயியை அவனுடைய நில உரிமையாளனுடன் இறுக்கமாகப் பிணைத்த பரம்பரைப் பந்தங்களின் பலத்தை உணரத் தவற்யதாகும். ஆதலால், சட்டத்தை அமுல் செய்வதில் குடிவார விவசாயிகள் ஒத்துழைக்கவில்லை. ஏனென்றால், “அந்தே” முறையின் கீழ் சாகுபடி செய்யும் வாய்ப்பைத் தாங்கள் இழக்கக் கூடுமென்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இருந்து வந்தது.

இச்சட்டத்தின் கீழ், பண்டைக் கிராமவாசிகளின் சொந்தஸ்தாபனங்களான ‘கம்சபாவ’ போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கிராம மட்டத்தில் ‘‘கிராமக் கமிட்டிகள்’’ எனப்படுவனவற்றை அமைக்க மற்றொரு முயற்சி செய்யப்பட்டது. இக்கமிட்டியில், திட்டமிடல், நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானங்களை நிர்மாணித்தல், அவற்றைப் பராமரித்தல், மற்றும் கிராம வேலைகள் உட்படச் சாகுபடி சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் கவனிக்கும் நோக்கத்துக்காகச் சகல விதமான சாகுபடியாளர்களின் தும் பிரதிநிதிகள் அடங்கியிருப்ப ரெண்று கருதப்பட்டது. காணித்தகராறுகளை விசாரிக்கும் அதிகாரமும் சாகுபடி சம்பந்தமான குற்றங்கள் நடந்தால் அவை பற்றி வழக்குத் தொடரும் உரிமையும் நீர்ப்பாசன ஒழுங்கு விதிகளையும் வருடாந்த சாகுபடிக் கால அட்டவணையையும் பிரகடனப்படுத்தி, அமுல் செய்யும் அதி

காரமும் இக்கமிட்டிக்கு மூங்கப்பட்டன. கோட்பாட்டு ரீதியாக, கமிட்டி அங்கத்தவர்கள் சகல சமூகப் பிரிவுகளிலிருந்தும் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் ஏழை விவசாயிகளும் குடிவார சாகுபடியாளர்களும் இதில் பொருட்டுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இடம்பெறவில்லை. குடிவார சாகுபடியாளர்கள் தங்களடைய போஷகர்களால் தாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு விடுவார்களென்ற அச்சம் இருந்து வந்ததால், சாகுபடிக்கமிட்டிகளின் அதிகாரமுள்ள பதவிகளுக்கு நில உரிமையுள்ள கணவான்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதை எதிர்ப்பதினின்றும் அவர்கள் நிர்ப்பந்தமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். பல சந்தர்ப்பங்களில், முன்னேநாள் வேல்விதானைகளும் (நீர்ப்பாசனத்தலைமைக்காரர்களான இவர்கள் குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சிக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; இக்காலத்துக்கு ஒவ்வாதவர்கள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டனர்) அவர்களுடைய சிப்பந்திகளும் இக்கமிட்டிகளில் முக்கிய பதவி களைத் தொடர்ந்து வகித்து வந்தனர்.

பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்படுமுன், பயிர்ச் செய்கையை ஒழுங்குபடுத்தல், தன்னீர்க் கட்டுப்பாடு என்பன நீர்ப்பாசனக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்கட்டளைச் சட்டமானது, பயிர்ச் செய்கையாளர் ஒவ்வொருவர் தும் கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் விதித்துரைத்தது. அத்துடன் அவ்விதிகள் பின்பற்றப்படுதலை உறுதிப்படுத்துமுகமாக ஒழுகலாற்று நடை முறைகளையும் விதித்துரைத்தது. நிறைவேற்றுமட்டத்தில் இவ்வேற்பாடுகள் திருப்திகரமாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பயிர்ச் செய்கைக் குழு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து பயிர்ச் செய்கை ஒழுகலாறும் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களைப் பேண வேண்டும் மோசமடைந்தன. குழுவின் சட்ட அதிகாரம் போதியதாக இருக்கவில்லை. சட-

டப்பிரச்சினை காரணமாக, குழு எடுத்த நடவடிக்கைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. மறுபுறம் பயிர்ச் செய்கையாளரின் ஒத்துழையாமையினால் இக்குழு சட்டமுறையாய் அமைக்கப்பட முடியவில்லை.

இரண்டாவதாக, குழுக்கள் அமைக்கப்பட்ட போதி இலும் செயலாற்றுமைக்கான ‘ஓமுக்லாற்று நடவடிக்கை’ நீர்ப்பாசனக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட முடியுமாயிற்று. குழுவுக்குப் பயிர்ச் செய்கையாளிடையே எவ்வித அந்தஸ்தும் இருக்கவில்லை. ஆதலால் எதிர்பார்த்த வாறு, பாசன நீர், காணி என்பன துஷ்பிரயோகஞ்செய்யப்படுதலைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. கிராம மட்டத்திலான நிர்வாக அமைப்புகளின் குறைபாடுகள், முழு நிர்வாக இயந்திரத்தினதும் குறைபாடுகளைப் பிரதிபலித்தது. நிருவாகம் அதிகமதிகமாகத் திணைக்களங்களின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டமையினால் அரசாங்க அதிபர்களின் அதிகாரம் படிப்படியாகக் குறைந்தது மட்டுமன்றி பாரிய அரசாங்கத் திணைக்களங்களது மாவட்டக் கிளைகளுக்குத் தலைமைதாங்கிய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், அரசாங்க அதிபர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தமக்குக் கிடைத்த விடுதலையைப் பயன்படுத்தி, தொடர்புகளைத் தமதிணைக்களத் தலைவர்களோடு நேரடியாக வைத்துக்கொண்டனர். குடியேற்றமட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத்தின் மீதும் காணியின் மீதும் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ளல் சிரமமானது. பல்வேறு திணைக்களங்களைச் சார்ந்த உத்தியோகத்திடையே இயைபு இல்லாமையே இதற்குரிய பிரதான காரணமாகும். விவசாய விஸ்தரிப்பு கமத்தொழில் திணைக்களத்தின் பொறுப்பாகும். முடிக்குரிய காணிகளை நிர்வகித்தலும், கமத்தொழிலுக்காக அவற்றை வழங்குதலும் காணி ஆணையாளர் திணைக்களத்தின் பொறுப்பாகும். கமத்தொழில் உள்ளீடு

களை கூட்டுறவுத் திணைக்களம் கவனிக்க, கமநலச் சேவைத் திணைக்களம் நெற்காணிச் சட்டத்தையும் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களையும் நிர்வகித்தது. நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் கட்டுப்படுத்தி நிர்வகித்தது. குடியேற்றமட்டத் தில் திணைக்களப்படுத்தல் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் விளைவு செயற் திறமையின்மையும் பொறுப்புத் தளர்வுமாகும். பொறுப்புகள் திணைக்களத்துக்குத் திணைக்களம் தள்ளப்பட்டு ஒரு திணைக்களம் மற்றதைக் குற்றஞ்சாட்டி கொண்டிருந்தது. உத்தியோகத் தர்கள் முறைப்பாடுகளையும், தண்டனைகளையும் திசைதிருப்பத்தக்க நிலையில் இருந்தமையால் இம்முறைமை ஊழலுக்கு இடமளித்தது.

மேற்கூறிய நிருவாக அமைப்பிற்குள் குடியேற்றத்தை செயல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சியின் பயன், மக்களுக்கு பாசன நீர், காணி என்பனவும் பிற உதவிகளும் வழங்குவதாகும். அதுவன்றி கமக்காரர்களின் திறமைகளை வளர்த்தலோ பாரம்பரிய சாகுபடிப் பழக்கங்களை மேப்படுத்தலோ அல்ல. இம்முறைமையின்படி, கமக்காரர்கள் பாசன நீரைப் பயன்படுத்தி பாரம்பரிய முறைகளில் நெல் பயிரிடுவதைத்தவிர அவர்களுக்குமாற்றுவழியேதும் இருக்கவில்லை. நெற்செய்கைக்குத் துணையாக பாரிய குடியேற்றத் திட்டங்களில் கால்நடை வளர்ப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இதன் விளைவாகக் குடியேற்றவாசிகள் தமிழ்நாட்டின் தமிழ்நாட்டின் போன்ற உப உணவுப் பொருட்களையும் இழந்தனர். இந்நிலைமை, குடியேற்றவாசிகள் தம் திட்டங்களில் துணை முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்குத் தடையாக அமைந்தது.

குடியேற்றப் பகுதிகளை போதிய மேய்ச்சல் தரைகள் இல்லாமை காரணமாக விலங்கு வேளாண்மை தொடர்பான

பிரச்சினைகள் தோன்றின. பயிர்ச் செய்கைத் தேவைகளுக்கேனும் கால் நடைகளை வளர்த்தல் சிரமமாயிற்று. கால் நடைகளைப் பராமரிப்பதில் ஏற்பட்ட சங்கடங்களினால் சில சந்தர்ப்பங்களில் தம் கால் நடைகளைக் குடியேற்றக்காரர்கள் காட்டுக்கு விரட்டவேண்டிய நீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக பயிர்ச் செய்கைக் காலங்களில் விலங்குகளுக்குப் பெருந் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது.

நீர்ப்பாசன வசதியுடன் கூடிய காணிகள் குடியேற்றக்காரருக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகச் செய்யப்பட்டபோது, நெற்செய்கைக்கு அது பொருத்தமற்றதாயினும் நெல் பயிரிடுவது வேயே அவர் கூடிய ஆர்வம் காட்டினார். இதற்குக் காரணம் நெல்லை இலகுவாகச் சந்தைப்படுத்தலாம் என்பதும், வருமான உறுதிப்பாடும், பிற பயிர்களுடன் ஒப்போக்குகையில் நெல்தரும் பாதுகாப்புமாகும். இரண்டாவதாக, மழைநீர் கொண்டு மேட்டு நிலத்திற் பயிர் செய்தலும், நீர்ப்பாசன நிலங்களில் உப உணவுப் பயிர்களைப் பயிரிடுதலும் திட்டமிடுவோரால் முற்றுகப் புறக்கணிக்கப்பட்டன. பயிர்க் கலவைகளை அடையாளம் காணல், கிடைக்கத்தக்க தொழினுட்ப வசதிகளையும் பிற வசதிகளையும் கவனமாக ஆராய்தல், பல்வேறு வகைப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதனால் கிடைக்கத் தக்க இலாபம் தொடர்பானவற்காட்டுகை, உள்ளிடுகைகள் கிடைக்குமென்ற உறுதிப்பாடு, சந்தைப்படுத்தல் என்பனவே அரசாங்கத்திட்டமிடுவோராலும் வில்திரிப்பு உத்தியோகத்தர்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கூறப்பட்ட தீவிர முயற்சிகளின் முக்கிய நடவடிக்கைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், இத்தகைய ஒழுங்குற அமைந்த செயல் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்படவில்லை.

ஒரு நெற்காணித் துணைத் தைத்துகிருத்தல் ஒரு கமக்காரருக்குப் பெருமைக்குரிய விடய

மாகும். அது அவரது வாழ்க்கைத் தரத்தினை எடுத்துக்காட்டுவதாகக் கருதப்பட்டது. அரசாங்க உதவியிலும் மாணியத்திலும் பெரும்பகுதி நெற்செய்கைப்பண்ணுவோருக்கு வழங்கப்பட்டு, அதற்கமைய குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. குடியேற்ற வாசிகளின் குறைந்த வருமானத்தையும் 3-5 ஏக்கர் காணியில் பயிர் செய்வதற்குத் தேவையான தொழிலாளர் எண்ணிக்கையையும் கருத்திற் கொண்டு பார்க்கையில். அவர்கள் நெல் மட்டுமே பயிரிடக் கூடியதாக இருந்தது. காரணம் நெல் பயிரிடுவதற்கு மற்றப் பயிர்கள் பயிரிடுவதற்குத் தேவைப்படுவதைவிடக் குறைந்த முதலீடும் ஆட்பலமும் தேவைப்பட்டது என்பதாகும்.

ஒர் உருப்படியான பொருளாதாரக் கூறு என்ற வகையில் காணித் துண்டின் அளவு என்ன என்பதை அறிதல் அவசியாகும். முன்னைய குடியேற்றத்திட்டங்களில் குடியேற்றக்காரர்களுக்கு 5 ஏக்கர் நெற்காணியும் 3 ஏக்கர் மேட்டுக் காணியும் வழங்கப்பட்டது. எவ்வாறுமினும் அது குடியேற்றக்காரர் குடும்பம் ஒன்று பராமரிக்கக் கூடியதை விடப் பெரிய அளவினதாக இருந்தது. ஆகையால் குடியேற்றக்காரர்கள் பெருமளவில் பயிர் செய்யவோ, குத்தகைக்கு விடவோ பங்கு அடிப்படையில் பயிர் செய்யவோ அல்லது தம் பிள்ளைகளிடையே பகிர்ந்தளிக்கவோ நீர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். 1955ல் குடியேற்றக்காரருக்கு வழங்கப்படும் காணியின் நியம அளவு 3 ஏக்கர் நெற்காணியாகவும், இரண்டு ஏக்கர் மேட்டு நிலமாகவும் குறைக்கப்பட்டது. காணியின் அளவைக் குறைத்ததனால் அரசாங்கம் ஒரு குடியேற்ற வாசிக்கான செலவைக் குறைக்க முடிந்ததோடு மேலும் அதிகமானேருக்குக் காணி வழங்கவும் முடியுமாயிற்று. அதேவேளை, குடியேற்றக்காரர்கள் கூலிக்கு ஆட்களைச் சேர்க்காமல் மலைப்படியில் பயன்படுத்துகின்றன.

செய்து அதே அளவு வருமானம் பெறமுடிந்தது. 1960ம் ஆண்டுத் தொடரில் காணியின் அளவு 2 ஏக்கர் நெற்காணியாகவும் ஒரு ஏக்கர் மேட்டுக் காணியாகவும் குறைக்கப்பட்டது. இந்நடவடிக்கையின் பிரதான நோக்கம், அதிகரித்து வரும் குடிசனங்களுக்குக் காணி வழங்குவதாகும். (அது போதியதானாலும் போதாவிட்டாலும் காணிக் குடியேற்றத்தை மேலும் வலியுறுத்தின). இக்காலப் பிரிவில் பதவிக்கு வந்த இரு முன்னிஅரசியற் கட்சிகள், தம் அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கு உரிய ஒரு வழியாகக் காணிக் குடியேற்றக் கொள்கையைக்கருதின. அவ்வாறு அவை செய்த அதே வேளையில் அக்கட்சிகள் பொருளாதார, அரசியல் குறிக்கோள்களை அடைவதிலும் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. 1960ம் ஆண்டுத் தொடரிலிருந்து குடியேற்றக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உபாயம் இறக்குமதி மாற்றிட்டின்மீது நெறிப்படுத்தப்பட்டது. ஒர் உத்தரவாதவிலை, கூடிய கடன்வசதி, அதிகவிளைச்சல் தரும் நெல்லினங்கள், உரமானியம் முதலியவை அளிக்கப்பட்டு கமக்காரர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இவ்வுக்கப்பாடுகளின் காரணமாகச் சராசரி நெல்லினைச்சலில் தாக்கம் ஏற்பட்டது. உடவளவை, பராக்கிரம சமுத்திரம் போன்ற பாரிய குடியேற்றத்திட்டங்களில், நெல் மூற்பத்தி தேசிய மட்டத்தை விட அதிகரித்தது. வழக்கமான குடியேற்றத்திட்டங்கள் உணவுற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு விசேட கருத்திட்டங்கள் பற்றிய கருத்தும் செயற்படுத்தப்பட்டது. எவ்வாறுமினும், இத்திட்டங்கள் அதிக கவனங்கு செலுத்தப்படுவதாலும் வெளிநாட்டு உதவி காரணமாகவும் முன்னேற்றமடைந்துள்ளன. புதிய தொழினுட்ப உதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து பெருந்தொகையான தரகார்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடங்கினர். உள்ளிடுகைகள், பண்ணை உற்பத்திப் பொருட்கள்

பட்ட நீண்டகால அனுபவம் புறக்கணிக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது.

1960, 1970ம் ஆண்டுத் தொடர்களில், அரசாங்கங்கள், கிராமியக் குடிசனங்களிடையே வறியவர்களான வேலையற்ற வர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குதற்கான உபாயமாகக் காணிக் குடியேற்றத்தை மேலும் வலியுறுத்தின. இக்காலப் பிரிவில் பதவிக்கு வந்த இரு முன்னிஅரசியற் கட்சிகள், தம் அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கு உரிய ஒரு வழியாகக் காணிக் குடியேற்றக் கொள்கையைக்கருதின. அவ்வாறு அவை செய்த அதே வேளையில் அக்கட்சிகள் பொருளாதார, அரசியல் குறிக்கோள்களை அடைவதிலும் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. 1960ம் ஆண்டுத் தொடரிலிருந்து குடியேற்றக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உபாயம் இறக்குமதி மாற்றிட்டின்மீது நெறிப்படுத்தப்பட்டது. ஒர் உத்தரவாதவிலை, கூடிய கடன்வசதி, அதிகவிளைச்சல் தரும் நெல்லினங்கள், உரமானியம் முதலியவை அளிக்கப்பட்டு கமக்காரர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இவ்வுக்கப்பாடுகளின் காரணமாகச் சராசரி நெல்லினைச்சலில் தாக்கம் ஏற்பட்டது. உடவளவை, பராக்கிரம சமுத்திரம் போன்ற பாரிய குடியேற்றத்திட்டங்களில், நெல் மூற்பத்தி தேசிய மட்டத்தை விட அதிகரித்தது. வழக்கமான குடியேற்றத்திட்டங்கள் உணவுற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு விசேட கருத்திட்டங்கள் பற்றிய கருத்தும் செயற்படுத்தப்பட்டது. எவ்வாறுமினும், இத்திட்டங்கள் அதிக கவனங்கு செலுத்தப்படுவதாலும் வெளிநாட்டு உதவி காரணமாகவும் முன்னேற்றமடைந்துள்ளன. புதிய தொழினுட்ப உதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து பெருந்தொகையான தரகார்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடங்கினர். உள்ளிடுகைகள், பண்ணை உற்பத்திப் பொருட்கள்

இப்போதும் கூட நீர்ப்பாசன, குடியேற்றத்திட்டங்களின் பொறியல், தொழினுட்ப அமசங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கையில் கமத்தொழில், சமூக அமசங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை. நெற்செய்கைக்கு மன் பொருத்தமாக இருப்பினும் இல்லாவிடினும் வாய்க்காலகளிலிருந்து எந்திலங்களுக்கு நீர் வழங்கமுடியுமோ, அவை நெற்காணிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மண்ணின் தரம், உள்ளூர்மக்களின் நம்பிக்கைள், காணிப்பயன்பாடு, நீர்ப்பாசன முறைகள் என்பவற்றின் மீது கவனங்கள் செலுத்தப்படுவதில்லை, குடியேற்றக் கொள்கையினால் பெறப்படுத்தாமலும் தாமேபயிர்

என்பவற்றைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரித்தமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

எவ்வாரூயினும் 1970 தொடக்கம் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், குடியேற்ற, அபிவிருத்திச் சாதனைகளைவிட வேகமாக அதிகரிக்கலாயின. நாட்டின் 41 இலட்சம் தொழிலாளர்களுள் 5.5 இலட்சம் பேர் வேலையற்றிருந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டது. வேலையற்றிருந்தவர்களில் 67 சதவீதமானோர் ஆண்கள்; 33 சதவீதமானோர் பெண்கள். இவர்களில் 75 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட டோர் கிராமவாசிகள். நகர்ப்புறத்தில் வேலைவாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு. ஏறத்தாழ 14,000 பட்டதாரிகளும், 112,000 க.பொ.த. சித்தியடைந் தோரும் வேலையற்றிருந்தனர். இதற்குக் காரணம், நகர்ப்புறங்களில் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க இயலவில்லை என்பதாகும். கைத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான மனப்போக்கு இல்லாமையும் இதற்குக் காரணமாகும். புதிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கத்தக்க அளவுக்கு 1970, 1971 ல் நியாயமாக பொருளாதாரத்துறை வளர்ச்சியடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், 1971 ல் வளர்ச்சி வீதம் 4.1 சதவீதத்திலிருந்து 2.9 சதவீதமாக வீழ்ச்சியற்றது. இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை 33 சதவீதத்தால் அதிகமித்தது. இறக்குமதிப் பொருட்களிற் பெரும்பாலானவை அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களாகும். இக்காரணிகளால் உக்கிரமடைந்த உணவுப் பிரச்சினை, அதன் விளைவுகளினால் மேலும் மோசமடைந்தது. இவற்றுள் முக்கியமானவை 1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சி, வறண்ட வலயத்தில் ஏற்பட்ட நீண்டகால வறட்சி, வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு, கடன் அதிகரிப்பு என்பனவாகும். பாரதாரமான இந்திலையினைத் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் அவசர உணவுற்பத்தித் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது.

1972 ல் வழங்கப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நீர்ப்பாசனக் குடியேற்றத்திற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. புதிய காணிகளை அபிவிருத்தி செய்வதில் கூடிய கவன ஞாசெலுத்தப்பட்டதுடன் ஏற்கனவே குடியேற்றப்பட்ட காணிகளிலிருந்து இடையெல்லை பயிர்செய்தல், பன்முகப்படுத்தல் என்பவற்றின் மூலம் கூடிய பயன்பெற முயற்சி செய்யப்பட்டது. இவ்வண்ணுகை நெரி 1970 ம் ஆண்டுத் தொடரில் அரசாங்க காணிக்குடியேற்ற உபாயத்தில் மக்கள் நயக்கும் ஓர் அம்சமாக மாறிற்று. ஏனெனில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது போல திருந்திய சாகுபடி முறைகளும் புதிய தொழில்நுட்பமும் உபயோகிக்கப்பட முயமானால் சிறு காணித் துண்டுகளில் அதிக குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவது சாத்தியமாகும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உப உணவுப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதற்கு உதவி மூங்கிலிரவாக்குவதற்கான ஒரு திட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதுவரை இவ்வம்சம் கவனிக்கப்படாதிருந்து வந்தது. இதற்கமைய விவசாயக்காணியில் பெரும்பகுதி உப உணவுப் பொருட்கள் பயிரிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படவிருந்தது. இறக்குமதிக்கு மாற்றீடு செய்வதில் இன்னும் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய நெல்லுற்பத்திக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டது. திட்டத்தின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பெருந்தொகை முதலீடு செய்யப்பட்டதாகும். மகாவை, வளவை, ஊனுகம்வேகர போன்ற திட்டங்கள் மூலம் பாசன வசதி அளிக்கப்படக் கூடிய ஏற்கக்கறைய 2,00,000 புதுக் காணி திட்டக்காலத்தில் (1972 - 1976) அபிவிருத்தி செய்ததற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அத்துடன் அப்பொழுது பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த 2,00,000 ஏக்கர் காணிக்கு நீர்ப்பாசன சைதிகள் அளிக்கப்படவிருந்தது. எவ்வாரூயினும் இக்காணி முழுவதையும் நெற்றுத்தொடர்க்காலம் எதிர்பார்க்கவில்லை.

செய்கைக்குப் பயன்படுத்த அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஏறத்தாழ 3,00,000 ஏக்கர் புது நிலப்பரப்பு அபிவிருத்தி செய்து நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கப்படவிருந்தது. இவ்வளவு விரிவான நிலப்பரப்பை 4 அல்லது 5 ஆண்டுகளில் அபிவிருத்தி செய்து குடியேற்றத்துக்கும் நெற்றுத்தொகைக்கும் ஏற்றதாகக் கொடுமையுமா என்பதே பிரச்சினையாக இருந்தது. எனினும் அம்சாங்கம் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மின்காய், வெங்காயம் போன்றவற்றைப்பயிரிட்டு விரிவாக்குவதற்கு முயற்சி செய்தது. ஆனால் பல வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் நெற்பயிர் சமூக, பொருளாதாரர்திகளில் அதிக கவர்ச்சியடையதாக விளங்கியது. பயிர்ப் பன்முகப்படுத்தவில் போதிய முன்னேற்றமின்மை, உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் என்பவை ஒழுங்குபடுத்தப்படாமை, உறுதியற்றவருமானம், சிறுகாணிக்கொந்தக்காரர்களின் எதிர்கால அபிலாகைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதி செய்யப்படாமை என்பன இவற்றுள் சில காரணிகளாகும். திட்டக்காலத்தில் சுமார் 80 சதவீதமான மேலதிக நெல்லுற்பத்துத் தொகை இல்லாமல் விருந்து பெறப்பட்டதென்றும், மீதி நெற்செய்கைக்காக அபிவிருத்தி செய்யப்படவிருந்த 1,00,000 ஏக்கர் காணியிலிருந்து பெறப்பட்டதென்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. வறண்ட வலயக் குடியேற்றத்திட்டத்தின் காணியில் 75 சதவீதத்திற்கு அதிகமான பகுதி நெற்செய்கைக்குப் பொருத்தமானதாக ஆக்கப்படவிருந்தது. எவ்வாரூயினும் திட்டமிட்டகாலப் பகுதியின் கடைசிக் கட்டத்தில் சாதனைகள், குறிக்கோளை விட மிகத் தாழ்ந்து காணப்பட்டன.

1970 ல் இருந்து 5 ஆண்டுகளில் 300,000 ஏக்கர் புதுக்காணி அபிவிருத்தி செய்யப்பட எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆயினும் இத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்கு

வதற்கு 3 ஆண்டுகளாயிற்று. பாதகமான காலநிலை காரணமாக 1970 க்குப்பின் நெற்காணிகள் திருப்திகரமாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. 1972 ல் வறண்ட வலயத்தில் நெற்செய்கைக்குப் பொருத்தமானதாக ஆக்கத்தக்ககாணிகளில் பெரும் போகத்தின் போது 77 சதவீதமும், சிறுபோககாலத்தில் 22 சதவீதமும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதிலும் பெரும் போகத்தில் 46,000 ஏக்கரிலும் சிறுபோகத்தில் 9000 ஏக்கரிலும் பயிர்ச்செய்கை தோல்வியற்றது. பயிர்ச்செய்கைக்காணிகளில் பரப்பு 1973/74 ல் அதிகரித்தபோதிலும் உற்பத்தி உண்மையில் அதிகரிக்கவில்லை. 1972/73 ம் ஆண்டோடு ஒப்பிடுகையில் 1973/74 ல் வறண்ட வலய நெல்லுற்பத்தி 93 இலட்சம் புசல்களால் குறைந்தது. 1974/75 ல் நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது. எடும் வறட்சிகாரணமாகவும், பாதகமான காலநிலை காரணமாகவும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய காணியில் 57 சதவீதத்தில் மட்டுமே பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ள முடிந்தது. அதிலும் பயிர்ச்செய்கை தோல்வி அடைந்தமையால் 1,63,000 ஏக்கரில் அறுவடை நடைபெறவில்லை. மொத்தத்தில் இலங்கையில் நெல்லுற்பத்தி 5 கோடி 30 இலட்சம் புசல்களால் வீழ்ச்சியற்றது. (1975 மத்திய வங்கி அறிக்கை) நாடு முழுவதிலும் இந்நிலைமை காணப்பட்டதென்பது ஈரவவையத்திலும் மத்திய வலயத்திலும் நெற்சாகுபடி செய்யப்பட்ட காணிகளின் பரப்பளவிலிருந்து மதிப்பிடப்பட முடியும். இப்பெரும் வீழ்ச்சிநாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பாதித்தது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட 6 சதவீத வளர்ச்சிக்குப்படித் 1971 - 1975 காலப்பிரிவில் வளர்ச்சி வீதம் மிகழ் தாழ்ந்து காணப்பட்டது. 1970 ன் பின்னே 5 ஆண்டுக் காலத்தில் வளர்ச்சி வீதம் 2.4 சதவீதமாக இருந்தது. 1970 க்கு முந்திய 5 ஆண்டுக் காலத்தில் வளர்ச்சி வீதம் 1.8 சதவீதமாக

இருந்தது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மிகக்கூடிய வளர்ச்சி வீதம், பொருளாதார அனர்த்தங்களற்ற ஆண்டுகளில் அடையப்பெற்ற மிகக்கூடிய வளர்ச்சி மட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இவ்விலக்குகள் குறித்துச் சமகால அவதானிகள் கூட ஜப்பாக்கள் வெளியிட்டிருந்தனர். உதாரணமாக, ஓர் உலக தொழிற்சங்க நிறுவனத்துதுக்கும், 20 ஆண்டுகளாக அடையப்பெற்ற 4 சதவீத வளர்ச்சியின் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்விலக்கினை அடைய முடியுமா என்பதுபற்றி சந்தேகம் தெரிவித்திருந்தது. விளைச்சல் மட்டம் குறித்து இத்தகைய அபரிமிதமான நம்பிக்கை வைப்பது ஆபத்தானது என்றும் அக்குழுசுட்டிக்காட்டியிருந்தது. 1970 ம் ஆண்டின் விளைச்சல் மட்டம் மகாபோக அமயப் பருவமழையினால் அதிகரித்திருந்தது என்றும் வருடாந்த விளைச்சல் வீதம் 4.5 சதவீதமாகவே இருக்க முடியுமென்றும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தனர். இம்மட்டத்தைக் கூட 1970 ஆண்டுத் தொடரில் அடைவது கஷ்டமாக இருந்தது. 1970 ஆண்டுத் தொடரில் எதிர்நோக்கப்பட்ட மேற்கூறிய பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள், குடியேறிய கமக்காரர்கள், நவீன சாகுபடித் தொழினுட்ப முறைகளைக்கையாண்டு இடையருது பயிர்ச்செய்ய முடியாமற்போனதன் விளைவாகத் தோன்றியவையாகும்.

வறண்ட வலய மீள்குடியேற்றக் கொள்கையை மீள்பார்வை செய்த மிகக்கலும் சண்முகநாத னும் தற்போதுள்ள சொத்துத் தொடர்புகளைப் பேணுமுகமாக கொள்கை வகுப்போர் வருப்பு நலனினால் உந்தப்பட்டு காணிச் சீர்திருத்தக் கொள்கையை ஒரு மாற்றுவியாக வகுத்திருப்பதாக வலியுறுத்தினர். இலங்கையின் எந்த அரசியற்கட்சியினதும் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும் காணி மீள் பங்கீட்டை அடித்தளமாகக் கொண்ட காணிச் சீர்திருத்தம்பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கப்

பாலதாகும். அதாவது காணிக்குடியேற்றக் கொள்கை தீவிரகாணிச் சீர்திருத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு அல்லது தன்னி வைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

1970 ஆண்டுத் தொடர் பிறபகுதியில் மகாவளி கங்கை நீரை வறண்டவையத்திற்குத் திசை திருப்புவதும் மக்களைக் குடியேற்றுவதுமே அரசாங்கத்தின் பாரிய கிராம அபிவிருத்தி நடவடிக்கையாக விளங்கியது. மிகப்பெரிய இத்திட்டத்தின் முதற்கட்டத்தின் கீழ் ஏற்றத்தாழ 6000 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இப்பிரதேசம், கலாவெவையின் எச் 1 ன் கீழ் பல கிராமங்களைக் கொண்டதாகும். 1976 அளவில் கமக்காரர்கள் சிறுபோக காலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகொண்ட காணியில் சிறுபகுதியிலேயே சாகுபடி செய்யமுடிந்தது. பயிர்ச்செய்கைக் காலத்தில் நீர் கிடைக்காமையால் பயிர்ச்செய்த காணியில் 3/4 பகுதியில் பயிர் தோல்வியடைந்தது. இதற்குக் காரணம் நாடு முழுவதிலும் நிலவிய கடும் வறட்சியின் விளைவாக மகாவளி கங்கையின் நீர்மட்டம் மிகத்தாழ்த்திருந்ததாகும். தங்குதடையின்றி நீர் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை தகர்க்கப்பட்டதனால் கமக்காரர் உற்சாகமிழந்தனர். இந்நிலை மீண்டும் ஏற்பட்டால் கமக்காரர்களுக்குப் பிழைக்கும் வழியே இல்லாது போய்விடும். அன்றியும் ஏற்கனவே குழப்பமடைந்திருந்த நிலைமை மகாவளித் திட்டத்தின் 1 ம் கட்ட இலக்கை அடைவது கடினமாகிவிடும்.

காணிக் குடியேற்றத்தின் தற்போதைய பிரச்சினை

1976 ல் புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபின் துரிதமகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இலங்கையில் பாரிய அளவில் காணிக் குடியேற்றம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஐந்தாண்டு காலமாக நடைபெற்ற கமக்காரர் குடியேற்றத்தில் ஏற்றத்தாழ 1,00,000

குடும்பங்களே குடியேற்றப்பட்டன. ஆனால் துரித மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் 6 ஆண்டுகளுக்குள் 2,50,000 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட எதிர்பார்க்கப்பட்டன. இப்பாரிய பண்ணைக் குடியேற்றத்திட்டத்தை, புதிய அரசாங்கமானது, கிராமப் புறங்களில் அதிகரித்துவரும் வருமை, வேலையில்லாமை, காணியில்லாமை போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு பயனுள்ள தீவ்வாகக் கொண்டது. மகாவலித் திட்டத்தின் குடியேற்றத் திட்டமிடுவோர், புதியகுடியேற்றக் கொள்கையானது, நுனுக்கமான ஆராய்ச்சிக்கும் பரீட்சார்த்த திட்டங்களுக்கும் பின்பே வகுக்கப்பட்டதாக வியிறுத்துக்கிணறனர். இக்கொள்கை சென்றகால அனுபவத்தால் வலுவூட்டப்பட்ட அதேவேலையில் சென்றகாலத் தவறுகளைத் தவிர்ப்பதி லும் அதிக கவனங் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மகாவலிகுடியேற்றத் திட்டங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுவரும் பலவீனங்கள், சென்றகாலத் திட்டங்களிற்காணப்பட்ட பாரிய பலவீனங்களிலிருந்து அவ்வளவாக வேறுபட்டனவல்ல. இதற்குக் காரணம், வறிய கமக்காரக் குடும்பங்களுக்குச் சிறு காணித்துண்டுகள் வழங்கும் குடியேற்றக் கொள்கையில் மாற்றம் ஏதும் செய்யப்படாமையாகும். எவ்வாருயினும் மகாவலித் திட்டத்தின்கீழான காணிக் குடியேற்ற உபாயத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சம் தோற்றமளித் திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இது, ஒரு புதுக்குடும்பப் பண்ணைச் செய்கையின் அடிப்படையில் நிறுவன அமைப்பை ஏற்படுத்துவதாகும்.

“அபிவிருத்தியும் மாற்றமும்” என்ற தனது நூலில் டேவிட் டன்ஹாம் இலங்கையின் காணிக்குடியேற்றத்திட்டங்கள் பற்றி பின்வருமாறு எழுதி யிருக்கிறார். “அரசாங்க ஆதரவுடனுள் காணிக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணப்படும் உள்முரண்பாடுகளுக்கு இலங்கை ஒரு பயனுள்ள உதாரணமாக திகழ்

புதிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் கீழ் அபிவிருத்தி
செய்யப்பட வேண்டிய காணிகள் 1972–1976

செய்திட்டம்	புதிய காணி-ஏக்கர்
1. மகாவலி	80, 000
2. உட வளவே	50, 000
3. பிரதான சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்	77, 000
4. கசக்கொட்டை பண்ணை	26, 000
5. ஏணை நிரந்தர பயிர்கள்	35, 000
	<hr/> <u>268, 000</u>

மூலம்: ஐந்தாண்டு திட்டம் 1972-1976

கிறது. சமத்துவமற்ற பொருளாதார குழ்நிலையான்றுக்குள் விவசாயிகளுக்கு சமமான காணிகளை வழங்குவதானது, காணித் துண்டாடலுக்கும், மறைமுகமாக நிலப்பிரபுத்துவ முறையொன்றுக்கும் வழி கோலியுள்ளது. ஒரு வகையில் இந்த மாதிரிகளுள் இத்தகையதொரு நிலைமை உருவாவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.”

“இக்குடியேற்றத்திட்டங்களை வருத்திவரும் பிரச்சினைகள் பல்வேறுவகைப்பட்டவையாகும். பிழையான தெரிவு, அத்துமீறிக்குடியேறுதல், நிதிகளின் துஷ்பிரயேகம் போன்றன பிரதான பிரச்சினைகளாகும்.”

இலங்கையின் குடியேற்றத்திட்டங்களில் காணப்படும் சமூக-பொருளாதார பிரச்சினைகள் மிகவும் சிக்கலானவையாகும். தற்போதைய குடியேற்றத் திட்டங்களில் கண்டத் துறைமுதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதால் அவற்றுக்கு நியாயமான பொருளாதார பிரதிபலன்களை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது. எனவே, சமத்துவம், பங்குபற்றல் என்பன இக்குடியேற்றத் திட்டங்களின் குறிக்கொள்களாக இருந்தபோதிலும், சமூக பொது முதலீட்டு வசதிகளுக்காகவும், நிர்வாகச் செலவுகளுக்காகவும் பெருமளவில் முடக்கப்பட்டுள்ள பணத்துக்கு ஈடுசெய்யும் வகையிலும், கடன் கொடுத்துள்ள சர்வதேச முகவராண்மைகளைத் திருப்பிப்படுத்தும் வகையிலும் அதிகரித்த உற்பத்தி மட்டுமொன்றை இத்திட்டங்களில்

விருந்து பெறுவதே இப்பொழுது முன்னுரிமை பெறும் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் படிமுறையில் விவசாயி அதிகமதிக்க மாக அரசாங்கத்திலும், விஸ்தரிப்புச் சேவைகளை வழங்கும் முகவரங்களிலும், வியாபாரத்திலும், கடன் கொடுப்பதிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் தனியாரிடமும் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

எனவே குடியேற்றத்திட்டப் பிரதேசங்களில் விவசாயம் தவிரமற்றும் பொருளாதார முயற்சிகளையும் ஊக்குவிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். குடியேற்றவாசிகளின் இரண்டாவது தலைமுறையினர் பயனுள்ள வகையில் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்கு பல்வேறு தொழில் துறைகளும் இப்பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். ஏனெனில், குடியேற்றவாசிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் வயல் நிலமும், மேட்டு நிலமும் அளவில் சிறியனவாக இருப்பதால் சனத்தொகையின் இயற்கை அதிகரிப்புக்கு அவை ஈடுகொடுக்க முடியும் என்று கூறுமுடியாது. குடும்பங்கள் விரிவடைந்து செல்லும்போது நிலத்திலிருந்து வரும் வருமானம் மட்டும் அவற்றுக்கு போதியதாயிரா. எனவே இப்பின்னணியில் விவசாயம் சார்ந்த கைத்தொழில் துறை, மற்றும் சேவைத் துறை போன்றவற்றில் புதிய வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதன்மூலம் மட்டுமே குடியேற்றவாசிகளின் இரண்டாவது தலைமுறையினருக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கமுடியும்.

செர்வேபைல்

விபத்து தரும் பாடங்கள்

— மார்க் நூர்ஸிபிள்

உக்ரேனிலுள்ள அணுசக்தி நிலையத்தில் ஏப்ரல் 26 ந் திகதி வெடிவிபத்து நடக்கும்வரை, செர்வேபைல் என்னும் பெயர் நாம் கேள்விப்படாத ஒன்றுக்கே இருந்து வந்தது. எனினும், அவ் வெடிச் சம்பவம் வடக்கும் கூட அணுவாயுதத் தாக்குதலுக்கு உட்படக் கூடிய பலவீனத்தின் ஒரு பரிபாஷைப் பெயராகிவிட்டது. ஆனால், அதன் பொருளை வடக்குடன் வரையறுத்துவிட முடியாது. தற்போது உலகில் செயற்பாட்டிலுள்ள 383 அணுசக்தி உலைகளில் 23 மூன்றும் உலக நாடுகளில் இருக்கின்றன. (இந்தியாவிலும் தொவானிலும் தலா ஆறு, தென்கொரியாவில் நாலு, அர்ஜென்டினாவிலும் தொலா இரண்டு, பிரேசிலிலும் பாகிஸ்தானிலும் யூகோஸ்லாவியாவிலும் தலா ஒன்று). 1990 ம் ஆண்டாவில் பூர்த்தி செய்யப்படவிருக்கும் 118 அணுசக்தி உலைகளில் ஒன்பது தெற்கில் அமைந்துள்ளன (தென் கொரியாவில் நாலு, இந்தியாவில் மூன்று, அர்ஜென்டினாவில் பிரேசிலிலும் தலா ஒன்று). இவ்வனு நிலையங்களின் பரவலுடன் மூன்று வது உலக நாடுகளில் புதிய அபாயங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன.

செர்வேபைல், உலகம் அவசரமாகக் கற்கவேண்டிய பல படிப்பினாக்களை முன்வைக்கின்றது. முதலாவதாக அது அணுசக்தித் துறையில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களில் படுமோசமானது. அது இந்த விபத்துக்களின் தொடரில் மிக அன்மையில் நடைபெற்றுள்ளது. அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற விபத்துகளில், மும்மைல் தீவில் (1979) நடைபெற்ற விபத்தே

உலகெங்கும் அறியப்பட்டது. ஆனால் அங்கு மேலும் பல விபத்துகள் நடைபெற்றுள்ளன. இடாஹோ நீர் ஸ்மீச்சி (1961) யிலிருந்து கோர் வரை, டெட்ரா யிட், வைன்னு ஆறு ஊடாக ஒக்லஹோமா (கடந்த ஐ ன வரி மாதம்), தென் கரோ லினே (1966); ஒகோனீ (1972); பாவி ஸேட்ஸ் (1973); டிகேட்டர், அல பாமா (1975); எர்வின், தென் னஸீ (1981); ஓஹீயோ, கலி போர்னியா (1975) 1979 ம் ஆண்டிலிருந்து விபத்துக்களின் தொகை வருடாவருடம் அதிகரித்து வந்துள்ளது. கடந்த ஐருடம் இது 2,974 ஐ எட்டிவிட்டது. (விபத்துக்களின் தொகை 1984 ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதை விட 20 சதவிகிதம் அதிகமாகும்); 1985 ம் ஆண்டில் 601 அணுசக்தி உலைகள் அவசரமாக மூடப்பட்டன. பிரிட்டனிலுள்ள விண்ட் ஸ்கேல்/ஸெல்லாபீல்ட் அணுசக்தி உலையில் பிரச்சினைகளும் விபத்து களும் ஏற்படுவது நிற்கவேயில்லை. (1975 ம் ஆண்டில் ஓர் அணுசக்தி உலையை நாசஞ் செய்துவிட்ட தீவிபத்து உட்பட 30 ஆண்டுகளில் 300 சம்பவங்கள்). இவற்றின் விளைவாக, 1983 ம் ஆண்டுக்குள் 39 பேர் புற்று நோயால் மரணமடைந்தனர். இவ்வருடம் ஏழு வாரங்களில் நான்குமுறை அபாய எச்சரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டன. இத்தாலி (டிரைனே 1967), சுவிட்ஸர்லாந்து (லு சென்ஸ் 1969), பிரான்ஸ் (குஸ் 1968), சென்ட் லோராந்ட் 1969, 1980), ஐ ப் பான் (தென்ரூகா 1981), அர்ஜென்டினா (கொன்ஸ்டிடூ யென்டஸ் 1983) ஆகிய விபத்துகளும் நடைபெற்றுள்ளன. 1984 ம் ஆண்டில் பிரெஞ்சுக்கள் சுவிஸ் எஸ்லைக்

கருகிலுள்ள புகே எனுமிடத்தில் ஏற்பட்ட பெரிய விபத்தொன்றிலிருந்து மயிரிமையில் தப்பி னர். கடந்த பன்னிரண்டு மாதங்களில் ஸ்பெயினிலுள்ள அல்மராஸ் என்னுமிடத்தில் எட்டு விபத்துகள் நடைபெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ரஷ்யர்களும் இவ்விபத்துகளுக்காளாகியுள்ள னர் - ஓப்னின்ஸ்க, கைஸ்டைம் (1957), நொவோ வொரோ னெஜ் (1969), ஷெல் சென்கோ (1974) ஆகிய விபத்துகள். நிச்சயமாக மற்ற நாட்டு மக்களும் இத்தகைய விபத்துகளுக்காளாகியுள்ளனர். செர்வேபைல் அணு உலையில் அமெரிக்க அணு உலைகளிலுள்ள முன்னேற்றமான பாதுகாப்பு அமசங்கள் போதிய அளவிலிருந்தனவாதனின், அதில் ஏற்பட்ட விபத்தினால் அமெரிக்காவிலுள்ள அணு உலைகளின் வடிவமைப்பின் பயன்பாட்டுத் தன்மைகுறித்து அமெரிக்கர் இப்பொழுது கவலைப்படுகின்றனர்.

அணுசக்தி அதன் தற்போதைய செயற்பாடுகளில் பாதுகாப்பற்றுதென்பதை இவையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மேலும், தற்போதிருந்து வரும் அணுசக்தி உலைகள் சேவையிலிருந்து நிறுத்தப்படும்போது, என்ன நடக்கும் என எவரும் நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. அத்துடன், அதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகுமென்று எவருக்கும் தெரியாது. (அணு உலை ஒன்றுக்கு 5 கோடியிலிருந்து 300 கோடி அமெரிக்க டெலர்ஸ்ரை செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது.)

அபாய ஏது மிகத் தெளிவாகத் தெரிவதால், அமெரிக்க அணுசக்திக் கைத்தொழில் “அதன் மரணப் படுக்கையில்” கிடப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. கடந்த எட்டுவருடங்களாக அது எந்த வேலை ஒப்பந்தத்தையும் பெறவில்லை. சுவிஸ் கைத்தொழி லும் இதைவிட நல்ல நிலையிலிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஐரோப்பாவில் 1985 ம் ஆண்டிலே ஒன்பது புதிய ஒட்டர்கள் மட்ட

டுமே கிடைத்தன. 1981 ம் ஆண்டிலிருந்து பிரிட்டனிலோ அல்லது மேற்கு ஜெர்மனியிலோ எந்தக் கட்டளையும் கிடைக்க வில்லை. 1983 ம் ஆண்டில் ஸ்பெயின் புதிய அணுசக்தி உலைகள் அமைக்கப்படுவதை நிறுத்தி வைத்ததுடன் அப்போதிருந்து வந்த ஐந்து அணுசக்தி உலைகள் செயற்படுவதையும் நிறுத்திவிட்டது. செர்னேபைல் சம்பவத் தின் விளைவாக, நெதர்லாந்து அணுசக்தி விரிவாக்க வேலைகளை இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டது. வட இத்தாலியிலுள்ள டிரைனே மா நகரசபை ஒரு புதிய அணுசக்தி உலை அமைக்கப்படுமிடத் தில் வேலைகளை இடை நிறுத்தி வைக்குமாறு உத்தரவிட்டுள்ளது. யூகோஸ்லாவியா ஸாக்ரெப்புக்கருகி ஹூஸ் பிரேவ்லாகா என்னுமிடத்தில் ஓர் இரண்டாவது அணு உலையை அமைப்பதற்கான திட்டங்களைக் கைவிட்டுவிட்டது; பின்லாந்து ஓர் ஐந்தாவது உலையை அமைப்பதா என்பதுபற்றி முடிவு செய்வதை ஒத்திவைத்துள்ளது; 2010 ம் ஆண்டளவில் சகல அணுசக்தி உலைகளையும் கட்டங்கட்ட மாக நிறுத்தி விடுவதென ஏற்கெனவே முடிவுசெய்துள்ள செவிடன் அக்கெடுவுக்கு முன்பே அவற்றில் சிலவற்றை மூடிவிடக்கூடும்.

இரண்டாவதாக, அணுசதிக் மேகங்கள் தேசிய எல்லைகளைச் சட்டை செய்வதில்லை செர்னேபைல் மேகம் ஐரோப்பா முழுவதையும் பாதித்துள்ளது. ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக அமைப்பு (விபத்து நடைபெற்று இருவாரங்களுக்குப் பின்பு) செர்னேபைலின் 1,000 கிலோ மீட்டர் ஆரைக்குள்ளிருக்கும் இடங்களிலிருந்து இறக்குமதியாயாகும். சகல புதிய உணவுப் பொருள்களுக்கும் தடைவிதித் தது. மனித ஆரோக்கியம் எவ்வளவு துாரத்துக்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதென்பது இன்னும் தெரியவில்லை. ஆனால், பொருளாதார சேதம் போலந்தில் 5 கோடி அமெரிக்க டொலர் வரையும்,

இத்தாலியில் 15 கோடி டொலர் வரையும், மேற்கு ஜெர்மனியில் 46 கோடி டொலர் வரையும் ஏற்பட்டது.

மூன்றாவதாக, அணுசத்தியின் தன்மை, மற்றும் விஷயங்களில்லிட தகவல் பெறுவதற்கு மக்களுக்குள்ள உரிமையை மீற அரசாங்கங்களைத் தூண்டுகின்றது. கிரெம்ஸின் அதன் மக்களுக்கும் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் உடனடியாகத் தகவலளிக்கத் தவறியதற்காகச் சரியாகக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அணுசக்தி ஆதரவாளர்களின் கைலூங்கியும், சூழியக்கம் பலவீன மாயுமுள்ள பிரான்ஸில், கதிரியக்கம் சில சமயங்களில் வழிமையை விட 400 மடங்கு அதிகமாயிருந்ததெனப் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதற்கு முன்பு அரசாங்கம் இருவாரங்கள்வரை காத்திருந்தது. பிரெஞ்சுப் பத்திரிகைகளே, அரசாங்கம் பொய் சொல்வதாகக் குற்றஞ்சாட்டுவதற்கு முன்பு ஒரு வாரம் வரை மௌனமாயிருந்தன. ஆனால், வாழிங்டன் இதைவிடச் சிறந்த முறையில் செயலாற்றியதாகக் கூறமுடியாது. 1954 ம் ஆண்டில் அது பசிபிக் மகாசமுத்திரத்திலுள்ள பிக்கிணி தீவில் (வட்டப் பவளத்திட்டு) அதன் முதலாவது விடுவிக்கத்தக்க ஐவாயுக்குண்டை வெடிக்கவைத்தபோது, கதிரியக்கம் எதிர் பாராதவரறு உயர்மட்டத்தை அடைந்தது. அது இன்னும் மக்கள் பலவரைப் பாதித்து வருகிறது. ஆனால், அக்குண்டை வெடிக்கவைத்த உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள அமெரிக்க அரசாங்கத்துக்குப் பத்து நாட்கள் பிடித்தன. ஓர் அமெரிக்கக் கடற்படை வீரர் பத்திரிகையொன்றுக்கு எழுதியதற்குப் பின்பே இத்தகவலும் வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு நேர்மாருக, செர்னேபைல் சம்பவம் நடந்து முன்று வாரங்களுக்குப் பிறகு, உணவுப் பொருள்கள் கதிரியக்கத் தினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மட்டத்தைப் பத்திரிகைகள் இன்னும் தினமும் அறிவித்து வருகின்றன.

நான்காவதாக, வழக்கம் போல, இவ் விஷயத்தில், அரசாங்கங்களுக்கு முன்பே மக்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கிவிடுகிறார்கள். அனுசக்தி உலைகள் எதிர்த்து ஐரோப்பாவெங்கும், ஏதென்லி லும் பிரிட்டனியிலும், லுசர்னிலும் மூனிசிஸிலும் ரோமிலும் பிரெஞ்சு - ஜெர்மன் எல்லையிலும், யூகோஸ்லாவியாவிலும், போலந்திலும்கூட ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்துள்ளன. மேற்கு ஜெர்மனியில் மக்களில் 60 சதவிகிதத்தினர் புதிய அணுசக்தி உலைகள். அமைக்கப்படுவதை எதிர்க்கிறார்கள் (54 சதவிகிதத்தினர் இப்போதிருந்துவரும் அணுசக்தி உலைகள் கட்டங்கட்டமாக மூடப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்). இதே போல பின்லாந்து மக்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினரும், அமெரிக்கா களில் முக்கால் பங்கினரும், இத்தாலியர்களில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினரும் அணுசக்திக்கு எதிர்ப்புக் காட்டுகிறார்கள். பிரிட்டனில், அனுசக்திக்கைத் தொழிலே கூறியுள்ளபடி, மக்களில் 40 சதவிகிதத்தினர் மட்டுமே இன்னும் அணுசக்தியை விரும்புகிறார்கள். டச்சுக்காரர்களில் 70 சதவிகிதத்தினர் அனுசக்தியை எதிர்க்கின்றனர். 1978 ம் ஆண்டில் ஆஸ்திரியர்களில் பெரும்பாலோர் சுவென்டன்டோர்பில் 50 கோடி அமெரிக்க டொலர் செலவில் ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட ஓர் அனுசக்தி உலையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படுவதை எதிர்த்து வாக்களித்தனர். கோபனஹேகனிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள பார்ஸிபேக் என்னுமிடத்திலுள்ள செவிடிஷ் அனுசக்தி உலை மூடப்பட வேண்டுமென்று டெனிஷ் பாரானுமெற்றும் மேமாத ஆரம்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டது.

ஐந்தாவதாக, வடக்கில் தடைசெய்யப்பட்ட மருந்துகளி லிருந்து பூச்சிநாசினிகள்வரை, அபாயகரமான பொருள்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுவந்து

தேயிலை - வீழ்ச்சியறம் விலைகள்

குவிக்கப்படும் மூன்றாவது உலகம் முன்னரெப்போது மில்லாத விதத்தில் இப்பொழுது அச்சுக்குத் தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. வடக்கிலுள்ள அனுசக்திக் கைத் தொழிலில் நெருக்கடி தோன்றியுள்ளதால், வடக்கு, தெற்கில் புதிய சந்தைகளைத் தேடப் பார்க்கும். வடக்கிலுள்ளதைவிட நல்ல அரசாங்கங்கள் தெற்கிலில் ஸியா தலால், போபாவில் நடந்தது போன்ற அனுசக்தியினாலான பேரழிவுகள் நிச்சயமாகத் தொடரும்.

இருதியாக, மனித அடிப்படையில் எவ்வளவு பிரமாண்டமான பணச்செலவுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் (சோவியத் யூனியனில் உள்ள 1,00,000 மக்கள் அவர்களுடைய எஞ்சிய ஆயுட்காலம் முழுவதும் வைத்தியபரி சோதனைகளுக்கு உட்பட்டுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும்), சேர் ஞேபல் ஹிரோவிமாவல்ல. ஆனால், அவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவையெனக் கூற முடியாது.

செர்னேபைவிலிருந்து கற்க வேண்டிய பாடங்கள் தெளிவானவை. அறிவுக்காகவும் அதிகாரத்துக்காகவும் தனது ஆன்மாவைச் சைத்தானுக்கு விற்ற இதி காச மனிதனைப் போல பெரும் நன்மைகளை எதிர்பார்த்து அனுசக்தி சம்பந்தமாக நடத்தப்பட்ட பேரம் நஷ்டமாகிவிட்டது. அனுசக்தி உலைகள் கட்டுவதை நிறுத்துவதற்கும், இப்போதிருந்து வரும் உலைகளை மூடிவிடுவதற்கும், எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய அபாயங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் அத்துடன் அனுவாயுதங்களுக்குத் தடைவிதிப்பதற்கும் இது தக்க சமயமாகும். இக்கோளில் உயினனம் தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு உதவியாக இந்த விலை கொடுக்கத்தான் வேண்டும். இத்திசையில் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கங்களைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கும், அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அவற்றைப் பொறுப்பாளியாக்குவதும் மக்கள் இயக்கங்கள் அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியமாகும்.

சென்ற வருடத்தின் இதே காலப் பகுதியிடன் ஒப்பிடும் போது 1986 ஆகஸ்ட் இறுதியில் உலக தேயிலை உற்பத்தி 10 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியறற்றிருந்தது. இக்காலத்தில் இலங்கையின் உற்பத்தி 2.6 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்ததுடன், 1986 ம் வருட உற்பத்தி 1985 ம் வருட சாதனை மட்டமான 21.4 கோடி கிலோவை எட்டுமென எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. இலங்கையின் தேயிலை உற்பத்தி ஆகஸ்ட் வரையில் 2.6 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்த ஆதே வேலையில் வட இந்திய உற்பத்தி 13.9 சதவீதமும், பங்களாதேஷ் உற்பத்தி 21.7 சதவீதமும் வீழ்ச்சியடைந்தன.

ஆனால், உலகளாவியரீதியில் தேயிலை வழங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி விலைகளில் எவ்வித முன் நேற்றங்களையும் கொண்டு வரவில்லை. வாராந்த சராசரி விலைகள் 1985 ம் வருட விலைகளை விடவும் மிகக்குறைவான மட்டங்களிலேயே இருந்தன. இவ்வருடத்தின் முதல் எட்டு மாதங்களிலும் திரண்ட சராசரி விலை கிலோ ஒன்றுக்கு (மொத்தம்) ரூ. 28.56 ஆகவும், (தேறியது) ரூ. 28.31 ஆகவும் இருந்தது. சென்ற வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியில் முறையே ரூ. 42.28 ஆகவும், ரூ. 37.31 ஆகவும் இருந்தது. ஸண்டன் ஏல் விற்பனைகளில் 1985 ல் 225 பெண்சாக இருந்த ஒரு கிலோவிலை இவ்வாண்டில் 125 பெண்சாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

இவ்விலை வீழ்ச்சியானது ஒரு புறத்தில் அரசாங்கத்தின் ஏற்றுமதி வருமானத்தைப் பாதித்ததுடன், மறு புறத்தில் பெரும்பாலான தேயிலைத் தோட்டங்களின் இலாபங்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழி கோவியது. விற்பனை வரி

1984 ல் உச்ச மட்டமான 337.3 கோடி ரூபாவிலிருந்து. 1985 ல் 73.1 கோடி ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வீழ்ச்சி இவ்வாண்டிலும் தொடர்ந்து, ஜனவரி - ஜூன் காலத்துக்கான வரி 19 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாவாக மட்டுமே இருந்தது. கடந்த வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியில் இது 64.7 கோடி ரூபாவாக இருந்தது. ஏற்றுமதித்தீர்வைகளிலும் இதே போக்கு அவதானிக்கப்பட்டது. 1984 ல் 176.8 கோடி ரூபாவாக இருந்த தீர்வைகள் 1985 ல் 117.8 கோடி ரூபாவாக வீழ்ச்சிகள்டது. இவ்வாண்டிலும் இவ்வீழ்ச்சிப் போக்கு தொடர்ந்தது.

மேலும், இவ்விலை வீழ்ச்சியானது தேயிலை மொத்த வியாபாரத்திலும் மிக மோசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏனைய குறிகாட்டி களைப் போலவே மொத்த விற்பனை 1984 ல் உச்ச மட்டமான 1270.8 கோடி ரூபாவாக இருந்து 1985 ல் 769.6 கோடி ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ்வாண்டின் முதல் முறையே இருந்தது. இவ்வாண்டிருபாவாக மொத்த விற்பனை, 1985 ன் இதே காலப்பகுதியிலிருந்து 449.6 கோடி ரூபாவிலிருந்து 297.3 கோடி ரூபாவாக - 34 சதவீதத்தால் - வீழ்ச்சியடைந்தது. இதில் சுவாரஸ்யமான விஷயம் 1986 ல் கூடுதலான தேயிலை (1985 ன் 12.1 கோடி கிலோ வகுக்கு பதிலாக 12.6 கோடி கிலோ) ஏல் விற்பனைகளில் விற்கப்பட்டது என்பதாகும். ஸண்டன் ஏல் விற்பனைகளில் விற்கப்பட்டது என்பதாகும். விற்பனைகளில் (1985 - 23 லட்சம் கிலோ; 1986 - 30 லட்சம் கிலோ) அதிக தேயிலை அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் விலை இறக்கம் காரணமாக தேயிலைக் கைத்தொழிலுக்கான கூட்டு மொத்த இலாபம் குறைவானதாக இருந்தது.

சமுக-பொருளாதார அபிவிருத்தி என்றால் என்ன?

சமுக, பொருளாதார அபிவிருத்தி என்னும் கருதுகோளுக்கு ஒரு சரியான வரைவிலக்கணத் தைக் தருவது கடினமாகும். ஏனென்றால், இத்தகைய ஓர் அபிவிருத்தி நிகழ்வுப் போக்கின் பொருளடக்கமும் பரிணமமும் அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள்கள், பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திக்கட்டம், பொருளாதாரத்தின் அமைப்பியல்புகள், நிறுவக-அரசியல் கட்டுக்கோப்பின் தன்மை ஆகியன போன்ற காரணிகளைப் பொறுத்து, நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. எனினும், சமுக - பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பதன் பரந்த உட்கிடை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் ஏற்படும் ஓர் உயர்வாகும்.

பொது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில், போஷக்கு, ஆரோக்கியம், கல்வி, வீடுமைப்பு போன்ற பல பரிமாணங்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்த அம்சங்கள் யாவும் சமுதாயத்திலுள்ள வெவ்வேறு குழுக்களின் வருமான மட்டங்களை அடிப்படையாக்க கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக, ஒரு புதிய விதைவகையை உபயோகித்துப் பெறப்படும் ஒரு நல்ல அறுவடை அதிக உணவை யும் மேலான ஆரோக்கிய, வீடுமைப்பு, கல்வி வசதிகளைப் பெறக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு பண்ணைக்குடும்பத்தின் வருமானத்தை மேலே உயர்த்தலாம். ஆனால், அடுத்துப் பயிர் விளைச்சல் தவறி ஒலை இக்குடும்பத்தின் வருமான மட்டம் மோசமடைந்து, அதன் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கடுமையாகப் பாதிக்கும். எனவே, அரசாங்கமோ அல்லது வேறெந்த ஸ்தாபனமோ சேமநல வசதிகளை வழங்கத் தலையிட்டாலன்றி மற்றப்படி ஒருவரின் வாழ்க்கைத் தரம் அவருடைய உற்பத்திக் கூடுமையை அடிப்படையாக்க கொண்டுள்ளன.

(ஈதி-திட்டமிடல் அமைச்சின் தேசியத்திட்டமிடல் பிரதிப் பணிப்பாளர்)

தியையும் வருமான மட்டத்தை யுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் அவர்களுடைய வருமான மட்டங்களைப் பொறுத்திருப்பதால், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் பிரச்சினை வறுமையை ஒழிக்கும் ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது. எனவே, சமுக - பொருளாதார அபிவிருத்தியின் ஒரு முக்கிய குறிக்கோள் வறுமையை அகற்றுவதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. எனினும், தேசிய உற்பத்தி இடையருது உயராமல் வறுமையை முற்றுக் கூழிக்கமுடியாது. ஆதலால், சமுக - பொருளாதார அபிவிருத்தி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பலத்த அக்கறையுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முகாந்தரங்களின் பின்னணியில், சமுக - பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் போஷக்கு, ஆரோக்கியம், கல்வி, பயிற்சி, வீடுமைப்பு ஆகிய வசதிகளின் அபிவிருத்தி அடங்கியுள்ளது. இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம், வறுமையின் பரிமாணங்களை ஆராய்வதும் சமுக - பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பான கொள்கைகள், பிரச்சினைகள் சிலவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்வது மாகும்.

வறுமையின் பரிமாணங்கள்

வறுமையை அளவிடுவதென்பது ஒரு கடினமான வேலை. வறுமை என்பது குறைவான வருமானத்தைவிட அதிக விரிவான, மிகச் சிக்கலான ஒரு சொல். வறுமை என்பது போஷக்கூடுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

கின்மை, ஆரோக்கியக் குறைவு, வீட்டு வசதியின்மை, கல்வி சுதாயின்மை ஆகியவற்றையும் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாகுவோரைப் பொருள்வளமுள்ள எனையோரிடமிருந்து பிரித்துக்காட்ட எங்கே கோடு கீழிப்பதென நிச்சயிப்பது கடினம். இதை வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதெனில், “வறுமைக் கோட்டின்” திட்டவட்டமான இடத்தை நிர்ணயிப்பதென்பது ஜயப்பாடானது. “வறுமையின் எல்லை”யை முடிவு செய்வதில் இன்னெரு கஷ்டமுழுஞ்சு. அதாவது, குடும்ப வரவு செலவுகள் பற்றிய தரவுகள் போதுமான அளவில் கிடையாமையாகும். இத்தரவுகளில் பெரும்பாலானவை அவ்வப்போது நடத்தப்படும் சமுக - பொருளாதாரப் பரிசீலனை, நுகர்வோர் நிதிப் பரிசீலனை ஆகியவற்றிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டவை. மதிப்பிடப்படும் தரவுகள் பல்வேறு காரணங்களினால் ஒன்றில் குறைமதிப்பீடாகவோ அல்லது மிகை மதிப்பீடாகவோ இருக்கின்றன. எனினும், உலகக் குடிமக்களில் மிகப் பெருந்த தொகையினர் பரம ஏழைகளாவர் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

உலக வங்கி மதிப்பீடுகளின் படி கடும் வறுமையில் உழலும் மக்களில் அரைவாசிப்பேர் தென்னைசியாவில், பிரதானமாக இந்தியாவிலும் பங்களாதேவிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்களில் ஆறு சதுவிகிதத்தினர் கிழக்கு ஆசியாவிலும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும், பிரதானமாக இந்தோனீசியாவில் வசிக்கிறார்கள். இன்னெரு ஆறு சதுவிகிதத்தினர் ஆபிரிக்காவிலுள்ள உப சஹாராபாலைவனப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். எனையோர் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் மத்திய கிழக்கிலும் வசிக்கிறார்கள்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரை, நுகர்வோர் நிதிநிலைப்பற்றிய பரிசீலனையிலிருந்து கிடை

த்த புள்ளிவிவங்களின்படி, வருமானப் பகிரவுமுறை பல்லாண்டுகளாக அதிக ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சிருஷ்டிப்பதாகவே அமைந்து வந்திருக்கிறது. 1972 ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1978/79 ஆண்டுகளில் வருமானப் பகிரவு அதிகம் ஏற்றத்தாழ்வாகவே இருந்தது. 1981 ம் ஆண்டுக்கும் 1982 ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அது மேலும் மோசமடைந்தது. வருமானப் பகிரவு முறையின் சீரழிவு நகரத் துறையில் மிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. விவசாய விரிவாக்கப் பகுதிகளில் வருமானப் பகிரவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அதிக அனுகூலமுள்ளவையாயிருந்தன. விவசாயத்திலும் அதைச் சார்ந்துள்ள நடவடிக்கைகளிலும் புதியவருமானத்தை உண்டாக்கும் மூலங்கள் திறக்கப்பட்டதே இதற்குக் காரணம்.

மற்றும் பல வளர்முக நாடுகளில் போலவே இலங்கையிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னொரு பெரிய சமூக - பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக இருந்து வந்துள்ளது. நுகரவோர் நிதி நிலைப்பற்றிய அளவிடுகளிலிருந்து, 1973 ம் ஆண்டில் வேலையற்றேர் விகிதம் 14 சதவிகிதமாயிருந்ததென்றும், 1978/79 ம் ஆண்டுகளில் அது 15 சதவிகிதமாயிருந்ததென்றும் தெரியவருகிறது. குடிஜனமதிப்பு - புள்ளிவிவரத் திணைக்கள் அறிக்கைகளின்படி, தற்போதைய வேலையற்றேர் விகிதம் 15 சதவிகிதத்துக்கு மேலுள்ளது. ஒவ்வொரு வருடமும் 1,35,000 பேர் புதிதாகத் தொழில் சந்தைக்குள் பிரவேகிக்கிறார்கள். ஆனால், தொழிலாளர் திரட்டப்படும் விகிதம் அவர்களுக்கு வேலை வழங்கப் போதியதாக இல்லை. ஆதலால், காலவோட்டத்தில் தொழிலின்மை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்துள்ளது.

வளர்முக நாடுகள் உயர்வான பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தையும் ஸ்திரத்தையும்

அடைவதற்காகப் பல வேறு பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைக் கைக்கொண்டுள்ளன. இந்தக் கொள்கைத் திருத்தங்கள் சமூக - பொருளாதார அபிவிருத்தியில் விலைவுகளை ஏற்படுத்து மென்பது தெளிவு. இலங்கையிலே, சர்வதேச நாணய நிதியம் கூறிய ஸ்திரப்படுத்தும் கொள்கை யோசனைகளைப் பெருமளவுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முக்கிய பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் 1977 ம் ஆண்டில் அமுல் செய்யப்பட்டது. இதில் நாணயப் பரிவர்த்தனை மீதும் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் மீதும் உள்ள கட்டுப்பாடுகளை நீக்குதல், விலைக் கட்டுப்பாடு களையும் கோரிக்கை முகாமையையும் அகற்றுதல் போன்ற பல்வேறு கொள்கை நடவடிக்கைகளும் அடங்கியிருந்தன.

எற்றுமதித் திசைவழிப்பட்ட வளர்ச்சி உபாயமொன்று மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பது, சர்வதேச நாணய நிதியம் கூறிய கொள்கை யோசனைகளில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்துள்ளது. இந்த யோசனைகள் சமீப ஆண்டுகளில் இலங்கையில் மட்டுமன்றிப் பல வளர்முக நாடுகளிலும் அமுல் செய்யப்பட்டது. அதன்படி வர்த்தக சம்பந்தமற்ற துறைக்கெதிராக வர்த்தகத் துறையின் இலாபத்தன்மையை அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்பயனாக, ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகளில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளாரின் ஒப்பியல் ரதியான வருமானங்கள் இச்செயல் முறையில் அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். ஏற்றுமதிகள் பெருகி, பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கு உதவுமென்று கருதப்படுகிறது. ஆனால், இந்நடவடிக்கைகள் சம்பளங்கள் மீது ஏற்படுத்தக் கூடிய விலைவுகளைக் கவனிப்பது முக்கியமாகும். பிரதானமாக, யதார்த்தமான ஓர் நாணயமாற்று விகிதத்தைக் கொண்டிருப்பதன் மூலமாகவே ஏற்றுமதித் துறையின் போட்டியிடும் தன்மை அடையப்படுகிறது. இந்நோக்கத்துக்காக

நாணயத்தின் மதிப்பு இறக்கப்படுகிறது. நாணய மதிப்பிறக்கத் தின் உடனடியான தாக்கமாக ஏற்றுமதிகளின்தும் இறக்குமதிகளின்தும் விலைகள் உயரும். இதன் பயனாக, ஏற்றுமதியாளர்களும் அதிகரித்த இலாபங்களைப் பெறுவார்கள். இந்த இலாபங்கள் எந்த அளவில், எப்போது கிடைக்குமென பது, இச்சரக்குகளின் கோரிக்கையின்தும் வழங்களின்தும் மீள்தகவு, தொழிற் சங்கங்களின் பேரம் பேசும் திறன், காரணிப் பிரதியீடு போன்ற பல்வேறு காரணிகளைப் பொறுத்திருக்கும். இறக்குமதி விலைகளில் ஏற்படும் உயர்வ பணவீக்கத்தைத் துரிதப்படுத்தி, அதன் மூலம் உண்மையான சம்பளங்களைக் குறைக்கின்றது. இவ்விதமாக, நாணய மதிப்பிறக்கத்தையடுத்து, சம்பளங்களிலிருந்து இலாபங்களுக்கு உண்மையான வருமானத்தின் மறுபகிரவு குறுகிய காலத்தில் நடைபெறுகிறது. இக் கொள்கைகளின் விலைவாக, வருமானம் பெருமளவுக்குச் செறியக்கூடும்.

இக்காரணிகளை முன்னிட்டு, வளர்முகநாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் அவற்றின் முயற்சியில் வருமானப் பகிரவில் அதிகவைக்குச் சமநிலையை எய்தவும் வறுமையை ஒழிக்கவும் முயல வேண்டுமென்று சமீப ஆண்டுகளில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டு போல, சமூக - பொருளாதார அபிவிருத்தியின் இறுதி நோக்கம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாகும். இந்நோக்கத்துக்கு வருமானத்தை நியாயமாகப்பகிரவதும், மோசமான வறுமையை ஒழிப்பதும் முன் - தேவைகளாகும். சமீப கடந்த காலத்தில் பெருந்தொகையான வளர்முக நாடுகளில் சர்வதேச நாணய நிதியம் கைக்கொண்ட ஸ்திரப்படுத்தும் திட்டங்களின் மறுபகிரவுப் பலன்களையொட்டி இப்பிரச்சினைகள் விசேஷமாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இக் கொள்கை யோசனைகளின் பகிரவுப் பலன்கள் நிச்ச (33 - ம் பக்கம் பார்க்க)

பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் பங்கு

வங்கியின் பத்தொன்பதாவது வருடாந்த கூட்டத் தொடரில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகள்

மணிலாலில் நடைபெற்ற ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் 19 வது வருடாந்த கூட்டத் தொடரில் கலந்து கொண்ட இலங்கையின் தூதுக் குழுவில் ஒர் உறுப்பினராக இருந்த கலாநிதி காமினி அபேசேகரா. இக் கூட்டத் தொடரில் கலந்தாலோசிக்கப்பட்ட பிரதான பிரச்சினைகள் பற்றியும், பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியில் இவ்வங்கியின் பங்குகுறித் தும் இங்கு எழுதுகிறோம். 1985/86 காலத்துக்கான ஆளுனர் சபையின் தலைவரான இலங்கையின் நிதியமைச்சர் திரு ரெனீ டி மெல் இக் கூட்டத் தொடருக்கு தலைமை தாங்கினார்.

பிண்ணவி

உலகிலுள்ள மூன்று பிராந்திய அபிவிருத்தி வங்கிகளில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் ஒன்றாகும். அமெரிக்காவுக்கு இடையிலான அபிவிருத்தி வங்கி, ஆபிரிக்க அபிவிருத்தி வங்கியாகியன ஏனைய இரண்டுமாகும். பன்முக நிதி ஸ்தாபனங்களான சர்வதேச நிதி நிறுவனம், அபிவிருத்திக்கும். புனரமைப்புக்குமான சர்வதேச வங்கி (உலகவங்கி) ஆகியன உலகிலுள்ள எல்லாப் பிராந்தியங்களையும் உள்ளடக்குகின்றன. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிகோண்ற ஸ்தாபனங்கள் குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களின் அபிவிருத்தியில் தம் கவனத்தைச் செலுத்துவன. எனினும், இத்தகைய பிராந்திய அபிவிருத்தி வங்கிகளின் அங்கத்துவம் அப்பிராந்திய நாடுகளுக்கு மட்டுமாக வரையறுக்கப்படவில்லை. இதன் பிரகாரம், இவ்வங்கியானது, ஆசிய பசிபிக் பிராந்திய நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக முன்னேற்றத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பிராந்தியத்திலுள்ளதும், பிராந்தியத்துக்கு வெளியில் இருப்பதுமான நாடுகளின் சர்வதேச கூட்டமைப்பாகும். டிசம்பர் 1966 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியில் தற்பொழுது 35 பிராந்திய நாடுகளும், பிராந்தியத்திற்கு வெளியேயுள்ள 12 நாடுகளும், ஆக மொத்தம் 47 நாடுகள் அங்கு வாழுகின்றன.

கத்துவம் வகிக்கின்றன. ஆகப் பிந்திய சேர்க்கைகளில் பிராந்தியத்திற்கு அப்பாலுள்ள ஸ்தேபயி னும் பிராந்தியத்திலுள்ள சீன மக்கள் ஆடியரசும் அடங்கும்.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் மிக உயர்ந்த கொள்கை நிர்ணய சபையான ஆளுனர் சபை, சகல பிராந்திய, பிராந்தியமல்லாத அங்கத்துவ நாடுகளினதும் ஆளுனர்களைக் கொண்டதாகும். ஆளுனர் சபை வருடமொருமுறை (அல்லது பிரத்தியேக சந்தர்ப்பங்களில்) கூடும். வங்கியின் முகாமைப் பொறுப்பு ஆளுனர் சபையால் நியமிக்கப்பட்ட இயக்குனர் சபையின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுதுள்ள இயக்குனர் சபை, பிராந்திய நாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்த எட்டுப் பேரும் பிராந்தியமல்லாத நாடுகளிலிருந்து நாலுப்பேருமாக 12 இயக்குனர்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு இயக்குனருக்கும் ஒரு மாற்று இயக்குனருண்டு. ஒரு தொகுதிக்குள் வரும் நாடுகளுக்கிடையே இயக்குனர், மாற்று இயக்குனர் பதவிகள் முறைவைத்து வகிக்கப்படுகின்றன. இதன் பிரகாரம் இலங்கைக்கு 1983 - 1985 ல் ஒரு மாற்று இயக்குனர் பதவி கிட்டியது. இப்பொழுது ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் முகாமைத்துவ சபையில் ஒரு இயக்குனர் உண்டு. வங்கியின் தலைவர் தான் முக்கிய நிறைவேகரி நோக்கங்களுக்காக அங்கு வாழுகின்றன.

காமினி அபேசேகரா
(மேலதிக பணிப்பாளர், பொருளாதார பிரிவு, நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சர்)

வேற்று அதிகாரி. இவர் ஆளுனர் சபையால் ஆண்டுகளுக்குத் தெரியப்படுகிறார். அதன்பின் மீண்டும் தெரிவி செய்யவும் படலாம். இயக்குனர் சபையால் நியமிக்கப்பட்ட மூன்று உபதலைவர்கள் இவருக்கு உதவி செய்யவார்கள். வதி பிட அலுவலகங்கள் உட்பட இவை தெற்காசியாவுக்கு பங்காள தேசத்திலுள்ள டக்காவிலும், தென் பசுபிக் பிராந்தியத்திற்கு வஞ்சிட்டுவில் பேர்ட்விலாவிலுமின்னாது) 21 திணைக்களங்களும், அலுவலகங்களும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்குண்டு. நன் கொடை செய்யும் பிராந்தியத்தில் இல்லாத நாடுகளிலிருந்து மேலும் அதிக உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் ஜோப்பாவில் ஒரு பிராந்திய அலுவலகத்தை நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வங்கி உதவி

பெண்கள் அபிவிருத்தி, சுற்றுடல் முகாமைத்துவம் போன்ற விசேட திட்டங்களுடன், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவிகள், முக்கியமாக கடன் வழங்கல், முதலீட்டு இயக்கங்கள், தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்புகள், பயிற்சி நடவடிக்கைகள், துறைவாரியான பகுப்பாய்வுகள் கூட்டாக நிதி வழங்கும் ஒழுங்கு முறைகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய தாகும். எங்கியின் நிதி மூல வளங்கள் முக்கியமாக திரட்டப் பட்ட மூலதனம், ஒதுக்குகள், கடன் மூலம் திரட்டப்பட்ட நிதி கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சாதாரண மூல வளங்களைக் கொண்டது. இத்துடன் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக அங்கு வாழுகின்றன.

கத்துவ நாடுகளின் பங்களிப்பு களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இரு விசேட நிதியங்களும் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியும் (ஆ.அ.நி.), தொழில் நுட்ப உதவி விசேட நிதி (தொ.உ.வி.நி.) என்பன இவ்விரு விசேட நிதியங்களாகும். ஆசிய அபிவிருத்தி நிதி வறிய அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு சலுகை கடன் வழங்கலை இலகுவாக நடை முறைப்படுத்த உதவும் “மென்கடன் கருமபீடமா” க கருதப்படு கிறது. அதே வேளையில் தொழில் நுட்ப உதவி விசேட நிதி அத்தகைய நாடுகளுக்கு தொழில் நுட்ப உதவி வழங்குகிறது.

இலங்கைக்கான கடன்கள்

உலக வங்கியின் குடை நிழ வில் இயங்கும் சர்வதேச அபிவிருத்தி சங்கம் ஆற்றி வருவது போன்ற அதே கருமங்களை ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியமும் ஆற்றி வருகின்றதெனக் கருதலாம். வேறு விதமாகக் கூறின் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தின் உதவி, அபிவிருத்தியை வறுமை மிகக் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கே மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் இலங்கை தான் பெற்ற கடன்களில் அதிகமானவற்றை மேற்படி மென்கடன் கரும பீட மூலமே பெற்றுள்ளது. 1985 ம் ஆண்டு முடிவில் வங்கி 34 திட்டங்களின் தேவைக்கு 46.6 கோடி அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான 40 கடன்களை இலங்கைக்கு வழங்கியுள்ளது. இலங்கை பெற்ற இக்கடன்களில் 45.2 கோடி டொலர் அல்லது 97 சதவீதமான 34 கடன்கள் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தால் வழங்கப்பட்டது. மேலும், 63 லட்சம் அ. டொலர் பெறுமதியான தொழில் நுட்ப உதவியையும் இலங்கை பெற்றுள்ளது. இதன் பக்க பலனாக பல திட்டங்களுக்கென 9.3 டொலர் கோடி அ. டொலர் கடன் பெறுவது இலகுவாக்கப்பட்டது. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி இலங்கையில் திட்ட அமுல்பற்றி சமீபத்தில் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின்படி,

திட்டங்கள் நகர்வதில் பல தாமதங்கள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. எனினும், ஏனைய வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகளுடன் ஒப்படும்பொழுது இலங்கை திருப்திகரமாக முன்னேறியுள்ளது. ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியைப் பெறும் ஏனைய அங்கத்துவ நாடுகளுடன் ஒப்படிடும் பொழுது 1980 களில் இலங்கை பெற்ற விகிதம் பொது சராசரியை விடகூடுதலாக இருந்தது. 1985 ம் ஆண்டு முடிவில் வங்கியினால் இலங்கைக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட 40 கடன்களில் 17 முழுதாக வழங்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் வங்கியின் கொடுகடன் அணுகுமுறை, நாட்டின் மூலதனவாகக்கூட்டதை அதிகரிக்கச் செய்வதும், பொருளாதாரத்தை திசை திருப்பவேண்டிய கட்டுக்கோப்பு மாற்றங்களை உருவாவதனை இலகுபடுத்துமே ஆச இருந்தது.

மூலவள திரட்டு

1985 ம் ஆண்டு முடிவில் அங்கீகரித்த மூலதனம் 1620 கோடி டொலராகவும், கொடுகடன் தேவைகளுக்கு சர்வதேச மூலதன சந்தைகளிலிருந்து பெற்ற கடன் 670 கோடி டொலருமாக மூலவளங்கள் திரட்டப்பட்டிருந்தன. சலுகை முறைக்கடன் கொடுப்பதற்கு மேலும் 670 கோடி டொலர் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதிப் பங்களிப்புகளாகத் திரட்டப்பட்டிருந்தன. அதே வேளை தொழில்நுட்ப உதவி விசேட நிதியத்தின் பங்களிப்பு 7.6 கோடி டொலராகும். ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் மொத்தச் செயல்பாடுகளை நோக்கின், 1967-1985 காலப்பிரிவில் வங்கி 704 திட்டங்களுக்கு 1750 கோடி டொலர் கடன் தொகைக்கு பொறுப்பேற்றுள்ளது. வங்கி கடனாக அளிக்கும் ஒவ்வொரு டொலரும், கடன் பெறும் நாடுகளின் தும், திட்டங்களுக்கு இணைந்து நிதியளிப்பவர்களினதும் 1.5 டொலர் மேலதிக முதலீட்டுடன் பொருந்துவதாக அமைந்தது. எனவே, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் கொடுகடன் செயற்பட்டது.

கியினால் நிதியளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் மூலம் ஏற்படும் முழு மூலதனச் சேர்க்கை பெறும்பாலும் 4400 கோடி டொலர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்திலிருந்தே வங்கியின் கொடுகடன் சேயற்பாடுகள் விவசாய அடிப்படைக் கைத் தொழில் துறைகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளித்து வந்ததை காண முடிந்தது. ஆசிய நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் விவசாய நடவடிக்கைகளே பரவலாக ஆதிகம் செலுத்தியமையால் இத்தகைய முக்கியத்துவமளித்தல் தவிர்க்க முடியாததும், விரும்பத்தக்கதுமாகும். உதாரணமாக, கடந்த இருபதாண்டுகளாக ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முழுக்கடன் தொகையில் 30 லீத்து திற்கு மேற்பட்ட தொகை விவசாய, விவசாய சார்புக் கைத் தொழில் துறைகளையே சார்ந்ததாக இருந்தது. 1973/74 ம் ஆண்டுகளில் வெளித்தோன்றி 1979/80 ம் ஆண்டு காலங்களில் உக்கிரமடைந்த வலுப் பிரச்சனைகாரணமாக இத்துறைக்கு நிதிவழங்களில் விசேட முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-85 ம் ஆண்டு காலத்தில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொத்தக்கடனில் 25 லீத்து வலுத்துறைக்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையாக இருந்தது.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி ஒரு பிராந்திய அபிவிருத்தி வங்கியாக இருந்துமையால், தனது அங்கத்துவங்களில் அபிவிருத்தி வங்கிகளை ஊக்குவிக்கத் தேவையான முக்கியத்துவத்தை அனுசரித்தது போல் காணப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் வங்கியின் நிதி மூலவளங்களில் 11 லீத்து கடன் பெறும் நாடுகளிலுள்ள அபிவிருத்தி நிதி ஸ்தாபனங்கள் மூலம் பாய்ச்சப்பட்டது. வங்கியால் தனியார் துறைக்கு வழங்கப்படும் உதவிகளின் முதல் வழி அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் மூலம் பொருட்கடன் ஒழுங்கு

களாகும். கூடிய வறுமை நிலவும் அங்கத்துவ நாடு களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை இலகுபடுத்தவும், உற்சாகப்படுத்தவும் சமூக - பொது முதலீட்டு வசதிகளை நிர்மாணிப்பதே ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் கவனத்தைக் கவர்ந்த இன்னுமொரு பிரிவாகும். உதாரணமாக, போக்கு வரத்தும், தொடர்பு சாதனத்துறைத் திட்டங்கள் இன்று 13%க்கு மேல் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி கடன்களைப் பெற்றன. இருந்தும் சமூக அடித்தளச் செலவுகள் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. கடன் அங்கீகாரங்களில் கிட்டத்தட்ட 8% தண்ணீர்விநியோகம், சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கும், இன்னும் ஒரு 8 வீதம் அல்லது அதற்கு கூடுதலாக, நகர அபிவிருத்தி, வீடுமைப்பு, கல்வி, சுகாதாரம், சனத்தொகை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய திட்டங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. 1968 - 1985 ஆண்டு காலத்தில் கைத்தொழில் எரிபொருள்ஸாத பகுதி ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் மொத்தக் கடன் அங்கீகாரத்தில் 3 வீதத்தைப் பெற்றது.

ஆசிய அபிவிருத்தியின் தொழில்நுட்ப உதவிக்கான கடன் வழங்களிலும் கூட இதே போன்ற ஒரு நடைமுறையை காணக் கூடியதாக இருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவசாய, விவசாய சார்புக் கைத்தொழிலுக்கான அமுத்தம் ஆகக் கூடியதாக - கிட்டத்தட்ட 63 வீத தொழில்நுட்ப உதவி - இப்பகுதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தின் கீழ் வறுமை மிக்க நாடுகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகச் செய்யப்பட்ட மூலவளங்களில் கிட்டத்தட்ட 50 வீதம் விவசாய சார்புத் திட்டங்களுக்கும், வலுப்பகுதிக்கு 22 சுதலீதமும் செலுத்தப்பட்டது. ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தின் கீழான உதவி அதிகச் சுலகை அடிப்படையில், வட்டியின்றி வழங்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த இருபது வருடங்களில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகளுக்கான கடன்வழங்கல் கணிசமான அளவான தாக இருந்தபொழுதும், கடந்த வருடத்தில் கடனை விப்பு வீழ்ச்சி கண்டுள்ளதென 19 ம் வருடாந்த ஆளுனர்சபை கூட்டத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. 1984 ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்பொழுது 1985 ம் ஆண்டில் 15 சுதலீத வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது கவலைக்குரியது என ஆளுனர் சபையின் தலைவரான இலங்கையின் திட்டமிடல் அமைச்சர் திரு ரெண்டிமெல் கூறினார். வங்கியின் கொடுகடனில் துரித வீழ்ச்சிக்கு மூன்று காரணிகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. மந்தமான உலக பொருளாதார வளர்ச்சி, உள்நாட்டு மூலவளத்தடங்கள் தமது வெளிக்கடன் பழுவை மட்டுப்படுத்த கடனாளி நாடுகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள். சர்வதேச பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஆசிய நாடுகள் தமது பொருளாதாரங்களைச் சரிகட்டிக்கொள்ளவேண்டிய நிலையை விமர்சிக்கும்பொழுது “ஆசியாவின் வளர்ச்சி வாய்ப்புக்களும், சரிக்கட்டிக்கொள்ளும் கொள்கைகளும் பெரும்பாலும் கைத்தொழில்நாடுகளின் கொள்கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது” என திரு டி மெல் கூறினார். எளர்முக நாடுகளின் வேறு பல பேச்சாளர்களும் இக் கூற்றுக்கு ஒப்புதல் அளித்தனர்.

அதிக வறுமை நிலவும் வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு மேலும் சலுகையடிப்படைக் கடன் வழங்கலை இலகுவாக்கும் பொருட்டு ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தினை பலப்படுத்த வேண்டிய தேவையை திரு. டி மெல் வலியுறுத்தினார். ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்திற்கு தமது பங்களிப்பை கூட்டுவதிலுள்ள தடைகளை உதவி வழங்கும் நாடுகள் வலியுறுத்த வளர்முக நாடுகள் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தினை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தினார். பெற்றுக்கொள்ளும்

நாடு களின் வளர்ந்து வரும் உறிஞ்சு சக்தியாலும், எதிர்பாராத கஷ்ட நிலைகளுக்கு நிதி வளங்கள் தேவைப்பட ஏது இருப்பதாலும் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தை உடனடியாக குறை நிரப்பு செய்ய வேண்டுமென பங்களாதே ஆளுனர் வேண்டிக்கொண்டார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்புதிதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிலிப்பைன் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விசேட உதவியைக் கொடுத்ததன்மூலம், எதிர்பாராத கஷ்ட நிலைகளுக்கு கடன் கொடுத்தலில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி ஒரு புது முன்மாதிரியை அறிமுகம் செய்தது. பிலிப்பைன் ஜனதீபதி திருமதி கொராஷோன் அக்கியூனே தனது அங்குரார்ப்பண சொற்பொழிவில், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி எடுத்த வழி முறையை பாராட்டும்பொழுது, “எமது நாட்டுக்குத் தரப்பட்ட 10 கோடி டொலர் கடன் முன்னுரிமையை அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பித்தலை இலகுவாக்குல்து மட்டுமன்றி, எனைய வங்கி ஸ்தாபனங்களுக்கும் அது ஒர் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும்” என்று கூறினார். அவசர நிலைமைகளை சந்திக்கும்பொழுது எங்கி நெகிழ்ச்சித் தன்மையூட்டும், உறுதியோடும் செயல்பட முடியுமென்பதற்கு பிலிப்பைன் சுக்கான விசேட கடன் உதவி ஒரு வெற்றிகரமான உதாரணமாக திகழ்வதாக திரு டி மெல் தனது தலைமையுரையில் கூட்டிக்காட்டினார்.

வருடாந்தக் கூட்டத்திற்கு இரண்டு நாடுகளுக்கு முன், ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்திற்கு மீன் நிரப்பு நிதியாக 360 கோடி டொலர் மூல்குவதென நன் கொடை நாடுகள் ஒர் சுமகமான தீர்மானத்தை எடுத்திருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த நற்செய்கையை பாராட்டிய அதே நேரத்தில், இத்தொகை முகாமையால் பிரேரிக்கப்பட்ட 500 கோடி டொலருக்குக் குறைவாக இருக்கிறதென வளர்முக நாடுகள் ஏமாற்றம் தெரிவித்தன. “வங்கியின் வறுமை மிக்க அங்கு

கத்துவ நாடுகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் ஊர்தி” என்று இந்திய ஆளுனர் திரு. விஸ்வநாத பிரதாப் சிங் ஆசிய அபிவிருத்தி நிதியத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். முகாமைப்பீட்டத்தால் பிரேரிக்கப் பட்ட மீள் நிரப்புதல் தொகை “எந்த அளவிட்டிலும் அதிகப் படியானதல்ல; அது முழுக்க ஆதரிக்கப்பட வேண்டியதென”, இந்திய நிதி அமைச்சர் விவாதித்தார். இலங்கையின் நிதித் திட்ட மிடல் அமைச்சின் செயலாளர் கலாநிதி டபிள்யூ. எம். திலகராட்டு தனது மாற்று ஆளுனர் என்ற பதவி நிலையில் தன் நாட்டு உரையை நிகழ்த்தும்பொழுது, கனத்தை ஈர்க்கும் விடய மொன்றை முன் வைத்தார். வீழ்ச்சியடையும் என்ன யாலிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இந்த விலைமாற்றத்தால் என்ன யேற்றுமதி செய்யும் வளர்முக நாடுகளிலிருந்து உத்தேசமாக 6000 கோடி டொலர் கைத் தொழில் நாடுகளுக்கு வருமானமாக மாற்றப்படுமெனக் குறிப்பிட்டு பின்வரும் கேள்வியை அவர் எழுப்பினார். “கைத் தொழில் நாடுகள், வளர்முக நாடுகளுக்கு இத்தகைய ஓர் மூலவன இடப்பெயர்ச்சியைச் செய்ய வேண்டிய துணிகரமான ஆரம்ப நடவடிக்கைகளை எடுக்குமா?

வங்கியின் ஆளுனர்கள் எதிர்கால மூலவாளங்களும் நிதி கொள்கைகளுமென்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யும் பொழுது “பொது மூலதனம் திரட்டுதல்” “விசேட மூலதனம் திரட்டுதல்” போன்ற விடயங்களை ஆராய்ந்தனர். இந்த நடவடிக்கைகள் தேவையானவையென பெரும்பாள்மையான ஆளுனர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டனர். உதாரணமாக, அடுத்த பொது மூலதன அதிகரிப்பு தொடர்பான ஆரம்ப வேலைகள் தாமதமின்றி தொடங்க வேண்டுமென பின்லாந்து, ஸ்பெயின், ஸ்வீடன் இங்கிலாந்து ஆசிய நாடுகளின் ஆளுனர்கள் உணர்ந்தனர். “வங்கியின் எதிர்கால பங்களிப்பை விஸ்தரிக்க அதன் நிதி அதித்திவா

ரத்தைப் பேண வேண்டியது அதியாவசியம்” என ஐப்பான் ஆளுனர் வலியுறுத்தினார். இருந்தும் ஜக்கிய அமெரிக்க ஆளுனரின் மறுமொழி அவ்வளவு உற்சாக மளிப்பதாகக் காணப்படவில்லை. ஒரு பொது மூலதன அதிகரிப்பு “1989 அல்ல 1990 ம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பெரும்பாலும் தேவைப்படவில்லை” எனவும், இந்த நேரத்தில் ஜக்கிய அமெரிக்கா ஒரு புதிய சுற்று விசேட மூலதன அதிகரிப்பை ஆதரிக்க வில்லையெனவும் அந்நாட்டுப் பிரதிநிதி தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். இருந்தும் பல ஜரோப் பிய நாடுகள் (நெதர்லாந்து உட்பட) விசேட மூலதன அதிகரிப்பை ஆதரித்தன. தொழில் நுட்ப உதவி விசேட நிதியத்தைப் பலப்படுத்தவில் நன்கொடை நாடுகள், வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகள் இரண்டிலுமிருந்தே விஸ்தீரணமான ஆதரவு இருந்தது போலிருந்தது. தொழில் நுட்ப உதவி விசேட நிதியத்தின் இரண்டாவது பெரிய பங்களிப்பு நாடான இங்கிலாந்து மேற்படி நிதியம், “உதவி பெறு நாடுகளின் திட்டங்கள் தயாரிப்பையும், அமுலாக்கலையும் துரிதப்படுத்தவும், மூலதனங்கள் பயன்ற முறையில் பாவிக்கப்படுவதனை தடுப்பதற்கும், நிர்வாக கூட்டினைப்பு பலவீனமடைந்திருப்பதை சரி செய்யவும் உதவ வேண்டும்” என அபிப்பிராயம் தெரிவித்தது.

கடந்த ஆண்டில் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் கடனளிப்பில் காணப்பட்ட இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் அரசு உத்தரவாதங்களின்றி தனியார் துறை விசேட செயல் திட்டங்களுக்கு நிதியளித்தலாகும். இக்கொள்கையை நன்கொடை நாடுகள், வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகள் இரண்டுமே மெச்சியதுடன் இந்தத் தேவைக்காக வங்கி நிறுவிய தனியார் துறைப் பரிவையும் பாராட்டின. இதே சந்தர்ப்பத்தில் தனியார்மயமாக்கல் தொடர்பாக வங்கி ஆரம்பித்துள்ள கொள்கைப் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றியும்

அங்கத்துவ நாடுகள்

(1985 ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 இல்)

ஆப்காஸிஸ்தான்
அவஸ்திரேலியா
அவஸ்திரீயா
பங்காரதேஷ்
பெல்ஜியம்
புடான்
பர்மா
கம்போடியா
கன்டா
சினு
குக் தில்கள்
டென்மார்க்
பிஜீ
பின்லாந்து
பிரான்ஸ்
ஜேர்மனி
ஓஹாங்கோங்
இந்தியா
இந்தோனேசியா
இத்தான்
ஐப்பான்
கொரியா குடியரசு
லாவோ மக்கள் குடியரசு
மாலேவியா
மாலைதெவு
நேபாளம்
நெதர்லாந்து
நியூசிலந்து
நோர்வை
பாகிஸ்தான்
படுவரா நியூசிலீயா
பினிப்பைபன்ஸ்
சிங்கப்பூர்
கொலம்ப் தில்கள்
இலங்கை
கலெடன்
கலிட்ஸலாந்து
தாய்லாந்து
டொங்கா
இங்கிலாந்து
ஐக்கிய அமெரிக்கா
வனுத்து
ஸ்டார்ம்
மேற்கு சமோவா

பல ஆளுனர்கள் சுட்டிக் காட்டி னார்கள். வங்கியின் அணு குமுறையை மெச்சிய அதே வேலையில் தனியார்மயமாக்கும் குறிக்கோளை முன்னெடுத்துச் செல்லுத வில் அவதானமும், பரவலாக ஏற்கக் கூடிய நடைமுறையும் வேண்டுமென பல பேச்காளர்கள் வலியுறுத்தினர். “முக்கிய துறைகளுக்கு அத்தியாவசியமான முதலீட்டுக்கு வங்கி வழமையாக பொதுத்துறைக்குக் கொடுக்கும் உதவியின் செலவில் தனியார் (33- ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கை - 21 ஆவது நூற்றுண்டின் தேவைகள்

முதலில், திட்டமிடப்படாத நகரவளர்ச்சியினால் எழும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக உள்ள நிலைமையை ஆராய்வோம். இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், நகரங்கள் மிதமின்சிய அளவுக்கு நகர்மயமாக்கப்படுதல் (நகரின் சிறப்பியல்புகள் அளிக்கப்படுதல்) சம்பந்தமான சர்வதேசபார்வைகளைக் கவனிக்க விரும்புகிறேன்.

நகரம், இன்று அது அமைந்துள்ளவாறு, சில சரித்திர ரீதியான நிகழ்வுப் போக்குவரின் விளைவாக ஏற்பட்டதாகும். இதில் துரிதமான மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், கைத் தொழில்மயம், தொழில் வாய்ப்புகளை வளர்ப்பதற்காகவும் வாழ்க்கை நிலைமைகளை விருத்தி செய்வதற்காகவும் மக்கள் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து குடிபெயர்தல் ஆகியனவும் அடங்கும். இந்தப் போக்கு இந்நூற்றுண்டு உதயமானதும் ஆரம்பமாகியது. 1971 ம் ஆண்டு போன்ற அவ்வளவு சமீப காலத்தில் கூட நகர ஜனத் தொகை உலகின் ஜனத் தொகையில் ஏற்ககுறைய 16 சதவிகிதமாக அமைந்திருந்தது. 1980 ம் ஆண்டில் அது 41.3 சதவிகிதத்துக்கு உயர்ந்தது. நூற்றுண்டின் முடிவில், அதிசயிக்கவிதமாக 50 சதவிகிதத்தினர் நகரங்களில் வசிப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1980 ம் ஆண்டுக்கும், 2000 மாவது ஆண்டுக்குமிடையே மூன்றாம் உலகின் ஜனத் தொகை ஏற்ககுறைய இரட்டித்து, 97 கோடி 20 இலட்சத்திலிருந்து 211 கோடி 60 இலட்சத்துக்கு உயரும். அபிவிருத்தியடைந்த உலகைப் பொறுத்தவரை, இந்த அதிகரிப்பு 83 கோடி 40 இலட்சத்து விருந்து 109 கோடி 30 இலட்சமாக இருக்கும். இது 31.1 சதவிகித அதிகரிப்பாகும்.

1981 ம் வருட குடிஜன மதிப்பீட்டின்படி, இலங்கையிலுள்ள நகர ஜனத் தொகை முழு

ஜனத் தொகையில் சுமார் 22 சதவிகிதமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த நகர ஜனத் தொகை மாநகரசபைப் பகுதிகள், நகரசபைப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் மட்டுமே காணப்படுகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. கொழும் பிலுள்ள நிலைமையைக் கவனிக்குமிடத்து, 1981 ம் வருட குடிஜன மதிப்பீட்டிலிருந்து, கொழும்பில் 6,02,000 மக்கள் வசிப்பதாகத் தெரியவருகிறது. எனினும், கொழும்பு நகரப் பிரதேசம், மஹராசம், பத்தரமுல்லை, தலவத்துகொடை, ஹெந்தனை, வத்தனை போன்ற நகரசபைப் பகுதிகளை உள்ளடக்கி, நகரமையத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 10 மைல் ஆரைக்கு விரிவடைந்துள்ளதாகக் கருதலாம்; இதன்மூலம் நடைமுறையில் அதன் ஜனத் தொகையை ஏற்ககுறைய 14 இலட்சத்துக்கு அதிகரித்துள்ளது. நகர ஜனத் தொகையில் இது போன்ற அதிகரிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளனவென்பது கண்டி, காலி, மாத்தறை, நீர் கொழும்பு போன்ற மற்றும் நகரங்களுக்கும் மற்றும் நகர மையங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடும். இந்த அடிப்படையில், நாட்டிலே தற்போதுள்ள நகர ஜனத் தொகை முழு ஜனத் தொகையில் ஏற்ககுறைய 30 சதவிகிதமாகுமென்று மதிப்பிடலாம்.

நகரப் பகுதிகளிலுள்ள ஜனத் தொகையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புகளுக்கு எதுவாயிருந்ததாகச் சூறிப்பிடத்தக்க முத்திய காரணிகள், அரசாங்க அலுவலகங்களும் பெரிய வர்த்தக ஸ்தாபனங்களும் அமைந்திருப்பதும் தொழில், பாடசாலைப் படிப்பு, ஆஸ்பத்திரி வசதி, மற்றும் சேவை வசதிகள் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுமாகும்.

நகர ஜனத் தொகையில் நாம் பெருமளவு அதிகரிப்பைக் காணுகிறபோதிலும், பாடசாலைகள், ஆஸ்பத்திரிகள் சம்பந்த

-கரத் விக்கிரமசிங்க

மாகக் கிராமப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் வசதிகளில் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி காணப்படவில்லை. மேலும், கிராமப் பகுதிகளில் இப்போதிருந்து வரும் சேவைகளும் நிதியில்லாக்குறை, அபிவிருத்திக்கான ஒரு சவிஸ்தாரமான திட்டமில்லாமை போன்ற காரணங்களின் நிமித்தம் சீர்கேட்டைய விடப்படுகின்றன.

இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முயலும்போது, வர்த்தக அபிவிருத்திக்கு உகந்த சிறந்தகாணிகளினதும் பூந்தோட்டங்களுக்கும் திறந்த வெளிகளுக்கும் உகந்த காணிகளினதும் பரப்புகட்டங்கள் கட்டப்பட்டு வருவதன் காரணமாகக் குறைக்கப்பட்டுவருகின்றது. பிரபல பாடசாலைகளுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கும் கலபமாகக் போய் வருவதற்காகவும் அவற்றின் சேவைகளைப் பெறுவதற்காகவும் நகரில் வீடுகட்டுவோர் மிதமின்சிய விலைகளில் 5 லிருந்து 7 பெர்ச்வரை காணிகளை வாங்கி, பின்புறச்சுவர் அடுத்த வீட்டுப் பின்சுவரோடும் ஒட்டியிருக்கும்படி வீடுகளைக் கட்டும் திகிலாட்டும் மனப்போக்கு காணப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, கடந்த பத்தாண்டுகளில் கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணிப் பெறுமதிகள் இருபது மடங்கு அதிகரித்து விட்டன.

அயல் பகுதிகளிலிருந்து நகரங்களுக்கு விஜயம் செய்யும் ஆசையின் நேரடி விளைவாகப் போக்குவரத்து நெரிசல் பிரச்சினை தோன்றியுள்ளது. நகரங்களில் தற்போதிருந்துவரும் வீதிப்பாதைகள் சுற்றுப்புற உபநகரப் பகுதிகளிலிருந்து தற்போது பாயும் வாகனப் போக்குவரத்து

களுக்கு இடமளிக்கப் போதாத வையாய்ஸன். தற்போதைய போக்குவரத்துப் பெருக்கமும் நகர ஜனத்தொகை அதிகரிப்பும் தொடர்ந்து இருந்து வருமாயின், பெரும் பணச் செலவில் இவ் வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடைபெற்றவரும் வேலைகள் தேவையைச் சமாளிக்கப் போதா. நாற்றுண்டின் முடிவில் கவர்ச்சிப் பகுதி ஏற்குறைய 20 மைல் ஆரைக்கு விரிவடையக்கூடிய கொழும்பைப் பொறுத்தவரை இந் நிலைமை மேலும் மோசமடையும். அந்தக் கட்டத்தில் உள்ள மைப்புச் சேவைகளைப் பலப் படுத்துவதற்குத் தேவையான அபிவிருத்திகள் திகிலாட்டும் அளவினவாகவிருக்கும்.

விக்டோரியாத் திட்டம் தின நகரமையத்தின் வளர்ச்சி யைத் தூண்டிவிட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, கண்டியில் தற்போதிருந்துவரும் வசதி கள் மீதான கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

நீர்கொழும்பும் அருகிலுள்ள சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டியிருப்பதன் விளைவாக இதேபோன்ற ஒரு தாக்கத்துக்கு ஆளாகியுள்ளது. எனவே, மித மிஞ்சிய அளவுக்கு நகர்மயமாக்கப்பட்டுள்ள நகரங்கள் பாரதாரமான பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. 21 வது நாற்றுண்டுக்கான திட்டமிடல் இயானேக்கு களைப்பற்றி ஆலோசிக்கும் போது, இப்பிரச்சினைகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனை செலுத்தப்பட வேண்டியதவசியமாகும்.

இதேபோன்ற பிரச்சினைகள் உலகின் பல முக்கிய நகரங்களில் இருந்து வந்தன; தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன. ஆனால், இவை நாம் இலங்கையில் காணப்பதைவிட மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளாகும்.

ஷாங்கை

திட்டமிடல் அம்சம் புகுத் தப்படுவதற்கு முன்பு, ஷாங்கை,

கிராமப் புறங்களிலிருந்து வறிய விவசாயிகள் வந்து குவிந்ததானால் அசாதாரண துரித வேகத்தில் வளர்ந்து வந்தது. அதன் விளைவாக ஷாங்கையின் ஜனத்தொகை 1930 ம் ஆண்டிலிருந்த 10 இலட்சத்திலிருந்து 1949 ம் ஆண்டில் 50 இலட்சத்துக்கு அதிகரித்தது. இந்த அதிகரிப்பு ஷாங்கையில் இருந்துவந்த வசதிகளைக் கடுமையாகப் பாதித்தது.

1949 ம் ஆண்டில் நாடு விடுதலை செய்யப்பட்டதுடன் மீண்டும் ஒழுங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட தையடுத்து, வசதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, பலவேறு வழிகள் மூலம் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு கட்டுப்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. ஜனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குக் கைக்கொள்ளப்பட்ட உபாயங்களில் குடும்ப திட்டமிடலும் ஒன்றாகும். அபிவிருத்தி முயற்சிகள் ஒழுங்கான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், 1979 ம் ஆண்டில் கைத்தொழில் உற்பத்தி 1949 ம் ஆண்டில் நிலவிய மட்டத்துக்கு மேல் 23 மடங்கு அதிகரித்தது. விவசாய உற்பத்தியிலும் கவனிக்கத்தக்க அதிகரிப்பு பதிவுசெய்யப்பட்டது. உற்பத்தியில் இவ்விகிரிப்பு ஏற்பட்ட அதே சமயத்தில் பொதுச்சுகாதாரம், வைத்தியப் பராமரிப்பு, சமூகப் பாதுகாப்பு, நோயற்றேர் வயதானவர்கள் அசுக்தர்கள் ஆகியோரின் பராமரிப்பு போன்ற சேமநல வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதாவது உற்பத்தி அதிகரிப்பும் சேமநல வசதிகளும் கைகோத்துச் சென்றன என்றாம். இதன்பெயரை, ஆயுள் எல்லை 1951 ம் ஆண்டிலிருந்த 43.8. வருடங்களிலிருந்து 1979 ம் ஆண்டில் 73 வருடங்களுக்கு வியப்பூட்டும் வண்ணம் அதிகரித்தது.

ஹனேய்

மற்றும் ஆசிய நகரங்களில் போல ஹனேயிலும் ஜனத்

தொகை அதிகரிப்பு ஸ்திரமற்ற நிலைமைகள் நிலவிய ஒரு காலத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க தாயிருந்தது. நிலைமைகள் ஸ்திரமாக்கப்பட்டதற்கு பின் ஹனேய் குடும்ப திட்டமிடல் உபாயம் மூலம் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பை ஆண்டொன்றுக்கு 1.9 சதவிகிதமாக (உள் நகர விகிதம் இதைவிடக் குறைவு) கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது.

மாஸ்கோ

உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய நகரங்களில் ஒன்றை (1981 ம் ஆண்டில் இதன் ஜனத்தொகை - 80,99,000) அபிவிருத்தி செய்யும் வேலை நிபுணத்துவ திட்டமொன்றின் வாயிலாகச் சாதித்திய மாகியுள்ளது. இது போன்ற ஜனத்தொகைச் செறிவுள்ள வேற்றிடங்களில் காணப்படும் பிரமாண்டமான பிரச்சினைகள் நீண்டகால அடிப்படையில் நிபுணத்துவ திட்டத்தைக் கைக்கொண்டு, அழும் நடத்துவதன் மூலம் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. கலாசார மதிப்பீட்டுக்கும் ஒய்வு நேர நடவடிக்கைகளுக்கும் வாய்ப்பு வழங்குதல், நிபுணத்துவ திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாயுள்ளது.

கேய்ரோ

1980 ம் ஆண்டில் எகிப்தின் ஜனத்தொகை 4 கோடி 20 இலட்சம். இதில் 21 சதவிகிதம் போன்ற அவ்வளவு தொகையான மக்கள் தலைநகரமான கெய்ரோவில் வசிக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கை மாற்றுவதற்காக, குடும்ப திட்டமிடல், சூடுபெயர்வுக்கு ஊக்கமளிக்காதிருத்தல், சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் வசதிகளை வழங்குதல் போன்ற உபாயங்கள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

ரோம்

1982 ம் ஆண்டில் ரோமின் ஜனத்தொகை 30 இலட்சம். அதன் ஜனத்தொகை வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணம், கட்டுப்

படுத்தும் சட்டங்கள் இல்லாமையாகும். இதனால் “சட்டபூர்வமான” ரோமுக்குப் பக்கத்தில் “சட்டவிரோதமான” ரோமொன்றும் தோன்றியுள்ளது. உபநகரங்களைக் கட்டுவதன் மூலம் பொதுமையை வட்டங்களில் எண்ணென்பதைப் போலுள்ள இந்த வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்தி, இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க இப்பொழுது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அசாதாரண வளர்ச்சியின் இந்த உதாரணங்களிலிருந்து, திட்டமிடலுடன் சேர்ந்து ஸ்திரமான அரசியல் நிலைமைகளும் நிலவினாற்றுன் மிதமிஞ்சிய நகர்மயமாக்கத்தின் அவஸ்டசன அமசங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் சீர்ப்புத்தவும் முடியுமென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மாற்றத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி இதுவரை ஆராய்ந்துள்ள நான் இனி இந்த மாற்றத்தின் அமைப்பு முறைகளைப்பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாற்றத்தின் மாதிரிகள்

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின் ஏற்பட்டுள்ள அபிவிருத்தியின் அமைப்புக் கிரமங்களை பின் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்: (1) விசேஷ நோக்கத்துக்காகத் திட்டமிட்டு, அபிவிருத்தி செய்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் (2) அதன் வளர்ச்சிப் பெருக்கங்கள். அடுத்து அதிகாரத்துக்குவந்த அரசாங்கங்களின் முதன்மை நிரல்கள் வேறு பட்டதன் காரணமாக, திட்டமிடல் சம்பந்தமாக ஒரு சவிஸ் தாரமான அல்லது முறைப்படியான ஓர் அனுகுமுறை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 1977 ம் ஆண்டுக்குப் பின்பு மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தியின் அமைப்பு முறையை மூன்றுவது வகையில் - அதாவது தவணைப்பாய்ச்சல் முறை - சேர்க்கலாம். இம் முறைப்படி அபிவிருத்தி முயற்சிகள். அதிக செயலாக்க முன்னவாகவும், பெறுபேறுகளில் அக்கறை கொண்டன வாகவுமிருந்தன.

முன்னர் முப்பது வருடங்காலத்தில் நிறைவேற்றுவதெனத் திட்டமிடப்பட்ட மகாவில் அபிவிருத்தித் திட்டம் இறுதியில் ஆறு வருடங்காலத்துக்குள் நிறைவேற்றி முடிப்பதெனக் குறிக்கப்பட்டது. நகர் அபிவிருத்தித் துறையில், கிட்டத்தட்ட 30 இலட்சம் சதுரஅடி பரப்புள்ள அலுவலகக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஹோட்டல் கைத்தொழில் துறையில் 3,000 மேலதிக அறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1,00,000 லீட்ருகளை நிர்மாணிக்கும் குறிக்கோள் சாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பத்து இலட்சம் லீட்ருகளை அமைக்கும் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. ஏற்றுமதித் துறையிலும் இதே போன்ற முன்னேற்றம் எதிர்ப்பட்டுள்ளது.

இதற்கிடையில், சந்தாதாரர் நெடுந்தார தொலைபேசி அழைப்பு, சர்வதேச நேரடித் தொலைபேசி அழைப்பு, டெலக்ஸ், அசையாப்படமொன்றைத் தந்திச் சுற்றில் செலுத்துவதும் அதன் புனருற்பவழும், எண்கணனிகள் (கம்பியூட்டர்கள்), வர்ண டெலிவிஷன் (தொலைக்காட்சி) ஆகியன புகுத்தப்பட்டதுடன் தொடர்பியல் துறையில் உள்ள மைப்புச் சீராக்கங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த அபிவிருத்திகளை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இவை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மக்களின் கண்ணேட்டத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. நாடடில் வேலையினமையின் அளவும் 1977 ம் ஆண்டிலிருந்த 22 சதவிகிதத்திலிருந்து 1985 ம் ஆண்டில் 12 சதவிகிதத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்கவாறு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்நுட்பமுறை களின் இடமாற்றமும் பேரளவில் சாததியமாயிற்று. ஆதலால், எதிர்கால அபிவிருத்தி முயற்சிகள் இந்த மாற்றமுறை தொடர்ந்து இருந்து வருவதைக்கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால், உதவி, கொடைகள், விசேஷ கடன்கள் ஆகிய உருவத்தில் வெளிநாடுகளிடமிருந்தும் பிரபல ஸ்தாபனங்க

ளிடமிருந்தும் பெறப்பட்ட நிதியுதவியினாற்றுன் இம் மாற்றங்கள் சாததியமாயின. இவ்விதமான உதவி கால வரையறையின்றித் தொடர்ந்து கிடைத்துவருமென்று எதிர்பார்க்க முடியாதென்பது உணர்ப்பட வேண்டும்.

ஆதலால், அடுத்த நான்குதாப்பதங்களுக்குள் அமெரிக்க டொலர் 250, அமெரிக்க டொலர் 300 ஆகியவற்றிற்கு இடையேயுள்ள ஒரு தொகையிலிருந்து அமெரிக்க டொலர் 1,000க்கு ஆள்வித வருமானத்தில் ஒரு மதிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பைச் சாதிப்பதற்காக, அபிவிருத்தி முயற்சிகள் அதே வேகத்தில் அல்லது விரைவாக்கிய வேகத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான நிதியளிப்புக்கு மாற்று மூலங்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதவசியமாகும். இதையொட்டி, தென்கொரியாவின் அனுபவத்திலிருந்து ஓர் இணையான பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். தென் கொரியாவில் 18 வருட காலத்துக்குள் ஆள்விதவருமானம் 200 அமெரிக்க டொலருக்குக் குறைவான தொகையிலிருந்து 5,000 அமெரிக்க டொலர் களுக்கு உயர்ந்தது.

இன்று இருந்துவரும் குறைகளை நோக்குமிடத்து, கீழ்க்கண்ட வர்ணச் சுட்டிக் காட்டலாம்: (அ) ஏற்கெனவே விவரிக்கப்பட்டது போல், கொழும்பிலும் கொழும்பைச் சுற்றிலும் அதன்கூழல்களில் நடைபெற்றுள்ள மிதமிஞ்சிய நகர்மயமாக்கம் (ஆ) போக்குவரத்துக்கள் (இ) தொடர்பியல் துறை (ஈ) கல்வி வசதிகள் (உ) உடனல் பராமரிப்பு வசதிகள் (ஊ) வேலைவாய்ப்புகள் (எ) வீடுமைப்பும் சுகாதாரமும் (ஏ) சமூக நடவடிக்கைகள்.

பிரதேச அபிவிருத்திப் பணிகளே தனித்து மேற்குறித்ததுறைகளில் கணிசமான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துமென்பது நிச்சயம். இந்நோக்கத்துக்காக நாடு, ஐந்து பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்

படவேண்டும். இது சம்பந்தமாகப் பின்பற்றப்படும் கொள்கையில் கீழ்க்கண்டவை அடங்கி யிருக்கவேண்டும். (அ) அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் படிப்படியாகப் பரவலாக்கம் செய்தல்/தனியார் ம்யமாக்கல் (ஆ) பிரதேச நிர்வாகத்தில் முடிவுசெய்யும் அதி காரம் இருக்கும் படியாக முடிவு செய்யும் பொறுப்பை ஓரளவுக்கு வளர்த்தல். ஆரம்பத்தில் வீடு மைப்பு, கல்வி, ஆரோக்கியம், வேலை வாய்ப்புகள், போக்கு வரத்து முறைகள் ஆகிய துறைகளில் இப்படிச் செய்தல்.

தந்திப் போக்குவரத்து, மின் சாரம், நீர் வழங்கல் போன்ற அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டி இள்ள சில பொதுஜன பயன் பாட்டுத்துறைகள் சம்பந்தமான பொறுப்புக்களைப் பிரதேச ஸ்தாபனங்களுக்கு வழங்குவதிலுள்ள தொழில்நுட்ப, நிதி சாத்தியக் கூறுகளையும் திட்டமிடல் கவனிக்கவேண்டும்.

ஏற்கெனவே நகர்மயமாக்கப் பட்ட பகுதிகளில் அபிவிருத்திகளைச் செய்வதற்காகப் பயன் படுத்தப்படக் கூடிய நிதிகளைத் திசைதிருப்பி விடுவதன் மூலம் இந்தப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற ஒரு வழி ஏற்படும். இதைப் பூரணமாக்க, நிதிகளைத் திரட்டு வதற்கு மற்றும் வழிகளும் கண்டு பிடிக்கப்படவேண்டும்.

பிரதேச திட்டமிடல் முறையின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக, ஒவ்வொரு நிர்வாகப் பிரதேசத்துக்கும் பிரதேச அபிவிருத்தி - திட்டமிடல் அதிகாரசபை அமைய வேண்டும். இத்தகைய ஒர் அதிகார சபையின் முக்கிய பணிகளில், கிடைக்கக் கூடிய நிதி வளங்களைக் கவனத்திற்கொண்டு நிபுணத்துவ திட்டமொன்றைத் தயாரிப்பதும், பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தூண்டுவதற்காக அதிகாரசபை அமைய வேண்டும். இத்தகைய ஒர் அதிகார சபையின் முக்கிய பணிகளில், கிடைக்கக் கூடிய நிதி வளங்களைக் கவனத்திற்கொண்டு நிபுணத்துவ திட்டமொன்றைத் தயாரிப்பதும், பிரதேசத்தின் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தூண்டுவதற்காக அதிகாரசபை அமைய வேண்டும்.

பிரதேச அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் அமைப்பு பல்துறை ஒழுங்கு முறைகளை உள்ளடக்கியதாயிருக்க வேண்டும். அதிகாரசபையின் தலைவர் பிரதேசத்தை மேற்பார்வையிடும் ஒரு அமைச்சராக இருக்கவேண்டும். அவர் பிரதேசத்துக்கும் மத்திய அரசாங்கத்துக்குமிடையே நடவடிக்கைகளை ஒருமுகப்படுத்துவார். அதிகாரசபை இப்பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்று சம்பந்தமாகவும் கொள்கைகளையும் அவற்றின் அமூல் நடைமுறைகளையும் உருவாக்கும் அதிகாரங்களுடன் சயாட்சியடையதாயிருக்கவேண்டும். பிரதேச அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் குறிக்கோள்கள் பின்வருவனவாக இருக்க வேண்டும்: (அ) பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஊக்கமளித்து, வளர்த்தல் (ஆ) பிரதேசப் பொருளாதாரத்தின் அதிவாரத்தை விரிவாக்கி, பலப்படுத்தல் (இ) விவசாயம், கைத்தொழில், வரத்தகம், கல்வி, வீடுமைப்பு, உடனல பராமரிப்பு முதலியவற்றை ஊக்குவித்து, வளர்த்தல் (ஈ) கீழ்க்கண்ட நோக்கங்களுக்காக, ஒன்றிணைக்கப்பட்ட அமூல் பகுதிகள் வாயிலாகப் பிரதேசத்தின் விவகாரங்களை நிர்வகித்தல்: (1) மனிதக் குடியேற்றங்கள் (2) கல்வியும் உடனல பராமரிப்பும் (3) நெடுஞ்சாலைகளும் போக்குவரத்துகளும் (4) நெடுஞ்சாலைகளும் போக்குவரத்துகளும் (5) விவசாய, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி (6) சமூக, கலாசார அபிவிருத்தி (7) ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்திப் பணிகள் உட்பட பிரதேசத்தில் பயன்படுத்தப்படாதிருக்கும் கணிப்பொருள், கைத்தொழில் வளங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, பயன்படுத்துதல். இந்தப் பணிகள் மாகொழும்பு பொருளாதார ஆணைக் குழுவின் பணிகளைப் போன்றவையாகும்.

21 வது நூற்றுண்டு

இது சம்பந்தமாக ஆரம்பத்தில் “‘முன்றும் அலை’” என்ற அல்லில் டோஃப்ளரின் நூலிலிருந்து மேற்கோள்காட்ட

விரும்புகிறேன்.

“எங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய நாகரிகம் உதயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனுடன் புதிய குடும்ப பாங்குகளும், வேலை செய்வதிலும் அன்புசெலுத்துவதிலும் வசிப்பதிலும் மாறிய முறைகளும், ஒரு புதிய பொருளாதாரமும், இவற்றிற்கெல்லாம் அப்பால் புதிய அரசியல் தகராறுகளும், மாறிய உணர்வும் வருகின்றன. மனுக்குலம் ஒரு சொட்டு முன்னேற்றப்பாய்ச்சலை எதிர்நோக்குகிறது. அது எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படாத மிக ஆழமான சமூகக்கொந்தளிப்பையும் மறுசிருஷ்டயமைப்பையும் எதிர் நோக்குகின்றது.”

21 வது நூற்றுண்டு டி ன்கோரிக்கையைச் சமாளிக்க, அபிவிருத்தி அமூல் முறைமையைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளை வகுப்பது இப்பொழுது அவசியமாகும். வருமானத்தையும் அறிவையும் உண்டாக்குவதற்கும் மக்களின் முழு அளவிலான சேமநலத்துக்கு ஏற்பாடுசெய்வதற்கும் தொழில் நுட்ப வியலை அடிப்படையாக அமைய வேண்டும். எவ்வளவோ பொருத்தமுடையதாயிருக்கும் தொழில் நுட்பவியல் இப்பொழுது விரிவான அடிப்படையில் தகவல் தொழில் நுட்பவியல் என அழைக்கப்படுகிறது. இதன்படி நுண் மின்னணுச் சாதனங்கள் படிப்படியாகப் புகுத்தப்படவேண்டும். இச்சாதனங்களின் விலைகள் தினமும் குறைந்து வருகின்றன. இலங்கையிலுள்ள மக்களில் பலர் இவற்றை வாங்கி உபயோகிக்க முடியும். இந்தச் சாதனங்களில் உபகோள் தொடர்புச் சாதனங்கள், டெவிலிஷன், எண்கணனிகள், ரேபாட் கருவிகள், புனரூபவ உபகரணங்கள், தரவு செலுத்தல் சாதனங்கள் முதலியனவும் அடங்கும். அவை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களைத் துரிதமாக அபிவிருத்தியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்தும்.

21 வது நூற்றுண்டில் இலங்கையின் எப்பகுதியிலுமிருக்கும் ஒருவர் அவருடைய உற்பத்தி நோக்கத்துக்கு உபயோகிக்க, ஒரு தொலைபேசியை அல்லது டெலிவிஷனை அல்லது ஓர் என்கணனி யாவது வைத்திருக்க மாட்டா ரென எவரும் கற்பனை செய்ய மாட்டார். எங்கள் முன்புள்ள சவால் என்னவென்றால், ஆரம் பத்தில் இவற்றைத் தனி நபர்களுக்கு வழங்க முடியாவிட்டாலும், சமூக மட்டத்திலாவது இவற்றை வழங்குவதற்கான நிதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதாகும்.

இலங்கையின் கூட்டு மொத்த அபிவிருத்தியை அனுமதிக்கக் கூடிய ஒன்றினைக்கப்பட்ட திட்டமிடல் - அபிவிருத்தி முறையில் உதவவல்ல தகவல் தொழில் நுட்பவியலை இப்பொழுது கவனிப்போம்.

எதிர்கால ஒன்றினைத்த அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிடுவதில், கிராமத் தேவைகளுக்கும் பிரதேச தேவைகளுக்கும் தேசியத் தேவைகளுக்குமிடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு தொடர்பியல் - தகவல் முறையை ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பிரதேச அபிவிருத்தி இது வரை பாதிக்கப்பட்டதற்கு காரணம் நம்பிக்கையான தகவல் போக்குவரத்து இல்லாமையாகும். இதனால் தகவல் துறையிலிருந்து பிரதேசம் தனிமையாக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும், இதன் விளைவாக, தேர்ச்சித்திறங்கள் பெறுவதும், அடிப்படையான - தொடர்ச்சியான கல்வி, உடனல், சேவைகள், மற்றும் சேவைகள் நடைபெறுவதும் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன.

இந்தப் புதுமையான சாதனங்களிலுள்ள அனுசாலங்கள் என்னவென்றால், குறைந்த செலவில் பெறக்கூடியனவாயிருப்பது, மின்சாரத் தேவைகள் குறைவு, சிக்கனச் செலவில் மண்ணால் கட்டப்பட்ட நிலையங்கள், அபிவிருத்தி செய்யப்படாத பகுதிகளி

லும் கடினமான பூமியிலுமுள்ள தூர இடங்களுக்கும் மின்சாக்கி யைக் கொண்டுபோகும் ஆற்றல், குறைந்த பட்ச உள்ளமைப்பு வசதி கள் ஆகியவையாகும். வழங்கல், கோரிக்கை, உற்பத்தி, நுகர்வு, வறுமை மட்டங்கள், செல்வநிலை முதலியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் விளைவுகளை மதிப்பிடுவதற்குத் தகவல் தொழில் நுட்பவியலுக்கும் அதன் பிரயோகங்களுக்கும் ஆற்றல் உண்டு. அத்துடன், இது சம்பந்தமாகக் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் விருத்திசெய்வதற்குச் சிறந்த சாத்தியமான வழிகளை இனங்காணக் கூடிய அறிவைப் பெறுவதற்கு வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. அடிமட்டத்தில் தகவல் தொழில் நுட்பவியலிறுந்து ஆகக் கூடிய நன்மைகளை அடைவதற்காக, தேசிய, பிரதேச மட்டங்களில் இணப்புகளைக் கொண்டிருப்பத வசியமாகும்.

கிராமத்திலிருந்து தேசியமையத்துக்கு ஆற்றல்களை அதிகரிக்கும் தகவல் தொழில் நுட்பவியல் முறைகள் படிக்கிரமமாக அமைந்து, வெகு ஐனங்களுக்குத் தொடர்பியல் - தகவல் ஊடகமாகி விடுகின்றன.

கிராம மட்டத்தில் இந்த நிலையங்களின் சேவை ஆரம்பத்தில் கூட்டு அடிப்படையில் (சமூகக் கட்டளை அடிப்படை) கிடைக்கின்றன; படிப்படியாகத் தனி நபர்களுக்கு (இல்லக் கட்டளை அடிப்படை) விரிவடைகின்றன வாழ்க்கைத் தரங்கள் பொதுவாக அபிவிருத்தியடைந்ததும், பிரயோகங்களின் அதிகரித்த உபயோகத்துடன் இல்லத்தில் பிரமாண்டமான மாறுதல் ஏற்படும்.

மேலும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டதும், தனி நபர்கள் தங்களுடைய வீட்டுத் தளங்களிலிருந்து செயற்படவும் உலகளாவிய அமைப்புக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்கவும், நிதிவிவகாரங்களை நடத்தவும், வர்த்தக நிறு

வணங்களுடன் தகவல் தொடர்பு கொள்ளவும், நேரடியாகச் சொந்தத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும், வீட்டிலிருந்தவாறு விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளவும் வேலை செய்யவும் அதே தகவல் தொழில் நுட்பவியல் உதவியாயிருக்கும். இல்லம் தலைமைக்கட்டளைத்தளமாக அமைந்து, தனிநபருக்கு வீட்டுவசதியையும் வேலை செய்யும் வசதியையும் வழங்கி, அதன் மூலம் ஒரு புதிய பொருளாதாரத் துறையை உண்டாக்கும்.

முதலாவது கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவாக, மக்கள் நகரப்பகுதிகளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். 21 வது நூற்றுண்டு இந்தப் போக்கை மாற்றிவிடும்; மக்கள் நகரங்களிலிருந்து வெளியேறும் நிலைமை தவிர்க்க முடியாத தாகிவிடும். மாநகர அமைப்பில் ஏற்படும் ஒரு மாற்றத்திலிருந்து இத்திசையில் மேலும் தூண்டுதல் வலுப்படும். திரளான நகரங்களை அமைப்பது, கிட்டத்தட்ட வழக்கிறந்த ஒரு நடவடிக்கையாவதால் நல்ல ஒரிடத்தைத் தெரிவி செய்வதன் அவசியம் குன்றிவிடுகிறது. ஏனென்றால், தூரம் என்பது இனி ஒரு தடையாக இருக்காது.

இவ்விதம் உருப்பெற்று வரும் அமைப்பில், 21 வது நூற்றுண்டிலே தேசிய, பிரதேச, கிராமிய குடியேற்றப் பகுதிகளின் அமைப்பில் ஒரு தீவிர மாற்றத்தைக் காண்போம். நல்ல இடமாயிருக்க வேண்டும் என்பதோ அல்லது அண்மையில் இருக்க வேண்டும் என்பதோ இக் குடியேற்றங்களில் ஏற்படும் மாற்றத்தைத் தீர்மானிக்காது. இதன் விளைவாக, மக்கள் குடியேறும் பகுதிகள் அமையும் விதம், அனுசக்தி அபிவிருத்தி ஒழுங்கி அமைக்கப்பட்ட உருவில், பிரதானமாகக் கொத்துக் கொத்தாக அமைந்த மின்னணுக்களில் இலத்திரின் கிராமங்களாகவே இருக்கும்.

ஒரு மாற்றம் என தேவைப் படுகிறது என்பதற்கான காரணங்களையும், எத்திசையில் நாம் மாறவேண்டும் என்பதையும் ஆராய்ந்து விட்டோம். 21 வது நாற்றுண்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, என்னென்ன விசேஷ நடவடிக்கைகள் கைக்கொள்ளப் பட வேண்டுமென்பது பற்றிச் சில சிபார்சுகளைச் செய்ய இப்பொழுது விரும்புகிறேன்.

(1) எதிர்கால வீதியமைப்பு முறைக்குத் திட்டமிடுவதில், முக்கிய நகரங்களை இணைக்கும் துறித மான இடைவழிக் கடப்பு மோட்டார் பாதைகளை அமைப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். எனினும், இத்தகைய திட்டமொன்றை அமுல் செய்வதில், ஒரிரு நகரங்களுக்கிடையே மட்டும் இணைப்புகளை ஏற்படுத்துவது சிக்கன மாயிருக்காது. ஆதலால், கேகாலை, தெஹியோவித்த, எஹலியகொடை, குருவித்த, உக்கல்கல்தோட்டை, வெள்ளவாய், பிபிலே, மஹியாங்கனை, புபனவெவ, நாளந்த, மாவத்தகம போன்ற இடங்களை இணைக்கக் கூடிய விதமாக, ஏறக்குறைய 1,000 சராசரி கடல் மட்ட உயரத்தில் ஒரு வட்ட வீதிப்பாதை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது எனது யோசனை.

1.1 இந்த வட்ட வீதிப்பாதையில் உள்ளடங்காத மற்றும் நகரங்களை இணைக்க இந்த வட்டவீதிப்பாதையிலிருந்து கிளம்பும் கிளை வீதிப்பாதைகளை அமைக்கலாம். இந்த வீதியமைப்பு ஒரு சிலந்திவளை போலிருக்கும்.

1.2 கொழும்பில் போக்குவரத்துக்களைத் தெற்குப் பக்கமாகத் திருப்பி விடுவதற்காக வடக்கிலிருந்தும் கிழக்கிலிருந்தும் ஒரு குறுக்குப்பாதை எவ்வளவு விரைவில் சாத்தியமோ அவ்வளவு விரைவில் அமைக்கப்படவேண்டும். கண்டி, குருநாகல், காவி, மாத்தறை போன்ற மற்றும் முக்கும்

கிய நகரங்களி லும் இதே போன்ற குறுக்குப் பாதைகள் அமைக்கப்படவேண்டும்.

1.3 இருப்புப்பாதைக் கடவைகளிலுள்ள வீதிப்பாதைகளுக்கு மேல்பாதைகள் அல்லது மேம்பாலங்கள் கட்டப்படவேண்டும்.

2. புகைவண்டியும் விமானமும்

ஒன்றே போன்று இணைந்துள்ள வீதிப்பாதைகளின் அபிவிருத்தி முக்கியமாகுமென வலியுறுத்தும் அதே சமயத்தில், இதைப் பூரணமாக்க ஒரு திறமையான புகைவண்டி - விமானப்போக்குவரத்து முறையும் அமைக்கப்படுவது அவசியம்.

2.1 புகைவண்டி இணைப்புகள்

புகைவண்டி இணைப்புகளின் அபிவிருத்தியில், கொழும்புப் பிரதேசத்துக்குள்ளே, இப்போக்குவரத்து முறை மின்சாரமயமாக்கப்படுவது அவசியம்.

2.2 கொழும்பு நகருக்குள்ளே பூமிக்கடியிலான புகைவண்டிப் போக்குவரத்து முறை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இது சுற்றுப்பட்டுக்களில் (சுற்றியுள்ள சிற்றூர்கள்) பூமியின் மேற்பரப்பில் நடைபெறும் புகைவண்டிப் போக்குவரத்து முறையாகவே இருக்கும். பாதாளப் புகைவண்டிப் போக்குவரத்து நடத்த மிகச் சிறந்த இடங்கள் முக்கிய வீதிகளின் கீழாகும். உதாரணமாக, காவி வீதி, வைலைவெல் வீதி, புல்லர்ஸ் வீதி, ரெக்ளமேசன் வீதி முதலியனவாகும்.

2.3 கொழும்பிலிருந்து மாத்தறைக்கு இப்போதிலிருந்து வரும் கரையோர இருப்புப்பாதை கரையோரத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 5 மைல் உள்ளே தள்ளியமைக்கப்படவேண்டும்.

3. தற்காலிக விமான இறங்குதறைகள்

விமானம் தற்காலிகமாக அல்லது அவசர நிலைமையில்

இறங்குதற்கான துறை கள் வட்டவீதிப்பாதைக்கு வெளியே பெல்மதுலை, வெள்ளவாய், நாளந்த ஆகியவற்றிற்குச் சமீபமான இடங்களில் அமைக்கப்படவேண்டும். இவற்றைத்தவிர, வெளிமடை, குருநாகல், மூல்லைத்தீவு, ஆகிய இடங்களிலும் இந்த இறங்குதறைகளை அமைக்கலாம். இவை வீரவில், அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, சீனக்குடா, பலாலி, மன்னர், புத்தளம், நீர்கொழும்பு, இரத்மலானை, கொக்கல ஆகிய இடங்களில் இப்போதிருந்துவரும் விமான இறங்குதறைகளைப் பூரணப்படுத்துவதாயிருக்கும். திருகோணமலையில் ஒர் இரண்டாவது சர் வதேச விமான நிலையத்தை அமைப்பதன் மூலம் கட்டுநாயக்காவிலுள்ள சர்வதேச விமான நிலையத்தில் இப்பொழுது உணரப்படும் நெருக்குதலைக் குறைக்கலாம்.

4. துறைமுகங்கள்

கரையேர்மாகச் சுரக்குகளைக் காவிச் செல்வதற்கு அறுகம்குடா, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மூல்லைத்தீவு, காங்கேசன்துறை, பூநகரி, மன்னர், புத்தளம், நீர்கொழும்பு, கொழும்பு, வேர்விலை (பேருவளை), காலி, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை, கிரிந்தை ஆகிய இடங்களில் துறைமுகங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

5. தோட்டங்கள் நிறைந்த மாநகரமாகவிளங்கிய கொழும்பு மாநகரம் கடந்த ஐம்பது வருடங்களத்தில் ஜனநெரிசல் மிகுந்த ஓரிடமாக உருமாறியிருப்பதை நாம் இன்று காணுகிறோம். திட்டமிடும் பணி நிறைவேற்றப்படுவேண்டும் விதத்தினாலும், அதன் விளைவாக விசேஷ நோக்கங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளினாலும் ஏற்பட்டுள்ள விளைவு இது. ஆதலால், இந்த அனுபவத்திலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொண்டு, 21 வது நாற்றுண்டுக்கான திட்டமிடுவதில் இது போன்ற தவறுகளைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

ஆதவின், உத்தேச பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பிரதேச, நகர, கிராமிய மட்டங்களில் வாசம் புரிதல், வர்த்தகஞ் செய்தல், கல்வி, கைத்தொழில் ஆரம்பித்தல், விவசாயஞ் செய்தல் போன்ற வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்குக் காணிகளை ஒதுக்குவதில் திறமையான கட்டுப்பாடுகளை உள்ளடக்க வேண்டும். உதாரணமாக, வதிவுக்கான அபிவிருத்திப் பகுதிகள் பொது உள்ளமைப்பு வசதிகளுடன் 200 லிருந்து 400 லீட்டுகள் வரைகொண்ட சிறிய குடியிருப்புப் பகுதிகளாக எல்லைப்படுத்தப்படவேண்டும். இதன் பயனுக்கக்காணிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் மட்டுமன்றி உள்ளமைப்புச் சேவைகளை ஏற்படுத்துவதிலும் செலவுகளைச் சிக்கனப்படுத்தும். அத்துடன், 21 வது நூற்றுண்டுக்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள மின் னுஞ்செதாடர்பியல் அமைப்புகளை நிறுவுவதற்கும் இது உதவியாயிருக்கும்.

6. கிராம, கிராமிய, பிரதேச மட்டங்களில் தகவல் தொடர்பு நிலையங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அவை ஒரு தேசியமைத்துடன் இணைக்கப்படவேண்டும். இதன் வாயிலாகக் கிராம மட்டத்திலிருந்து அனைத்துலக மட்டத்தை அனுகூம் வாய்ப்பைப் பெறலாம்.

இன்னும் பதின்மூன்று வருடங்களில் உதயமாகவிருக்கும் 21 ஆது நூற்றுண்டு, மனித குலத்தின் வரலாறு இதுவரை கண்டிராத புதிய விஞ்ஞான யுகமொன்றின் ஆரம்பமாக அமையும். அந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் எத்தனையோ புதிய சவல்களை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும். முன்றாவது மன்றலை நாடுகள் இச்சவால்களை எதிர்க்கொள்வதற்காக முதலில் தமது கண்ணேட்டங்களை மாற்றங்களுடன் அனுசரித்துச் செல்லும் விதத்தில் உருவாக்கிக்கொள்ள முயலவேண்டும்.

(22-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சயமற்றனவாயிருந்த போதி லும், அவற்றிற் கெதிராகத் தெரிவிக்கப்படும் பொதுவான கண்டனம் ஒன்றுண்டு. அதாவது, இத்தகையதிட்டங்கள்வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளையோ அல்லது வறுமையையோ சுற்றும் கவனத்திற் கொள்ளாமல், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும் பணவிக்கத் தையும் சென்மதி நிலுவைக் கஸ்டங்களையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்குமே அமைக்கப்படுகின்றன என்பதாகும். இதற்கெதிராகக் கூறப்படும் நியாயம் என்ன வென்றால், இத்தகைய திட்டங்களால் குறுகிய காலத்தில் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட போதி லும், கொள்கை யோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இச்சீர்திருத்தங்களின் பயனாக ஏற்படும் துரிதமான பொருளாதார வளர்ச்சி, முழு அளவிலான விலை உறுதிப்பாடு, வெளிநாட்டு ஸ்திரம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக அவர்கள் நீண்ட காலத்தில் நன்மையடைவார்கள் என்பதாகும்.

வளர்ச்சிக்கும் தர்ம நியாயத்துக்கியிடையே ஒரு சமநிலையை வைத்திருக்க, பல நாடுகள் வருமானங்களையும் விலைகளையும் பொறுத்த கொள்கைகளை உபயோகித்துள்ளன. ஆதலால், வருமானங்களையும் விலைகளையும் பொறுத்த கொள்கைகளுக்குரிய ஒரு சாத்தியமான கட்டுக்கோப்பு, சம்பந்தப்பட்ட நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டுள்ள குறித்த சமூக - பொருளாதாரச் சிறப்பியல்புகளையும் கொள்கைகளையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட வேண்டியதவசியமாகும்.

பொதுவாக ஒரு நாட்டில் போஷாக்கு, கல்வி, சௌக்கியம், உறைவிட வசதி, போன்ற சகல அம்சங்களிலும் ஏற்படும் விருத்தியே சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி என்று கருதப்படுகின்றது. இவையே வாழ்வகைத்தரத்தின் மேம்பாட்டுக்கு உதவும் காரணிகளாகும்.

(26-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

துறைக்கு உதவி செய்யக் கூடாதென்" இந்திய ஆளுனர் கேட்டுக் கொண்டார். "தனி யார் துறையை ஆதரிப்பது ஒரு குறிக்கோளாக என்று மேற்கூடாது. ஆனால், அபிவிருத்திக்கு அதன் நீண்டகால பங்களிப்பின் தொடர்பிலேயே பார்க்கப்பட்டுதல் வேண்டும்" என சுவிடன் நாட்டுப் பிரதிநிதி வலியுறுத்தி னர். இலங்கையின் அபிப்பிராயங்கள் திருடிமெல்லின் தலைமை உரையிலும், கலாநிதி திலகரட்டாவின் நாட்டின் பிரதிநிதித்துவம் உரையிலும் பிரதிபலித்தன. அதிகமான வளர்முக அங்கத்துவ நாடுகளில் தனியார்துறை வளர்ச்சியின் ஆரம்பப்படவத்திலேயே உள்ளது என்ற நிலையில் வங்கிவிசேட உணர்வுடன் செயல்படவேண்டும் என திருடிமெல்கூறி னர். தனியார்துறை வளர்வதற்கு உள்ள தடங்கல்கள் பிராந்தியத்துக்குள்ளே ஒரே மாதிரியானவையாக இல்லை என்பதை குறிப்பிட்டு, எமது நாடுகளில் தனியார்துறை பொதுத்துறை இரண்டுக்கும் உரிய இடங்கள் அளிப்பதுடன், பொருளாதாரத்திற்மைச் செயற்பாட்டிற்கும், சமூக நலனுக்கும் இடையே விலேகமான ஒரு சமநிலையை உறுதிப்படுத்துவதன் தேவையைக் கூறி முடித்தார். கலாநிதி திலகரட்டாவுடன் தனது நாட்டுக்குரிய பேச்சில், அரசுடைமை முயற்சிகளில் தனியார்துறை பங்குதாரராகப் பங்கு கொள்வதை வெறுமனே வலியுறுத்துவதிலும் பார்க்க, பொருந்தத்தக்க நாடாளாவிய. பொருளாதார கொள்கைகளை நாடுகள் நடைமுறைப் படுத்துவதன் மூலம் தனியார்த்துறையினர் கூடிய அளவில் பங்குகொள்ளச் செய்வதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் எனச் சிபார்சு செய்தார்.

வங்கியின் 20 ஆவது வருடாந்தக் கூட்டத்தை அடுத்த வருடம் ஒசாக்காவில் நடத்துமாறு ஐப்பானிய அரசாங்கம் விடுத்த அழைப்பினை ஆளுனர்ச்சபை ஏற்றுக்கொண்டது.

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல்-நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினே உண்டாக்கி அறிவினே வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்பூடுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கனும் சிதறிக்காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றெழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கனுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி லிலை ரூ. 3-50

வருட சந்தா ரூ. 40-00

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பகுதி வெளியீடு